

சொல்

பெண்ணியத்தின் மகத்துவம்

ஆண்மைய அரசியலைக்
கடந்து செல்லல்...

Women and Media Collective
Established 1984

அரசியலில்
பெண்கள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சொல்

பெண்ணியத்தின் மகத்துவம்

சொல் - 2016

ISSN 1391-958X

கௌரவ ஆசிரியை
எம்.எஸ். தேவகௌரி

சரவை நோக்கு
குகநிதி குகநேசன்

அட்டை படம் மற்றும் பக்கங்கள் வடிவமைப்பு
வேலாயுதன் ஜெயசித்ரா

சஞ்சீகை வெளியீடு

பெண்கள் மற்றும் ஊடகக் கூட்டமைப்பு

56/1, சரசுவி லேன், காசல் வீதி,

கொழும்பு - 8, இலங்கை.

தொலைபேசி : 94-11-5632045/5635900

தொலைநகல் : 94-11-2690192

மின்தபால் : wmcslanka@gmail.com

www.womenandmedia.org

facebook.com/womenandmediacollective

twitter.com/womenandmedia

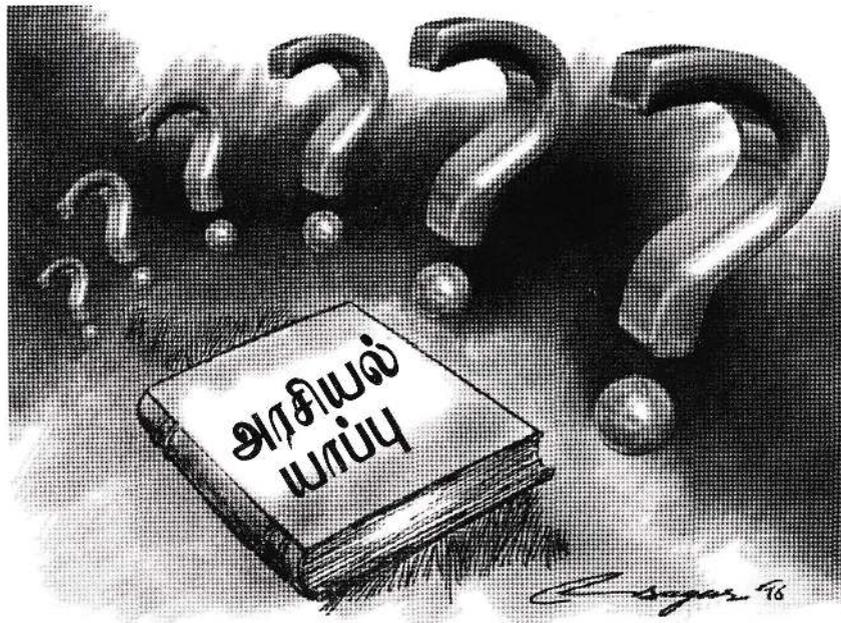
நாம் சொல்ல விரும்புவது...

இலங்கைச் சனத்தொகையில் பெண்கள் 52 வீதத்தினராக இருக்கும்போது இந்தச் சனத்தொகையினை ஆளுகின்ற அதற்கான முடிவுகளை எட்டுகின்ற நிலைகளில் பெண்கள் வெறும் 5 சதவீதம்தான் பங்களிப்புச் செய்கின்றனர். இதனை ஜனநாயகமாகக் கொள்ள முடியாது. அதேநேரம், உலகிலேயே முதற் பெண் பிரதமரைக் கொண்ட நாடாக இலங்கை தன்னை 1960இல் முன்னிறுத்தியதும், தெற்காசியாவிலேயே முதன் முதலில் பெண்களுக்கான வாக்குரிமையை 1931இல் வழங்கி இலங்கை தன்னைப் பதிவு செய்ததும் வரலாறு. அதுமட்டுமல்லாமல் அரசியலமைப்பினூடாகப் பால் சமத்துவத்தை உத்தரவாதப்படுத்தியுமுள்ளது. மேலதிகமாக சகல மட்டங்களிலும் பெண்களுக்கு சமவாய்ப்பை வழங்க வேண்டும் என்ற "சீடோ"(CEDAW) சமவாயத்திலும் 1981ஆண்டு கையெழுத்திட்டு உறுதியளித்துள்ளது. ஆனாலும் தேவைப்படும் அளவில் அரசியலில், முடிவெடுக்கும் நிலைகளில் பெண்கள் இல்லாமல் இருக்கும் நிலை தொடர்கிறது. தெற்காசியாவிலேயே இலங்கைதான் அடிமட்டத்தில் உள்ளது என்பதும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும். 2013இல் எடுக்கப்பட்ட கணிப்பின்படி நேபாளத்தில் 33.2 வீதம் பெண்கள் அரசியலில் உள்ள நிலையில் இலங்கையில் 5.8 வீதமாகவே உள்ளது. பெண்கள் அரசியலில் பங்குகொள்வது அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பது எண்ணிக்கையை அடிப்படையாகவோ, மனித உரிமை என்பதற்காகவோ அல்ல. பெண்களை ஏன் அரசியலில் ஈடுபடுத்த வேண்டும் என்பதற்கு நடைமுறைக் காரணங்கள் பலவுள்ளன.

முதலாவது ஜனநாயக நாடு என்ற ரீதியில் பெண்களுக்கான பிரச்சன்மம் இருந்தேயாக வேண்டும். சனத்தொகையில் அரைப்பங்கிற்கும் அதிகமாக உள்ளவர்கள் அரசியலிலும் முடிவெடுக்கும் இடங்களிலும் இருந்தாக வேண்டும். அவ்வாறு இல்லையாயின் அது ஜனநாயக நாடாகாது. அடுத்துப் பெண்கள் ஆண்களில் இருந்து வேறுபட்டவர்கள். அந்த வகையில் முடிவெடுக்கும் இடங்களில், கொள்கைகளை உருவாக்கும் நிலைகளில் பெண்களின் தேவையும் நோக்கும் வேறுபட்ட விதத்தில் மிக்க பயனுள்ளதாக அமையும். இது ஆண்-பெண் இணைந்த சமூகத்தை நன்கு பிரதிபலிப்பதாக அமையும். அதேவேளை விளிம்பு நிலையில் உள்ளவர்களின் தேவைகள் பற்றிய கவனம் கொள்கை வகுப்புக்களில் உள்ளீர்க்கப்படும். அதிலும் இலங்கை இன்றுள்ள நிலையில் அரசியலில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டியது கட்டாயத் தேவையாகும். இதற்காக இலங்கை அரசுடன் உடன்பாடு எட்டிய நிலையில் ஒவ்வொரு கட்சிகளும் தமது வேட்பாளர் பட்டியலில் 30 வீதத்தைப் பெண்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் எனக் கோரப்பட்டது. இதற்காகப் பெண்கள் அமைப்புகளும் பல்வேறு நிறுவனங்களும் தொடர்ந்து போராடின. அதன்பயனாக 25வீத ஒதுக்கீடு தருவதாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால், கடந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலில் பிரதான கட்சிகள் முதல் ஏனைய கட்சிகள் வரை அதை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. தேர்தல் திருத்தச் சட்டத்தில் தற்போது 25 வீத ஒதுக்கீட்டுக்கான திருத்தம் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

போருக்குப் பின்னரான காலப் பகுதியானது அதிகமாகப் பெண்களை மையப்படுத்தியதாக உள்ளது. இழப்பைச் சந்தித்த பெண்களின் கையில் குடும்பத்தைக் கட்டியெழுப்பும் பொறுப்பும் சுமையாகியுள்ளது. இந்த நிலையில் சமூகத்தின் சமூகத்திற்கு முதலில் குடும்பச் சீராக்கல் தேவைப்படுகிறது. இதற்காக இன்று பெண்களுக்கு என்ன தேவையென்பது பெண்களின் நோக்கில் இருந்து கண்டறியப்பட்டு அதற்கேற்ற கொள்கை வகுப்புகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதற்காகப் பெண்கள் அந்த இடங்களில் நிலை நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

இவ்வாறுதான் பல விடயங்களில் பெண்களின் நோக்கும், ஒத்துழைப்பும் அரசியல் மட்டத்தில் தேவைப்படுகிறது. தேவையை நாம் உணர்கின்றபோது, தந்தைவழிச் சமூகம், வறுமை, படிப்பறிவுக் குறைவு, மத கலாசார விழுமியங்கள் போன்றன பெண்களை அரசியலில் இருந்து ஓரங்கட்டுகின்றன. இவற்றை நம் பெண்கள் எப்படி எதிர்கொள்கின்றனர் என்பதும் இவற்றைத் தாண்டிச் செல்வதற்கான உபாயங்களும் இந்த இதழில் ஆராயப்படுகிறது. அந்தவகையில் அரசியலிற் பெண்களின் பிரச்சன்னத்தை அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதனைச் சொல்ல "சொல்" வருகின்றது. ■

லங்கையில் 2016ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தத்தில் மலையகப் பெண்களின் பங்கு

அரசியல் யாப்பு/அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் என்றால் என்ன?

ஓர் அரசினது யாப்பிலே காலத்திற்கேற்றவாறு திருத்தங்களையும் மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்துவது அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் என எளிமையாகப் பொருள் கொள்ளலாம். ஓர் ஜனநாயக நாட்டில் அரசியலமைப்பைச் சீர்திருத்தும்போது பொதுமக்களின் கருத்துக்கள் மற்றும் கோரிக்கைகளைப் பெற்றுக்கொள்வது நடைமுறையாகும்.

1978ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட இலங்கை ஜனநாயக சோசலிசக் குடியரசு யாப்பில் 2016 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் வரை 19 திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளதோடு இருபதாவது திருத்தமாகத் தேர்தல் முறையை மாற்றுவதற்கான முன்மொழிவு வழங்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் 2015 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் தொடர்பாகப் பொதுமக்கள் கருத்தறி குழுவொன்று கௌரவ பிரதமர் அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டது. இருபது பேர் கொண்ட இக்குழுவில் முன்று பெண்கள் மாத்திரமே அங்கம் வகிக்கின்றனர். பொதுமக்கள் கருத்தறி குழு தங்களின் இறுதி அறிக்கையை 2016 மே மாதம் மூன்று மொழிகளிலும் வெளியிட்டிருக்கின்றது.¹

அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்தில் பெண்களின் வகிப்பங்கு

நாட்டின் பிரஜைகள் என்ற வகையில் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்தில் பெண்களுக்கும் சம வகிப்பங்கு காணப்படுகின்றது. இலங்கையின் 2015 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்திலும் பெண்கள் பலர் தங்களுடைய கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளனர். பொதுமக்கள் கருத்தறி குழுவின் அறிக்கையில் கருத்துக்களை முன்வைத்தவர்களின் விபரங்கள் (தற்காலப் பட்டியல்) வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இதன்படி ஒப்பீட்டு ரீதியாகப் பார்க்கும்படித்துப் பெண்களின் பங்குபற்றல் மிகக் குறைவாகும். வடக்கு, கிழக்கு மற்றும் கொழும்பில் உள்ள சிவிற சமூகப் பெண் செயற்பாட்டாளர்களும் மற்றும் பெண்ணியச் செயற்பாட்டாளர்களும் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்தில் பங்குபற்றியிருந்தாலும் கூட சாதாரண பெண்களின் பங்குபற்றல் இல்லையெனவே கூற வேண்டும்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற பொதுமக்களின் கருத்துக்களைக் கண்டறியும் இருநாள் அமர்வில் பெண்கள் பலர் தங்களுடைய கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளனர். சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம் இதில்

முக்கிய பங்காற்றியிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது (பெண்கள் செய்திமடல், சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம், மடல்-18:1, 2016). அதேபோல புத்தளம் மாவட்டத்தில் இயங்கும் முஸ்லிம் பெண்கள் அமைப்பு ஒன்று முஸ்லிம் விவாக மற்றும் விவாகரத்துச் சட்டத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டிய மாற்றங்கள் தொடர்பாகக் கருத்துக்களை முன்வைத்திருந்தமையைக் காணலாம்.²

மலையகப் பெண்கள் பரந்து வாழும் நுவரெலியா, பதுளை, கண்டி, கேகாலை மற்றும் இரத்தினபுரி போன்ற மாவட்டங்களில் மிக மிகக் குறைந்தளவு பெண்களாலேயே பொதுமக்கள் கருத்தறி குழுவிற்குக் கருத்துக்கள் மற்றும் பரிந்துரைகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக பதுளை மாவட்டத்திலிருந்து ஒரேயொரு தமிழ்ப் பெண் மாத்திரமே தனது கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளார். நுவரெலியா மற்றும் கண்டி மாவட்டங்களில் சில பெண்கள் கருத்துக்களை முன்வைத்திருப்பினும் அவை பெண்களின் உரிமைகள் தொடர்பானவையா என்பது கேள்விக்குறியாகும்.³ எனவே ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்குமிடத்து 2015 ஆம் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்தில் மலையகப் பெண்களின் பங்குபற்றல் மிகக் குறைவாகும்.

அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்தில் மலையகப் பெண்கள் பங்குபற்றல் குறைந்தமைக்கான காரணங்கள்:

1. கல்வியறிவு

மலையக சமூகத்தின் கல்வியறிவு வீதமானது இலங்கையில் ஏனைய சமூகங்களோடு ஒப்பிடுகையில் குறைவாகும். அதிலும் அரசியல் தொடர்பான கல்வியானது மக்களிடம் எந்தளவிற்கு இருக்கின்றது என்பது கேள்விக்குறியாகும். அரசியல் யாப்பு என்றால் என்ன என்று தெரியாமலேயே பெரும்பாலான மலையகப் பெண்கள் இருக்கும்போது,

குறுகிய காலத்தினுள் மலையகப் பெண்கள் தமது கருத்துக்களை முன்வைப்பது என்பதும் அவர்களைத் தயார்ப்படுத்துவது என்பதும் மிகவும் கடினமாகும்”

அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்தில் அவர்களின் பங்களிப்பை எதிர்பார்ப்பது ஏமாற்றமளிக்கும் விடயமாகும். இருந்தபோதிலும், அவர்களின் பிரதான பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வளிப்பதற்கு இந்த அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் என்பது சிறந்த ஒரு சந்தர்ப்பமாகும். இவ்வரிய சந்தர்ப்பம் இப்பொழுது கைநழுவிச் சென்றிருப்பது கவலைக்குறிய விடயமாகும். எனவே, எதிர்வரும் காலங்களில் மக்களுக்கு இவ்வாறான அரசியற் பங்குபற்றலுக்கான விழிப்புணர்வுகளை ஏற்படுத்த வேண்டியது அரசினது மட்டுமன்றி மலையகக் கல்விச் சமூகத்தினதும் மற்றும் இது தொடர்பாக வேலை செய்யும் அனைவரினதும் கடமையாகும்.

2. அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் தொடர்பாகப் பொதுமக்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்ட முறைமை:

அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் தொடர்பாக வர்த்தமானியில் அறிவித்தல் வழங்கியிருப்பினும் பெரும்பாலான மலையகப் பெண்கள் அன்றாடம் பத்திரிகை வாசிப்பவர்கள் அல்ல. அதேநேரம் தொலைக்காட்சியிலும், வானொலி போன்றவற்றில் ஒலி/ஒளி பரப்பிய விடயங்கள் மக்களின் கவனயீர்ப்பைப் பெறவில்லை என்பது நிதர்சனமாகும். இது தொடர்பாகப் பொதுமக்கள் கருத்தறி குழுவோ ஏனைய சிவிற சமூகங்களோ அல்லது இளம் அரசியற் செயற்பாட்டாளர்களோ கவனம் செலுத்தாமையைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும். அதேபோல இணைய வாயிலாகத் தகவல்கள் வழங்கலாம் என்ற விடயம் தொழில் புரியும் கல்வி கற்ற மலையகப் பெண்களுக்குச் சார்பாக இருந்தபோதிலும், இணையதளம் தொடர்பாகப் போதுமானளவு விளம்பரப்படுத்தப்படாமை பின்னடைவை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்றும் கூறலாம்.

3. அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் தொடர்பான விழிப்புணர்வு:

அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் தொடர்பாகப் பொதுமக்களுக்குச் சரியான விழிப்புணர்வு ஒன்று காணப்படாமையை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. அரசாங்கம், பொதுமக்கள் கருத்தறி குழு மற்றும் சிவிற சமூக அமைப்புகள் யாவுமே மக்களிடம் விழிப்புணர்வு ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்குத் தவறியிருந்தன. அவ்வாறு சில அமைப்புகள் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியிருப்பின் அவை போதுமானவையா என்பது கேள்விக் குறியேயாகும். சரியான விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டிருப்பின் மலையகப் பெண்களின் அதிகரித்த பங்குபற்றலை நாம் கண்டிருக்கலாம்.

4. கால அவகாசம்

அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தமானது மிகக் குறுகிய காலத்தினால் நடைபெறுவதால் பொதுமக்களுக்குப் போதிய நேர அவகாசம் கிடைக்காமை அவர்கள் தங்களுடைய முன்மொழிவை வழங்குவதற்குத் தடையாகவும் சேர்வையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. முன்மொழிவுகளை வழங்கிய சில பெண்களிடம் கால அவகாசம் தொடர்பாக வினவியபோது:

“நான் பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளர் ஒருவருடன் இணைந்து மலையகத்தின் கல்வித்துறை சார்பாக ஒரு முன்மொழிவைச் சமர்ப்பித்திருந்தேன். மிகக் குறுகிய கால அவகாசமே எங்களுக்குக் கிடைத்தது. இணையத் தள வாயிலாகவே மாவட்ட மட்ட அமர்வுகள் எந்தத் திகதியில் நடைபெறுகின்றன என்பதைத் தெரிந்து கொண்டோம். அதேபோல இணையதளத்தினூடாக நேர ஒதுக்கீட்டையும் (Appointment) பதிவு செய்து பெற்றுக் கொண்டோம். இது இலகுவான நடைமுறையல்ல. இவ்வாறான கடினமான செயல்முறை காரணமாகவும் குறுகிய கால அவகாசம் என்பதாலும் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் தொழில் புரிபவர்களுக்கே தங்களுடைய முன்மொழிவுகளைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ளக் கடினமாக இருந்தது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் இக்குறுகிய காலத்தினால் மலையகப் பெண்கள் தமது கருத்துக்களை முன்வைப்பது என்பதும் அவர்களைத் தயார்ப்படுத்துவது என்பதும் மிகவும் கடினமாகும்” (செல்வி. உமாதேவி துரைராஜ்).

5. இணைய வசதி:

இணையத்தினூடாகவும் பொதுமக்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை வழங்குவதற்கு <http://www.yourconstitution.lk/> என்ற இணையதளம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதன் சிறப்பம்சம், மக்கள் இலங்கையின் மூன்று அரசு கரும மொழிகளிலும் தங்களுடைய கருத்துக்களை முன்வைக்கலாம். ஆனால் இணைய வசதி என்பது மலையகப் பெண்களுக்கு இலகுவாகக் கிடைக்கக் கூடிய விடயமல்ல. பெரும்பாலான மலையகப் பெண்கள் தோட்டத் தொழிலாளிகளாகக் காணப்படுவதோடு அவர்களின் கணனி அறிவு மற்றும் இணையப் பாவனை என்பது மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அதேபோல கல்வி கற்ற மலையக யுவதிகளுக்குக் கணனி அறிவு காணப்படாமல், பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் காரணமாக இணையப் பாவனை மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

6. பொதுத் தொடர்பாடலின்மை:

மலையகப் பெண்களில் பெரும்பாலானோர் பெருந்தோட்டத் துறையில் தொழில் புரிபவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இவர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையானது தொழில் புரிவதிலும், வீட்டு வேலைகளிலும் கழிந்து விடுகின்றது. அத்துடன் ஏனைய பிரதேச பெண்களைப்போல் இவர்கள் சிவிற சமூகங்களிலோ அல்லது வேறு ஏதேனும் சமூக மட்டக் குழுக்களிலோ அங்கம் வகிப்பது மிக மிகக் குறைவாகும். எனவே, இவர்களுடைய பொதுத் தொடர்பாடல் என்பது மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டே காணப்படுகின்றது. இதனால் சில நடைமுறை விடயங்களை அறியாதவர்களாகவும் அவற்றில் ஆர்வத்துடன் பங்குபற்றாதவர்களாகவும் உள்ளனர்.

7. விடயப் பரப்பு:

குறித்த இருபது விடயங்களில் பெண்களின் பிரச்சினைகளுக்கு முன்னுரிமையளிக்கப்படாமை. கருத்துக்களையும் யோசனைகளையும் முன்வைப்பதற்கு இருபது விடயப்பரப்புகள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. அவையாவன: 1. அரசின் தன்மை, 2. அரசாங்கத்தின் வடிவம் (ஜனாதிபதி முறைமை/பாராளுமன்ற முறைமை, 3. அரசியல் யாப்பின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பு, 4. பிரஜா உரிமை, சமயம், அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள், மொழியுரிமை, தனியார் மற்றும் குழு உரிமைகள், அரசியற் கொள்கை மீதான குறிக்கப்பட்ட தத்துவங்கள், 5. சட்டவாக்க சபை(ஒற்றையாட்சி/இரட்டையாட்சி), 6. அரசியல் யாப்பின் அல்லது பாராளுமன்றத்தின் மேலாதிக்கம், 7. அதிகாரப்பகிர்வு, 8. நீதித்துறை மற்றும் நீதிமன்றக் கட்டமைப்பு, 9. அரசியல் யாப்பு நீதிமன்றம், 10. அதிகாரப் பங்கீடு, பரவலாக்கம் மற்றும் உள்ளூராட்சி, 11. மத்தியில் அதிகாரப் பங்கீடு, 12. அரசியல் யாப்புச் சபை மற்றும் சுயாதீன ஆணைக்குழுக்கள், 13. பொதுச் சேவை, 14. தேர்தல் சீர்திருத்தங்கள், 15. சட்டவாக்கத்தின் நீதித்துறை நோக்கு, 16. பாராளுமன்ற முறைமையின்கீழ் ஜனாதிபதியின் அதிகாரம், 17. பாராளுமன்ற முறைமையின்கீழ் ஜனாதிபதித் தேர்தல், 18. பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு, 19. நிதி, 20. வேறு விடயங்கள்.

இவற்றை நோக்குமிடத்து, பெண்களின் பங்குபற்றலற்ற மற்றும் பால்நிலை கூருணர்வற்ற ஓர் கலந்துரையாடலின் வெளிப்பாடாகவே மேற்குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்கள் காணப்படுகின்றன. காரணம், இங்கு பெண்களின் உரிமைகள் தொடர்பாகத் தனியே ஒரு விடயப்பரப்புக் காணப்படாமையானது

பெண்களுக்குப் பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. குறிப்பிட்ட இருபது விடயப் பரப்புகளில் சிலவற்றினூடாகப் பெண்களின் பிரச்சினைகளையும் முன்வைப்புக்களையும் கொண்டு வர முடியுமாயினும் சாதாரண பெண்கள் அவற்றில் கைதேர்ந்தவர்களல்லர். உதாரணமாகத் "தேர்தல் சீர்திருத்தங்கள்" என்ற விடயப்பரப்பின் கீழ் பெண்களின் அரசியற் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிப்பதற்கு இட ஒதுக்கீடு (Quota) முறைமையை அமுல்படுத்துதல் என்ற விடயத்தைக் கொண்டு வரலாம். ஆனால், சாதாரண தொழிலாளப் பெண்களால் இவ்வாறான தொழில்நுட்பப் பகுதியைக் கையாள்வது சற்றுக் கடினமான விடயமாகும்.

8. சிறந்த திட்டமிடலின்மை:

பொதுமக்களின் கருத்துக்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு இரண்டு வழிமுறைகளை மாத்திரம் பின்பற்றியமை ஒரு கட்டுப்பாடாகக் காணப்படுகின்றது. அதாவது, மக்கள் இணையத் தளத்தினூடாகவும் மாவட்ட ரீதியாக நடைபெற்ற இரண்டு நாட்கள் செயலமர்விலும் தமது கருத்துக்களை வைக்கக்கூடியதாக இருந்தது. இதற்குப் புறம்பாக வேறு முறைகள் காணப்படவில்லை. பொதுமக்கள் கருத்தறி குழு மக்களைச் சென்றடையாமல், மக்கள் இக்குழுவை நோக்கி வரவேண்டிய முறையானது சகலரினதும் பங்குபற்றலை இல்லாமல் செய்துள்ளது.

ஒரு மாவட்டத்தில் இரண்டு நாட்களில் சனத்தொகையின் பெரும்பாலானோரின் கருத்துக்களைப் பெறுவது கடினம். அதேவேளை மாவட்டச் செயலகத்தில் நடைபெற்ற செயலமர்விற்கு மிகத் தொலைவிலுள்ள பெண்கள் வருகை தருவதற்குப் போக்குவரத்து வசதி, ஒருநாள் வருமானத்தைத் தவறவிட வேண்டிய நிலைமை போன்றன தடைகளாக அமைந்துள்ளன.

எனவே, பொதுமக்கள் கருத்தறி குழுவானது சிறு குழுக்களை அமைத்து, சரியான முறையில் பயிற்றுவித்து அவற்றினைக் கிராம மட்டங்களுக்கு அனுப்பிப் பொதுமக்களின் கருத்துக்களை அவர்களின் இடத்திலேயே பெற்றிருந்திருப்பின் பல்வேறுபட்ட கண்ணோட்டங்களை வெளிக் கொணர்ந்திருக்க முடியும்.

9. ஆக்கபூர்வமான மலையகப் பெண்கள் அமைப்புகள் காணப்படாமை:

மலையகத்தில் பெண்கள் அமைப்புகள் மிகக் குறைவாகும். சில அமைப்புகள் பெயரளவில் மாத்திரமே காணப்படுவதோடு அவற்றின் செயற்பாடுகளுக்கு நிதிப் பற்றாக்குறை காணப்படுகின்றது. சில நிறுவனங்கள் பெண்களின் சமூக, பொருளாதார உரிமைகளில் மாத்திரமே கவனஞ் செலுத்துவதோடு, அரசியல் உரிமைகளை இரண்டாம் பட்சமாகவே கருதுகின்றன. இதற்கும் அப்பால் சில நிறுவனங்கள் அரசியற் கட்சி சார்ந்தவையாகவும், ஆணாதிக்கத்துடனும் காணப்படுவதனால் பெண்களின் விடயங்கள் முன்னெடுக்கப்படுவதில்லை.

10. முன்னுரிமைப்படுத்தப்படாத விடயமாகக் கருதுதல்:

அரசியற் பங்குபற்றல் என்பதனை முக்கியமான விடயமாக மலையகப் பெண்கள் கருதாமையானது அவர்களின் பாரிய சமூக, பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு பெறத் தடையாக அமைந்துள்ளது. அதுமட்டுமன்றி, உயர் அதிகாரிகளிடம் குறிப்பாக அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்தில் பங்காளியாக உள்ளவர்களிடமும் மலையகப் பெண்களுக்கு அரசியலமைப்புத் தொடர்பான விளக்கம் குறைவு. எனவே, அவர்களிடமிருந்து எந்தக் கருத்துக்களையும் பெற முடியாது என்ற மனோபாவம் மலையகப் பெண்களுக்கு ஒரு சவாலாக அமைந்துள்ளது.

11. கட்சி ரீதியான தொழிற் சங்கங்களின் ஆதிக்கத்தன்மை:

மலையகத்தில் தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபடும் பெண்களுக்கு அங்குள்ள தொழிற் சங்கங்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுகின்றது. இதற்குப் பிரதான காரணம் அவர்கள் மாதாந்தம் செலுத்தும் சந்தாப் பணம் ஆகும். ஆனால், தொழிற் சங்கத் தீர்மானங்களில் இவர்களின் கருத்துக்கள் இடம்பெறுவதில்லை. தொழிற் சங்கங்கள் தோட்டங்கள் தோறும் பெரும்பாலும் ஆண்களையே தலைவர்களாக நியமித்துள்ளதோடு அவர்களுக்கே முன்னுரிமை வழங்கப்படுகின்றது. அரசியல் நிகழ்வுகளுக்கும், கட்சி கூட்டங்களுக்கும் பெண்கள் அழைக்கப்பட்ட போதிலும் அவர்கள் வெறும் எண்ணிக்கையாக மாத்திரமே உள்வாங்கப்படுகின்றனர். அவர்களின் கருத்துகளைப் பெறுவதற்கு அரசியற் கட்சிகளும் தொழிற் சங்கங்களும் அக்கறை காட்டியதில்லை. இவ்வாறு பெண்கள் எந்தவொரு நிகழ்விற்கும்

அழைக்கப்படாமையால் அவர்களின் கருத்துக்களும் உள்வாங்கப்படுவதில்லை.

சிபாரிசுகள்:

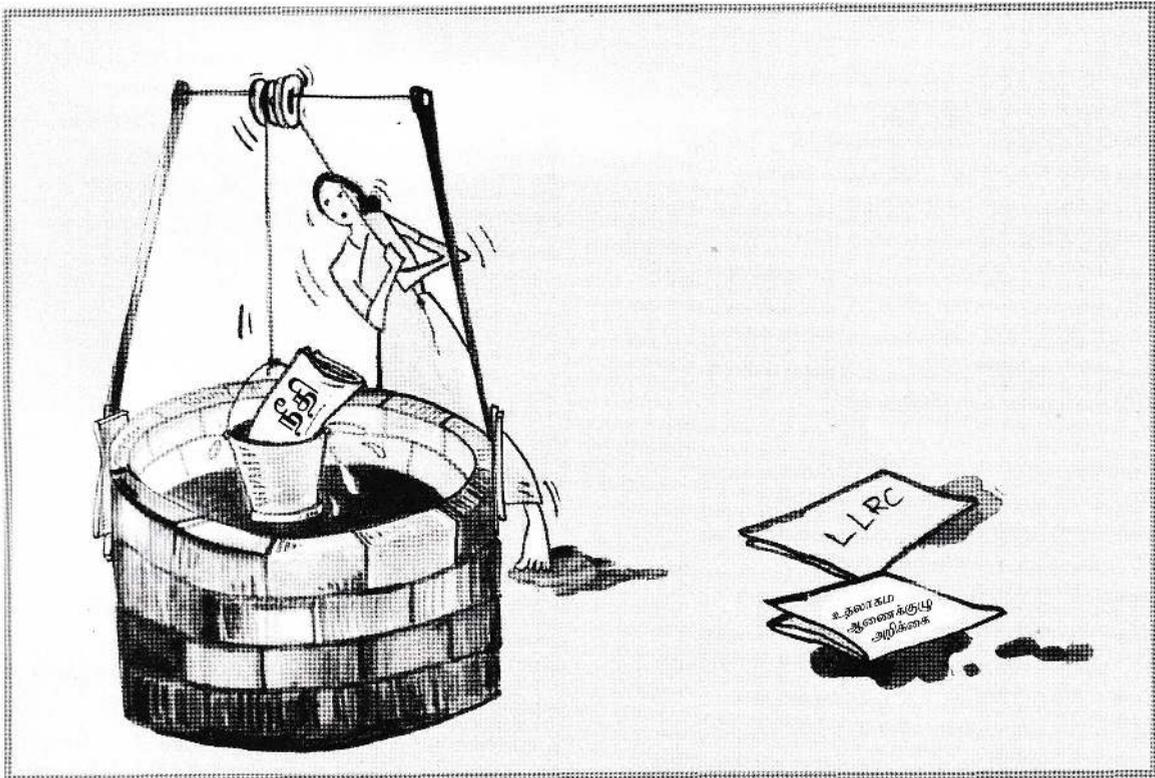
- பொதுமக்கள் கருத்தறி குழுவானது தனது அறிக்கையை மாத்திரமே சமர்ப்பித்திருக்கின்றது. இதற்குப் பின்னரான அனைத்துச் செயன்முறைகளிலும் மக்கள் தமது செல்வாக்கைச் செலுத்துவதற்கான வாய்ப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. எனவே, அச்சந்தர்ப்பத்தினையாவது மலையகப் பெண்கள் சரிவரப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.
- மலையகத்தில் இயங்கும் தொழிற் சங்கங்கள் வெறுமனே பொருளாதார விடயத்தில் மாத்திரம் பெண்களை பங்காளர்களாகக் கொண்டிருக்காமல், பெண்களின் அரசியற் பங்குபற்றுதலையும் ஊக்குவிக்க வேண்டும்.
- மலையகத்தில் பெண்களுக்கென்று தனித் தொழிற் சங்கங்கள் அமையப் பெற வேண்டும். இதில் அனைத்துப் பதவிகளையும் பெண்கள் வகிப்பதோடு, பெண்கள் பிரச்சினைகள்

தொடர்பாக மாத்திரமே வேலை செய்ய வேண்டும்.

- இலங்கையில் உள்ள பிரதான பெண் செயற்பாட்டாளர்களும், தேசிய ரீதியில் இயங்கும் பெண்கள் அமைப்புக்களும் மலையகப் பெண்களின் பிரச்சினைகளை ஓரங்கட்டாமல் அவர்களின் பிரச்சினைகளையும் ஒன்றிணைத்ததாக அப்பெண்கள் சார்பாக முன்மொழிவுகளை வைத்தல். ஏனெனில், இலங்கையில் சில சமயங்களில் பெண் செயற்பாட்டாளர்கள் பிரதேச வாரியாக செயற்படுகின்றமையால் மலையகப் பெண்களின் பிரச்சினைகள் முன்னிலைப்படுத்தப்படாமல் போகின்றன.
- மலையகத்தில் கல்விசார் சமூகமானது சமூகப் பிரச்சினைகளில் அக்கறை கொண்டு அவற்றினைத் தீர்ப்பதற்குத் தங்களாலான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். ■

லெட்சுமணன் கமலேஸ்வரி

1. http://www.yourconstitution.lk/PRCRpt/PRC_english_report-A4.pdf
 2. <http://puttalamtoday.com/முல்லை: விவாக விவாகரத்துச் சட்டம்>
 3. http://www.yourconstitution.lk/PRCRpt/PRC_english_report-A4.pdf

காட்டுண் - தமயந்தி முதுகுமாரகே

நடைமுறை இலங்கை அரசியலமைப்பின் மறுசீரமைப்புக் குறித்து மக்கள் கருத்தினை அறிந்து கொள்ளும் குழு தொடர்பிலும், அரசியற் பார்வைக்குள் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிப்பதில் பெற்ற அனுபவம் குறித்தும், பெண்கள் மற்றும் ஊடகக் கூட்டமைப்பின் சிரேஷ்ட உறுப்பினரான, பெண்கள் செயற்பாட்டாளர் குழுதினி சாமுவெல் அளித்த செவ்வி

பாராளுமன்றத்தில் அமர்ந்து, கட்சிக்கு அல்ல மக்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும்.

இலங்கை போன்ற நாட்டுக்கு அரசியலமைப்புத் திருத்தம் ஏன் முக்கியமானது?

நமக்கு தற்போதுள்ள அரசியலமைப்புத் திருத்தப்படுவது முக்கியம் என நான் நினைக்கிறேன். அதற்குக் காரணம் அதில் பல பிரச்சினைகள் உள்ளன. அதிலே முதலாவது, நாட்டில் இருக்கும் நிலைமையை எடுத்துக் கொண்டால், சில நீதிகளில் வெளிப்படையாகவே பாரபட்சமாக நடத்தும் இடங்கள் உள்ளன. நிலவும் மனித உரிமைகள் வரைபுநகலுக்கு அமையப் பார்த்தால் அந்த நீதி உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச விழுமியத்திற்கு அயை மறுசீரமைக்கப்படவில்லை.

அடுத்து, புதிதாக சட்டம் கொண்டு வரும் போது மிகவும் குறுகிய காலத்திற்குள் அந்தச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்படுகின்றது. எல்லாச் சட்டத்திலும் அதனை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னர் அந்த சட்டம் எமது அரசியலமைப்புக்குப் பொருந்துகின்றதா, இணங்குகின்றதா எனக் கண்டறிந்து வேறுபாடு செய்வதற்கும், ஆலோசனை முன்வைப்பதற்கும் சந்தர்ப்பம் உள்ளது. உண்மையில் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறையாக இது இருக்கின்ற போதிலும்,

அந்தச் சட்டத்தை விரைவில் பாராளுமன்றம் ஊடாக எவ்வாறாவது நிறைவேற்றிவிடுகின்றனர். தற்போதுள்ள அரசியலமைப்புக்கு அமைய சட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றப்பட்டதன் பின்னர் பின்தொடர்கைக்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லை. அதேபோன்று அரசியலமைப்புக்கு வெளியே பெரும்பாலான சட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும். தற்போதுள்ள அரசியலமைப்பில் காணப்படும் பெரிய குறையாக இது உள்ளது. அவ்வாறு விதிக்கப்படும் சட்டத்தை மீண்டும் பார்த்தல், அந்த சட்டத்தை திருத்தல் அந்த சட்டத்தில் நிலவும் குறைபாடுகள் அல்லது சிக்கல் நிறைந்த இடங்களைப் பரிந்துரைக்கும் ஆற்றல் அரசியலமைப்பில் நமக்கு இருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறான பழைய சட்டத்தை நீக்குவதற்கும் உண்மையில் புதிய சட்டம் இருத்தல் வேண்டும். என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், சட்டமானது உண்மையாகவே அடிக்கடி மாற்றுவது அல்ல, ஆனால் நமக்கு எப்போதும் சட்டம் அமுல்படுத்தப்பட்ட பின்தான் அதைப் பிரயோக ரீதியாக நடைமுறைப்படுத்த முடியுமா இல்லையா என்று தெரிய வருகிறது. எனவே, சட்டத்தை உண்மையில் எப்போதும் பொது மக்களின் நலனுக்காகத் திருத்தம் செய்யக் கூடிய நிலையில் இருத்தல் வேண்டும் என்பதே எனது கருத்தாகும்.

அரசியலமைப்பின் சில உறுப்புரைகளில் பாரபட்சமாக நடத்துதல் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டனர். அது எவ்வாறான விடயங்கள் குறித்தது?

எமது அரசியலமைப்புக்கு அமைய தயாரிக்கப்பட்ட தனிப்பட்ட சட்டங்கள் பல உள்ளன. உதாரணமாக இஸ்லாமிய சட்டம், தேசவழமைச் சட்டம், கண்டிச் சட்டம் என்பனவாகும். விசேடமாகத் திருமண சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், காணி மற்றும் சொத்து உரிமை தொடர்பில், அவற்றிலும் திருமணம் தொடர்பில் உள்ள சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பெண்களை பாரபட்சமாக நடத்தலும் அந்த சட்டத்தின் ஊடாக நிகழும். காணி உரிமையை எடுத்தால் காணி அபிவிருத்திச் சட்டம் ஊடாகக் காணி பகிர்ந்தளித்தலில் ஆண்களைக் குடும்பத் தலைவராகக் கருதிக் காணியின் உரிமை வழங்கப்படுகின்றது. அதாவது தந்தையின் பின்னர் காணியானது மூத்த மகனுக்கானதாகிறது. இது காலம் கடந்த சட்டம் என்பதால், கட்டாயமாகத் திருத்தப்படல் வேண்டும். அவ்வாறே, நாடோடிகள் சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ஆங்கிலச் சட்டத்தில் இருந்து நமக்குக் கிடைத்த எந்த வகையிலும் பயனளிக்காத சட்டமாகும். அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் பெரும்பாலும் பெண்கள் கைது செய்யப்படுகின்றனர். விசேடமாக இரவு நேரத்தில் நாடோடிகளாக திரிவதாக கூறி பெண்கள் கைது செய்யப்படுகின்றனர். அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் பாலியல் தொழிலாளர்கள் எனக் குற்றம் சுமத்திப் பெண்களை இவ்வாறு கைது செய்கின்றனர். தற்போது பாலியல் தொழில் என்பது இலங்கையில் குற்றவியற் குற்றமல்ல. ஆனால், பால்வினைத் தொழிலாளி இல்லையென்றாலும் பெண்ணொருவர் இரவில் கைது செய்யப்படல் தற்போது இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் நிகழுகின்றது.

இவ்வாறு கைது செய்யப்பட்ட பெண்கள் பொலிஸாரினால் நடத்தப்படும் விதம் பெரும்பாலும் பாலியல் தொந்தரவு என்ற வடிவத்தில் இடம்பெறுகின்றது. பெண்கள் மாத்திரமன்றி எமது நாட்டில் வாழும் வேறு ஓரினச் சேர்க்கையாளர்கள் மற்றும் திருநங்கைகள் எனச் சொல்லப்படுபவர்களுக்கு எதிராக அந்தச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அதனால் நாம் இந்தச் சட்டத்தை அகற்ற வேண்டும். உதாரணமாக சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ஓரினச் சேர்க்கைக்குச் சட்டத்தில் தடை விதிக்கும் போது அவர்கள் வெளிப்படையாக பாரபட்சத்திற்கு இலக்காகின்றனர். ஓரினச்

சேர்க்கை என்பது இலங்கை நீதியில் தடை செய்யப்பட்டதாகும். அது நமக்கு எவ்விதத்திலும் சம்பந்தப்படாத ஆங்கிலேயர்களால் 1800ஆம் ஆண்டளவில் விதிக்கப்பட்ட பழைய சட்டமாகும். அது இந்த நூற்றாண்டிற்கு எந்த விதத்திலும் பொருந்துவது அல்ல.

**காயத்தைக் குணப்படுத்தாது
அதற்கு பிளாஸ்டர் போடுவது
போல் அரசியலமைப்பில்
அங்கும், இங்கும் திருத்தம்
செய்து இந்த நாட்டு
தேசிய பிரச்சினையை
தீர்க்க முடியாது.**

அடுத்த அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தில் பெண்களுக்கு மேலதிகமாக சமூகத்தில் ஓதுக்கப்படும் மற்றுமொரு சமூகக் குழுவினை பாரபட்சமாக நடத்தாத வகையில் சட்டம் உருவாக்குமாறு விசேட கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு தெளிவாகவே மதம் சார்ந்து நிகழும் பாரபட்சமாக நடத்துதலை எடுத்துக் கொண்டால், உதாரணமாக இனம், சாதி, பெண்களாக இருப்பதனால் அவர்களுக்கு எதிராக வரலாற்றுக் காலம் முதல் சம்பிரதாயப்பூர்வ பாரபட்சமாக நடத்தல் தொடர்கின்றது. அரசியலை எடுத்துக் கொண்டால் பெண்களுக்கு அரசியலில் ஈடுபடலில் பிரதான அரசியற் கட்சிகளின் வேட்புமனுக்கள் கிடைப்பதில்லை. ஆனால், பெண்களுக்கு எப்போதும் பாராளுமன்றத்திற்கு, மாகாண சபைகளுக்கு, உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கு 4-8 வீதமானவர்களுக்கு மாத்திரம் கிடைக்கிறது. மேலும் சில மாவட்டங்களில் எவ்வித வேட்புமனுவும் கிடைப்பதில்லை. இது நீண்ட காலமாக சமூகத்திற்குள் ஊடுருவியுள்ள முறை என்ற வகையில், அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் விசேட ஒழுங்கு யாப்பின் ஊடாக பல்வேறு இன மக்களுக்கு, சமத்துவத்தினை உருவாக்க முடியும்.

அடுத்ததாக 13வது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தினை எடுத்துக் கொண்டால் மாகாண சபை முறை மற்றும் அதிகாரத்தை பகிரல் தொடர்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அது குறித்து அரசியலமைப்பில் பரிந்துரைகள் இருந்த போதிலும் ஒரு போதும் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. 13வது திருத்தத்திற்கு அப்பால் பரவிய மாகாண

சபை மட்ட அதிகார பரவலாக்கல் செய்வது எவ்வாறு என நாம் மீண்டும் சிந்திக்க வேண்டும். விசேடமாக முப்பது வருட யுத்தத்தின் பின்னர் வடக்கு கிழக்கு ஏதோவொரு வகையில் அந்த மாகாணங்களுக்கான நிர்வாகம் அந்த மாகாணத்தில் உள்ள மக்கள் தொகை அவர்களுக்கான தலைமைத்துவத்தின் ஊடாக பெறப்படல் வேண்டும். அதனை எவ்வாறு செய்வது என்பது குறித்து நாம் மீண்டும் சிந்திக்க வேண்டும். காயத்தைக் குணப்படுத்தாது அதற்கு பிளாஸ்டர் போடுவது போல் அரசியலமைப்பில் அங்கும், இங்கும் திருத்தம் செய்து இந்த நாட்டுத் தேசிய பிரச்சினையை தீர்க்க முடியாது. தேசியப் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு நாம் மீண்டும் பிரஜைகள் மற்றும் அரசியலமைப்புக்கு இடையில் உள்ள தொடர்பு குறித்து மீண்டும் சிந்திக்க வேண்டும். ஆங்கிலத்தில் கூறுவதாயின் (social contract) "சமூக ஒப்பந்தம்" எனப்படும். பிரஜைகள் என்ற வகையில் அரசாங்கத்துடன் உள்ள சமூக ஒப்பந்தம் என்ன என்பது குறித்து நாம் மீண்டும் சிந்திக்க வேண்டும். அதற்கு இன்று சிறந்த சந்தர்ப்பம் அரசியலமைப்புத் திருத்தம் அல்ல. புதிய அரசியலமைப்பு குறித்துச் சிந்திப்பதாகும்.

இந்த நாட்களில் நிகழ்வது உண்மையில் அரசியலமைப்புத் திருத்தமா அல்லது புதிதாக அரசியலமைப்பை உருவாக்குதலா?

புதிதாக அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்படல் வேண்டும் என நான் கூறுகின்றேன். ஏனெனில், அதற்கான அவசியம் நமக்கு உள்ளது. தற்போது நாம் அரசியலமைப்பு திருத்தச் செயற்பாடுகளுக்கு முன்வந்தது கடந்த தேர்தலில் எதிர்க்கட்சியானது வாக்குறுதி அளித்தது, அதிகாரத்திற்கு வந்தால் புதிய அரசியலமைப்பினை உருவாக்குவோம் என்றாகும். நான் புரிந்து கொண்டுள்ள வகையில் இங்கு சிறிது தெளிவின்மை உள்ளது. அரசாங்கம் முன்னெடுத்துச் செல்லும், அரசாங்கத்தின் தலைமை வகிக்கும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி புதிய அரசியலமைப்புக் குறித்துக் கதைக்கின்றது. மறுபுறத்தில் ஜனாதிபதி அரசியலமைப்புத் திருத்தம் குறித்து கதைக்கின்றார். அரசியலமைப்பு உருவாக்க செயற்பாடுகளுக்குள் புதிய அரசானது அரசியலமைப்பு உருவாக்கச் செயற்பாடுகளுக்குக் குழுவொன்றை நியமித்தும் உள்ளது. இலங்கையின் அனைத்து மாவட்டங்களுக்கும் சென்ற அந்தக் குழுவானது அந்தந்த மாகாணங்களில் பல்வேறு சமர்ப்பிப்புகளை முன்வைத்தன. அந்தச் சமர்ப்பிப்புகளில் புதிய அரசியலமைப்புக்குள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டிய விடயம் எவை என்ற நோக்கில்

இருந்து கருத்து முன்வைக்கப்பட்டது. அங்கு புதிய அரசியலமைப்பு எனப்படும் இடத்தில் இருந்துதான் நாம் இந்த செயற்பாடுகளைப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு நாம் அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டும். அந்தக் குழுவின் அறிக்கை தற்போது சமர்ப்பிக்கப்படவுள்ளது. அதன் பின்னர் அது பாராளுமன்றத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்ட அந்த அறிக்கையிலிருந்து கருத்துக்களுடன் அரசியலமைப்பு திருத்தச் செயற்பாடுகள் பாராளுமன்றத்தின் ஊடாகச் செய்ய ஆரம்பிக்கப்படும். இங்கு நாம் புதிய அரசியலமைப்புக் குறித்தே சிந்திக்கிறோம்.

அடுத்ததாக எமது அரசியலமைப்பில் சமூக, பொருளாதார உரிமைகள் உறுதி செய்யப்படவில்லை. அந்த உரிமைகள் அடிப்படை உரிமைகளாக உறுதி செய்யப்படல் வேண்டும். புதிய அரசியலமைப்பானது சமூக, பொருளாதார, உரிமைகள் அடிப்படை உரிமைகளாக உள்ளடக்கப்பட வேண்டும் என நாம் பரிந்துரைக்கின்றோம். இன்று எமது அரசியலமைப்பில் விசேடமாகக் கவனம் செலுத்தப்படுவது அரசியல் உரிமையாகும்.

வாழ்வதற்கான உரிமை எமது அரசியலமைப்பில் இல்லை. துஷ்பிரயோகத்தில் இருந்து சுதந்திரம், நடமாடும் சுதந்திரம், தகவல் அறிந்து கொள்ளும் உரிமை, தொந்தரவுகளில் இருந்து தப்பி இருப்பதற்கான சுதந்திரம் என்பன எமது அரசியலமைப்பில் உள்ளன.

நாம் நினைத்தால் வீட்டுக்கான உரிமை, சுகாதாரம், கல்விக்கான உரிமை, இவற்றை அடிப்படை உரிமைகளாக உறுதி செய்ய முடியும். நான் பார்க்கும் விதத்தில் வாழ்வதற்கான உரிமை என்பது அடிப்படை உரிமையாக இருந்தால் அந்த உரிமையை உறுதி செய்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அந்த அனைத்து வளம், வசதி வழங்குவதற்குக் கடப்பாடு ஏற்படும். அரசாங்கத்திற்கு அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு தேவையான ஒழுங்குகளில் ஈடுபடுமாறு நாம் கூறுகின்றோம். உதாரணமாக, அனைவருக்கும் வீடு இருக்க வேண்டும் எனக் கூறுவதன் மூலம் குறிப்பிடுவது அனைவருக்கும் இலவசமாக வீடு வழங்க வேண்டும் என்பதில்லை. அனைவருக்கும் வீடு பெற்றுக் கொள்வதற்கான ஆற்றல், சூழல், வசதி என்பவற்றை கட்டியெழுப்புவதற்கு பிணைப்புடன் இருக்க வேண்டும் என்பதாகும். குறைந்த விலையில், வீட்டுத் தொகுதி அந்தந்த வருமானத்திற்கு வீடு பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமை. அந்தந்த வகையில் வேலைத்திட்டம், செயற்றிட்டம் உருவாக்கப்படல் வேண்டும். இல்லாமல் அனைவருக்கும் இலவசமாக

வீடு வழங்குவது அல்ல. ஆனால் அதற்கு முறையான திட்டமிடல் இருத்தல் வேண்டும். இது பெண்களை விசேடமாகப் பாதிக்கும் உரிமையாகும். இந்த உரிமை குறித்து நாங்கள் 22இற்கும் அதிகமான மாவட்டங்களில் ஆய்வு செய்து அதில் பெண்கள் குழு முன்வைத்த பிரச்சினைகள் குறித்து பார்த்தால் உண்மையில் பெண்களுக்கு அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் முக்கியமான பிரச்சினையாக வேலை செய்யும் உரிமையை எடுத்துக் கொண்டால் அடுத்தாக வாழ்வதற்கு உகந்த சம்பளத்துடன் வேலை செய்யும் உரிமை, இல்லையெனில் தமது பொருளாதார வகையைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு மாத்திரம் சுயவேலை வாய்ப்புக் குறித்து மாத்திரம் சிந்திக்காத நிலையான பொருளாதார அமைப்பாகப் பங்களிக்கக் கூடிய, நிலையான வருமானம் ஈட்டித்தரும், அதேவகையில், பாதுகாப்பான வேலையும் இருக்க வேண்டும். சுயவேலை வாய்ப்பு அல்ல. பெண்கள் குறித்து எண்ணும் போது எப்போதும் சுயவேலை வாய்ப்புக் குறித்தே சிந்திக்கின்றோம். அரசாங்கத்தினால் நிலையான தொழில் குறித்து நாம் கூறுகின்றோம். நிலையான வருமானம் கொண்ட பாதுகாப்பாகத் தொழிற் பெண்கள் இருக்க வேண்டும். அப்போது தமக்கென வீடு இருக்க வேண்டும். அடுத்ததாக அந்த வீட்டின் உரிமை தமக்கு இருக்க வேண்டும். அல்லது மிகக்குறைந்தது சம உரிமையாவது இருக்க வேண்டும். அதனை உறுதி செய்யும் வகையில் உயிருக்கு மற்றும் வீடமைப்புக்கான உரிமை, இருக்கும் இடத்தில் இருந்து வாழ்வதற்கான உரிமை, குடிநீர், வாழ்வதற்குத் தேவையான பல விடயங்கள் இருக்கும் சமூக-பொருளாதார உரிமையாக உறுதி செய்யப்படல் வேண்டும். இல்லையெனில் வாழ்வதற்கான உரிமை குறையும்.

இந்த புதிய அரசியலமைப்பின் தேவை, முக்கியத்துவம் குறித்து பொது மக்களின் கருத்துத் தொடர்பில் என்ன சொல்வீர்கள்?

அரசாங்கத்தினால் பொது மக்கள் கருத்தறியும் பிரதிநிதிகள் குழுவிற்கு (Public Representation Committee on Constitutional Reform)¹ 18 பேர் நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்களில் மூன்று உறுப்பினர்கள் பெண்களாவர். 1978ஆம் ஆண்டின் பின்னர் இலங்கை குடியரசாக மாறியதன் பின்னர் மூன்றாவது அரசியலமைப்பு இதுவாகும். 2000ஆம் ஆண்டிலும்

1. <https://www.colombotelegraph.com/index.php/final-report-of-public-representations-committee-on-constitutional-reform-full-texts-in-three-languages/>

புதிய அரசியலமைப்புக்காக சட்டமூலம் முன்வைக்கப்பட்டது. எனினும், இந்த அனைத்து அரசியலமைப்பிலும் பொதுமக்கள் கருத்தறிதல் இடம்பெறவில்லை. அரசியல் கட்சியினால் நமக்குத் தகுதியானது என எண்ணும் அரசியலமைப்பே உருவாக்கப்பட்டது.

நாட்டின் அரசியலமைப்பு என்பது பிரஜையின் உரிமையாகும். அந்த உரிமையை ஆட்சி செய்பவர்களிடம் இருந்து பாதுகாப்பதற்கு உள்ள உடனடியாகக் கிடைக்கும் ஆவணம் அரசியலமைப்பாகும். எமக்கு நேர்ந்தது என்னவென்றால், எம்மிடம் எவ்வித கருத்தும் பெறாது எம்மை ஆள்பவர்களாலேயே, இந்த ஆவணம் தயாரிக்கப்படுகின்றமை. இவ்வாறான கருத்தறிதல் ஊடாக புதிய அரசியலமைப்புத் திருத்தம் தயாரிக்கும் எமது நாட்டின் முதலாவது சந்தர்ப்பம் இதுவாகும். நானும் அந்த குழுவின் முன் கருத்துத் தெரிவித்தேன். சாதாரண மக்கள் இது குறித்துப் பத்திரிகையில் பார்த்து இதனை முக்கியமான-பெறுமதியான சந்தர்ப்பமாக நினைத்துக் கருத்துத் தெரிவிப்பதனை நான் கண்டேன். முச்சக்கர வண்டிச் சாரதிகள், சுயவேலை வாய்ப்பு புரியும் ஆண்கள், கடைகளை நடத்துபவர்கள், அவ்வாறே மனித உரிமைகள் குறித்துச் செயற்படும் சிவிற சமூகப் பிரதிநிதிகள் சிலரும் இருந்தனர். நான் பெரும்பாலும் கண்டது சிவில் அமைப்புக்கள் சாராத பொது மக்கள் பிரதிநிதிகளையாகும். 25 மாவட்டங்களிலும் குழு சென்று கருத்தினை கண்டறிந்தது. அதன் காரணமாக குழுவின் முன் வந்த ஆலோசனைகள் குறித்து கவனம் செலுத்தி புதிய அரசியலமைப்புத் தயாரித்தல் செயற்பாடு பாராளுமன்றத்திற்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த அரசியலமைப்பு உருவாக்கச் செயற்பாடு குறித்துப் பல்வேறு கருத்துவேறுபாடுகள் உள்ளன. அதனை விளக்க முடியுமா?

விசேடமாக தேசிய பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டால், இது குறித்து எடுக்கக் கூடிய தீர்வு என்ன, அது அரசியலமைப்புக்கு உள்ளடங்குவது எவ்வாறு, அவ்வாறே 13வது திருத்தம் விசேடமாக அதிகாரத்தை பரவலாக்கல் அல்லது அதிகாரத்தை பகிர்தல் தொடர்பில் நிலவும் அரசியலமைப்பினை உருவாக்குவது எவ்வாறு என்பது தொடர்பில் சிந்திப்பதற்கான இடத்தில் நாம் தற்போது உள்ளோம்.

அப்போது, பௌத்த மதம் பிரதான மதமாக இருக்க வேண்டுமா? இல்லையெனில் மதங்கள் அனைத்தையும் ஒன்றாக கருத முடியுமா? அவ்வாறில்லையெனில் எமது அரசியலமைப்பு

மதசார்பற்ற அரசியலமைப்பு (secular constitution) ஒன்றாக இருத்தல் வேண்டும். சிலர் சொல்லும் மற்றொரு விடயம், பௌத்த மதத்திற்கு முன்னுரிமை அளித்தால், ஏனைய மதங்களை பாரபட்சமாக கருதாத வகையில் அந்த அந்த மதங்களுக்கு விசேட இடத்தை அரசியலமைப்புக்குள் எழுத வேண்டும் மற்றும் அப்போது இந்தச் சிக்கலைத் தீர்க்க முடியும்.

கட்சித் தீர்மானம் எடுக்கும் இடங்களில், வேட்புமனுக் குழுக்களுக்கு, நிறைவேற்றுச் சபைகளுக்கு, தீர்மானம் எடுக்கும் இடங்களுக்கு பெண்களை நியமிக்கும் முறை இருத்தல் வேண்டும்.

மொழியைப் பயன்படுத்தும் போது, அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தின் ஊடாக நமக்குத் தெரியும் சிங்கள மற்றும் தமிழ் மொழி இரண்டையும் சமமாகத் தேசிய மொழியாகக் கருத வேண்டும். எனினும், இதனை நடைமுறைப்படுத்துவதில் பெரும் குறைபாடு உள்ளது. இந்தக் குறைபாட்டினைத் தீர்ப்பது எவ்வாறு. இது குறித்துச் சிக்கல் உள்ளது. அது குறித்து நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அவ்வாறான விடயம்தான் சமூக அமைப்பில் உள்ளது. தேசிய பிரச்சினை குறித்துக் கலந்துரையாடக் கூடிய விதத்தில் சூழல் உள்ளது. அதிகாரத்தை பரவலாக்கல் மற்றும் பகிரல் தொடர்பில்தான் விசேட பிரச்சினை உள்ளது. இனங்களுக்கு இடையில் பிரச்சினையாக இதனை எழுப்பாது ஆக்கபூர்வமாக இலங்கை அடையாளத்தை வைத்துக் கொண்டு நமக்கு புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்க முடியுமா என எண்ணிப் பார்த்தால் எமக்கு எமது தேசியத்திற்கு எந்தவொரு குறைபாடும் ஏற்படாத அனைவருக்கும் இலங்கை அடையாளம் அவசியம் எனக் குறிப்பிடும் இடத்தில் இருந்து அரசியலமைப்பை உருவாக்கினால் எமக்குப் பிரச்சினை எழாது. இதற்கு முன்னர் சிங்கள பௌத்த முன்னுரிமை வழங்கும் அடிப்படையில் அரசியலமைப்பு உருவானது. அங்கிருந்து விலகி இலங்கை அரசியலமைப்பு அரசு கட்டியெழுப்பல் (state building) எனப்படும் கருத்தாக்கத்துடன் எமக்கு சிறந்த புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்க முடியும்.

நாம் சென்ற சில இடங்களில் தேசியக்கொடி குறித்துக் கதைக்கப்பட்டது. எமக்கு வன்முறை கொடி இருக்க வேண்டுமா என்பது குறித்தும் கதைக்கப்பட்டது. வன்முறையைக் குறிக்கும் வாய், சிங்கம் கொண்ட இலச்சினை ஏன் இருக்க வேண்டும்? அவ்வாறே வாய் திறந்த புலியொன்று எமது இலச்சினையாக வேண்டியது என்ன? எனக் கதைத்தோம். எனவே, பௌத்த சமூகத்திற்குள் அஹிம்சையைப் பின்பற்றுவதாயின் நாம் முன்னுரிமையைப் பௌத்த சமூகத்திற்குள் அஹிம்சையைப் பின்பற்றுவதாயின் நாம் வாழ்வது அந்தக் கருத்துடன் என்றால், அவ்வாறான கொடூர உருவத்தை எமது தேசிய கொடிக்கு ஏன் தேவை என்ற கேள்வி உருவாகின்றது. மறுபுறத்தில் கொடியை முழுமையாக மாற்ற முடியாதா? கொடிக்கு பூ போன்ற முழுமையான வேறுபட்ட விடயத்தை போட முடியாதா என்ற கருத்தும் வந்தது. அப்போது எந்தவொரு இனத்தையும் அல்லது மதத்தையும் முக்கியமாகக் குறிப்பிடாது பக்கச் சார்பற்ற (neutral) நிறம் அல்லது இலச்சினையைத் தேசியக் கொடியாக வைக்க முடியாதா என்பதும் ஆலோசனையாக முன்வைக்கப்பட்டது.

எதிர்காலத்தில் நடைபெறவுள்ள தேர்தல் குறித்து ஏதும் கூற முடியுமா?

இம்முறை நடைபெறவுள்ள மாகாண சபை தேர்தலுக்காக இப்போதைய அரசாங்கத்தின் கீழ் நல்ல விடயங்கள் நிகழ்ந்தன. பெண்கள் பிரதிநிதித்துவ பட்டியல் ஊடாக 25 வீதம் நியமிப்பதற்கு உறுதி செய்யும் விதத்தில் மாகாண சபை சட்டமூலத்திற்கு திருத்தம் ஒன்றை உள்ளடக்கினர். தற்போது நமக்குள்ள உள்ளூராட்சி சபைகள் 235இல் 84 பெண்கள் மாத்திரமே உள்ளனர். இந்த அளவு 2 வீதம் மாத்திரமாகும். இந்த புதிய திருத்தத்துடன், பெண்களின் அளவு 2000ஆல் அதிகரிக்கும். அது ஒருபோதும் இல்லாதவாறு கீழ்மட்டத்தில் ஆட்சிக்குப் பெண்களை நியமிக்கும் ஆற்றல் கிடைக்கும். அது பாரிய விடயமாகும். ஆரம்பம் முதல் எமது வாழ்க்கை உள்ளூராட்சி சபைகளால் உருவாக்கப்படுகின்றது. பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையாகும். அது மிகவும் முக்கியமாகும். இன்று உள்ளூராட்சி சபைகளுக்குச் செல்வதற்கான ஒப்பந்தம் பெற்று வீதி அமைப்பது, கட்டடம் அமைத்துத் தமது பையை நிறைத்துக் கொள்ளக் கூடிய விதத்திலான அரசியல் கலாசாரமாகும்.

இதன் காரணமாகவே உள்ளூராட்சி சபைகளுக்குச் செல்வதற்குப் பெரும் போட்டி உள்ளது. உண்மையில் கிராமத்தை சரியாக அமைத்துக் கொண்டு கிராமத்தின் பிரச்சினைகளை நன்கு புரிந்து கொண்டுள்ளவர்கள் பெண்களேயாவர். அவர்களுக்கே அதற்கான தகுதி உள்ளது. கிராமத்தின் சந்தை எங்கிருக்க வேண்டும், கிராமத்தின் மைதானம், பூங்கா, நூலகம் போன்ற சனசமூக நிலையங்கள், பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்பும் வழி, போன்ற வசதிகளை யோசித்து அமைக்கும் அவ்வாறான அனைத்திற்கும் உள்ளூராட்சி சபைகள் முக்கியமானதாகும். கிராம சபைகளைப் பார்த்தால் மரண நலன்புரிச் சங்கம், நலன்புரிச் சங்கம், சமுர்த்திச் சங்கம் போன்ற அனைத்துச் சங்கத்திற்கும் கிராமத்தில் அதிகமாக சமூக சேவைத் திட்டமிடலில் ஈடுபடுவது பெண்களாகும். கிராமத்தின் வளர்ச்சி குறித்து அதிகளவு அனுபவம் பெண்களுக்கே உள்ளது. எமக்கு ஒரு குறைபாடு உள்ளது. எமது பிரேரணை பெண்கள் 1600 பேர் வரை நியமிக்கப்பட்டதுடன் முழுமையான ஆசன எண்ணிக்கை 6000 ஆகும். அந்த ஆசன எண்ணிக்கைகளைப் போட்டியிடும் திறமை பெண்களுக்கு இருக்க வேண்டும். இன்று ஆண்களே அந்த ஆசனங்களுக்குப் போட்டியிடுகின்றனர். பெண்களுக்கு அந்த ஆசனங்களுக்கு போட்டியிடும் சந்தர்ப்பம் ஏதாவொரு சதவீதத்தில் வழங்கப்படல் வேண்டும் என நாம் கூறுகின்றோம். அரசியலுக்குத் தயாராகி, அரசியல் குறித்து அறிந்து கொண்டு, அரசியலுக்கு வரக்கூடிய உரிமைகள் பெண்களுக்கு வழங்கப்படல் வேண்டும்.

பட்டியலில் நியமிக்கப்பட்டு போட்டியிலும் நியமிக்கப்படும் பெண்களுக்கு இயலுமான வழியிலான விசேட ஒழுங்குமுறை இதுவாகும். அந்த வகையில் ஜனநாயக அரசியலுக்குள் பிரவேசிக்கும் பெண்களுக்குத் திறமைகள் இருக்க வேண்டும். நியமனம் குறித்துப் பார்த்தால், அது கட்சிகளுக்குள் உள்ளக ஜனநாயகம் என்பதில் இருந்து உருவாக வேண்டிய ஒரு விடயமாகும். கட்சி தீர்மானம் எடுக்கும் இடங்களில், வேட்புமனுக் குழுக்களுக்கு, நிறைவேற்றுச் சபைகளுக்கு, தீர்மானம் எடுக்கும் இடங்களுக்குப் பெண்களை நியமிக்கும் முறை இருத்தல் வேண்டும். அப்போதுதான் கீழ்மட்டத்தில் பெண்களுக்கு உள்ளிருந்தே ஆழமான அரசியல் செய்வதற்கு இயலும். இன்று பெண்கள் வெறுமனே பெயருக்கு உறுப்பினர்களாக

**பெரும்பாலும்
பெரும்பான்மையான
கட்சிகளின் எதிர்பார்ப்பாக
இருப்பது தேர்தல்
காலத்தில் ஆண்
வேட்பாளர்களுக்கு வாக்குப்
பெறுவதற்கு உழைத்தல்,
பிரசார நடவடிக்கை
மற்றும் கூட்டங்களில்
பங்குபற்றல் போன்ற
கடமைகளுக்காகவாகும்.
அதற்கு அப்பால், செயற்பாட்டு
அரசியலுக்குப் பெண்கள்
வருவதற்கு அந்த நிலையை
உருவாக்க வேண்டும்.**

உள்ளனர். பெரும்பாலும் பெரும்பான்மையான கட்சிகளின் எதிர்பார்ப்பாக இருப்பது தேர்தல் காலத்தில் ஆண் வேட்பாளர்களுக்கு வாக்குப் பெறுவதற்கு உழைத்தல், பிரசார நடவடிக்கை மற்றும் கூட்டங்களில் பங்குபற்றல் போன்ற கடமைகளுக்காகவாகும். அதற்கு அப்பால், செயற்பாட்டு அரசியலுக்குப் பெண்கள் வருவதற்கு அந்த நிலையை உருவாக்க வேண்டும். உள்ளூராட்சி சபை அரசியலின் ஊடாக அந்த நிலைமையை உருவாக்கலாம். ஆனால், கட்சிக்குள் உள்ள பெண்களுக்கும் அந்தப் போராட்டத்தைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது.

தற்போது அடுத்து வரும் தேர்தலில் புதிய முறை குறித்துக் கதைக்கின்றனர். அது பெண்களை எவ்வாறு பாதிக்கும்?

ஆம். புதிய முறையாகும். அதாவது பேரம் பேசலுக்கு ஆசனத்திற்கு ஒரு வேட்பாளர் மீண்டும் ஒரு ஆசன முறைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதாகும். அதன் அடிப்படையில் பட்டியலில் சமத்துவமாக நியமனம் வழங்கப்படல் வேண்டும். கலப்பு முறைக்குத்தான் நாம் அடுத்து செல்லப் போகின்றோம். ஆனால், விகிதாசார முறையில்

பெரும் அதிர்ஷ்டம் உள்ளது. இலங்கைக்கு துரதிருஷ்டமாகப் போனது விகிதாசார முறையை விருப்பு வாக்கு முறையுடன் இணைத்தமையினால் ஆகும். விருப்பு முறை நேரடியாக ஆசைப்படுதலால் உருவானது. அதன் காரணமாகத் தமது கட்சிக்குள் போட்டித்தன்மை உருவானது. விருப்பு வாக்கு முறையை முழுமையாக நீக்க வேண்டும். வன்முறை, வாக்குக் கொள்ளை போன்ற விடயங்கள் நேர்ந்ததும் இந்த முறைக்குள்தான். எனினும், விகிதாசார முறை, ஆசன முறையை விட சமமான சந்தர்ப்பம் கொண்ட சிறிய கட்சிகளுக்கு, சிறுபான்மையினக் கட்சிகளுக்கு, பெண்களுக்கு விகிதாசார முறை மிகவும் தகுதியானதாகும். விகிதாசார முறையில் அதிகளவு ஆசன எண்ணிக்கை இருக்க வேண்டும் என்பது எமது உணர்வாகும். அவ்வாறே ஆசனம் ஒன்றிற்கு வேட்பாளர் ஒருவர் என்பது சில ஆசனங்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அது தவறில்லை. அது இரண்டினதும் கலத்தல் மிகவும் பொருத்தமானது என நான் உணர்கிறேன்.

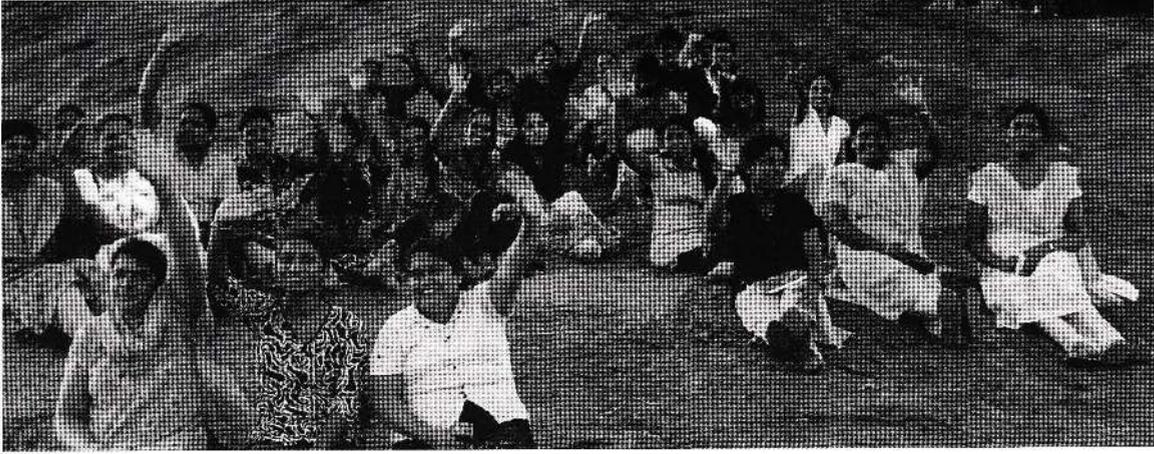
விகிதாசார முறை வேறுபட்டதாகும். விகிதாசார முறையின் ஊடாகப் பெண்களுக்கு துரதிருஷ்டம் நேராத வகையில் அந்த முறையை உருவாக்குவதற்கு விகிதாசார முறைக்குள் பகிரங்கப் பெயர் பட்டியல் ஒன்றாகும். மூடப்பட்ட பட்டியல் மற்றையதாகும். அதில் உள்ள பெயர் ஆணின் பெயர் என்றால், இரண்டாவது பெயர் பெண்ணின் பெயராகும். மூன்றாவது பெயர் ஆணின் பெயர், நான்காவது பெயர் பெண்ணின் பெயர் என ஒன்று இரண்டு என்ற விதத்தில் "சிச்சக் (ziggzag)" முறையில் பெண்களின் பெயர் இடப்படல் வேண்டும். பட்டியலில் பெயர் இட்டதன் பின்னர் அந்த ஒழுங்கில் நியமிக்க வேண்டும். பட்டியலில் அனைத்துப் பெண்களுக்கும் ஆரம்பத்தில் சந்தர்ப்பம் வழங்கி, இறுதியில் பெண்கள் குறித்துச் சிந்திக்கும் முறையாக இருக்கக் கூடாது. மற்றைய பிரச்சினைதான் பெண்களுக்கு எதிர்பாரா விதத்தில் செய்யும் நியமனம், தற்போது 25 வீதம் பெண்கள் நியமிக்கப்படலாம் என்ற நிலையில் கட்சிக்குள் எவ்வாறு இந்தப் பெண்களைத் தெரிவு செய்வது என்பது தொடர்பில் நிர்ணயம் அற்ற வகையில் சிக்கல் ஏற்பட சந்தர்ப்பம் உள்ளது. பாலியல் இலஞ்சம் கொடுத்தால் பட்டியலுக்குள் உள்ளடக்கப்படலாம் எனப்படும் பாலியல் செல்வாக்கு உள்ளடங்கலாக உள வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப்படலாம் என ஏற்கனவே நமக்குச் சில பெண்கள் கூறியுள்ளனர். அதை இல்லாது செய்வது எவ்வாறு என்பது குறித்தும் நாம்

எண்ண வேண்டும். மற்றையது அதிகளவு மாவட்ட ஒழுங்கமைப்பாளர்களாக இருப்பது ஆண்களாகும். அங்கிருந்து பெண்களுக்கு இன்னல் நேர ஆரம்பிக்கும். தற்போது தேர்தல்கள் ஆணைக்குழுவை எடுத்துக் கொண்டாலும், அதன் மூன்று உறுப்பினர்களும் ஆண்களாவர். அவ்வாறான தீர்மானம் எடுக்கும் இடங்களில் பதவி வகிக்கும் பெண்கள் இல்லை. நிச்சயமாக அதற்கும் பெண்கள் நியமிக்கப்படல் வேண்டும். அது மாத்திரமின்றி பெண்கள் அமைப்பு உள்ளடங்கலாக சிவிற சமூகப் பிரதிநிதிகளை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட ஏதாவது ஒரு பிரிவு தேர்தல்கள் ஆணைக்குழுவிற்குள் நியமிக்கப்படல் வேண்டும்.

மற்றையது ஆய்வு செய்யக் கூடிய விதத்தில் பிரிவு ஒன்று, தேர்தல் குறித்து, நீதி குறித்து சாதாரண மக்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தக் கூடிய தகவல்கள் மத்திய நிலையத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். தேர்தல்களில் உள்ள விழுமியங்கள் எவை, சர்வதேச விழுமியங்கள் எவை, தேர்தல் நீதி என்ன, ஜனநாயகம், சமத்துவம் என்பது என்ன, பாரபட்சமாக நடத்துதல் என்பது என்ன போன்ற விடயங்கள் குறித்து எமது மக்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துவது உண்மையில் அத்தியாவசியமாகும். இதனை கருத்தாக்கமாக உருவாக்க வேண்டிய விசேடமாக பாடசாலை மற்றும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு, எதிர்காலத்தில் வாக்களிப்பதற்கு தகுதி பெறுவதற்கு உள்ள இளைஞர்கள் தலைமுறைக்கு அத்தியாவசிய இடமாக அனைத்து மாவட்டத்திலும், இல்லையெனில் மாகாணத்திற்கு ஒன்று என்ற வகையிலாவது நிர்மாணிக்க வேண்டும்.

நாம் பாராளுமன்றத்திற்கு, மாகாண சபைக்கு அல்லது உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கு செல்வது பொதுமக்களுக்கு சேவை செய்வதற்காகும். கட்சிக்குத் தேவையானதை மாத்திரம் செய்வதற்கல்ல. பிரஜைகளின் முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையானவை பிரஜைகளால் நிறைவேற்றப்படல் வேண்டும். வாக்காளர்களாலும் அது முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும். பாராளுமன்ற ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டு நாம் கட்சிக்குச் சேவை செய்யக் கூடாது. மக்களுக்கே சேவை செய்ய வேண்டும். ■

வேலாயுதன் ஜெயசித்ரா

உள்ளூராட்சி சபைகளில் பெண்களுக்கான ஒதுக்கீடு:

பாராளுமன்றத்தில் சமத்துவம் மற்றும் வாக்குறுதி
என்பவை கேலிக்குரியதா?

இந்த வருடத்தின் சர்வதேச மகளிர் தினத்திற்கான தொனிப்பொருள் "2030ஆம் ஆண்டளவில் உலகம் 50-50: பால்நிலை சமத்துவத்திற்காக முன்வாருங்கள்" என்பதாகும். தாம் சுயாதீனமான குழுவாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடன் சபையின் நடுவிற்கு வருகை தந்த பொது எதிரணி உறுப்பினர்களால் கோஷம் எழுப்பப்பட்டு சரியாக ஒரு மாதத்திற்கு முன்னர், உள்ளூராட்சி சபைகளின் பெண்களிற்கு 25 வீத கட்டாய ஒதுக்கீடு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது இது ஒரு நல்ல நாளாகும்.

பெண்களுக்கு ஒதுக்கீட்டினை வழங்கும் உள்ளூராட்சி தேர்தல்கள் சட்டத்தினை திருத்துவதற்கான சட்ட மூலத்தின் இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது வாசிப்பானது, இடையீடுகள், சுலோகங்கள், உரத்த குரல்கள் மற்றும் பாடல்கள் மத்தியில் வெளிப்பாட்டைக் கண்டது. கலந்துரையாடலுக்கு உள்ளாக்கப்படும் சட்டமூலத்தின் உள்ளடக்கத்திற்கு பாராளுமன்றத்தின் 40 உறுப்பினர்களுக்கும் மேற்பட்டவர்களால் வழங்கப்பட்ட இதுபற்றிய மிகக்குறைவான அவதானமே செலுத்தப்பட்டது. சட்ட மூலத்தைப் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்த பிரதமருடன் இணைந்து, சந்திராணி பண்டார, மாவை சேனாதிராஜா, பைசர் முஸ்தபா, அனோமா கமகே மற்றும் ரங்க

பண்டார ஆகியோருக்கே பேசுவதற்கான சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதற்கு பொது எதிரணியினருக்கு மேலதிக நேரம் ஒதுக்குவதாக வாக்குறுதியை வழங்கி அவர்களைத் தனிப்பதற்குத் தமது உரையின் போது பிரதமர் முயற்சித்தார். இருப்பினும், இடையூறுகளும், உரத்த குரல்களும் தொடர்ந்தமையால், "பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிப்பதற்கு அவர்கள் எதிரானவர்களா?" எனப் பிரதமர் கேள்வி எழுப்பினார். கூச்சலிடல் மற்றும் உரத்துக் குரல் எழுப்பலின் மத்தியில், பவித்ரா வன்னியாரச்சி உள்ளடங்கலாகப் பொது எதிரணியின் உறுப்பினர்கள் எவரும் சட்ட மூலத்திற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவில்லை என பைசர் முஸ்தபா நம்பினார். பெருங் குழப்பத்திற்கு மத்தியில் அரசாங்க உறுப்பினர்கள் மாத்திரமே இறுதியில் வாக்களித்ததாகவும், திட்டமிடப்பட்டதற்கு மூன்று மணித்தியாலங்களின் முன்னர் பாராளுமன்றம் ஒத்தி வைக்கப்பட்டதாகவும் பத்திரிகை செய்திகளின் ஊடாக அறியக் கிடைக்கின்றது.

கடந்த காலங்களில் அரசியல்வாதிகளால் அரசியல் நிறுவனங்களின் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பான விடயங்களுக்கு அவதானம் வழங்காமை சார்ந்த தன்மையை அன்றைய தினம் பாராளுமன்றத்தில் நிகழ்ந்த காட்சிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிப்பதற்குப் பொது எதிரணியின் உறுப்பினர்கள் எதிரானவர்கள் இல்லை என்றால், அவர்களுடைய நடத்தையானது அல்லாத விடயம் ஒன்றுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதாக மற்றும் குறைப்பதாக உள்ளது. ஒதுக்கீட்டுக்கு ஆதரவாகப் பேசியவர்கள், நான்கு நிமிடங்களுக்கு மேல் பேச முடியவில்லை. மொத்த விவாதமும் 35 நிமிடங்கள் வரையே நீடித்தது. நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் மற்றும் ஜனநாயகம் மற்றும் பெண்களின் அரசியல் வலுவூட்டலை மேம்படுத்தும் அதன் வரையறைகள் குறித்துப் போதியளவு கவனம் செலுத்துவதற்கும் இந்த வாதம் தவறியது.

அடுத்த நாள் திருத்தம் குறித்த ஊடகப் பார்வை இந்தச் செயற்பாட்டில் தவறியது. மனித உரிமைகளுக்கான ஐக்கிய நாடுகளின் உயர்ஸ்தானிகரின் விஜயம் அல்லது பொது எதிரணியின் விசித்திர நடவடிக்கைகளை அறிக்கையிடுவதில் பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் கவனம் செலுத்தியிருந்தன. திருத்தம் தொடர்பில் சில பத்திரிகைகள் உட்பக்க செய்தியை வெளியிட்டிருந்தன. எனினும், அவையும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் உரைகள் அல்லது கருத்துக்களை குறிப்பிடுவனவாக மாத்திரமே அவை இருந்தன. திருத்தத்தினை கருத்தியல்படுத்தவோ அல்லது சரித்திரம் முக்கியத்துவமானதாகக்கவோ அவை எந்த முயற்சியும் எடுத்திருக்கவில்லை. குறைந்தபட்சமாகப் பெண்ணியச் செயற்பாட்டாளர்களால் மற்றும் நிறுவனங்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட நீண்ட காலப் போராட்டத்தினையோ அல்லது இந்த ஒதுக்கீட்டினைப் பெறுவதற்காக, சுமார் 20 வருடங்களுக்கு முன்னர் பெண்கள் தொடர்பான தேசிய குழுவின் முயற்சிகளையோ அவை சுட்டிக்காட்டியிருக்கவில்லை. அரசியற் சக்தியில் இருந்து பெண்களை முறைசார்ந்து ஒதுக்கும், இலங்கையில் ஆணாதிக்கம் மற்றும் ஆணின் செல்வாக்கு நிறைந்த அரசியற் கலாசாரம் குறித்தோ எவ்வித குறிப்பையும் முன்வைக்கவில்லை.

சட்டத்தின் சாரம்

2012ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதத்தில் உள்ளூர் மட்டத்தில் தேர்தல் முறையானது கலப்பு விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ மற்றும் சாதாரண பெரும்பான்மை முறைக்கு மாற்றப்பட்ட போது பெண்கள் மற்றும் இளைஞர்களுக்கான விருப்புரிமை ஒதுக்கீட்டினை 25 வீதமாக இந்தத் திருத்தம் திறம்பட மாற்றுகின்றது.

உண்மையான செயற்பாட்டில், புதிய திருத்தமானது உள்ளூராட்சி சபைகளில் இருக்கைகளின் எண்ணிக்கையை மூன்றில் ஒரு பங்கு அதிகரிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, 2206 இருக்கைகளின் மூலம், மொத்த இருக்கைகளின் எண்ணிக்கையை 6619 என்பதிலிருந்து 8825ஆக மாற்றும். உள்ளூர் மட்டத்தில் அனைத்து இருக்கைகளினதும் 25 வீத அதிகரிப்புக்கு இது காரணமாகும். ஒவ்வொரு உள்ளூராட்சி சபை மட்டத்திலும் ஒவ்வொரு கட்சியும் பெறும் வாக்குகளின் விகிதத்தின் அடிப்படையில் தனியான பட்டியல் ஒன்றின் மூலம் அரசியற் கட்சிகளால் முன்மொழியப்படும் பெண் வேட்பாளர்களுக்கு இந்த அதிகரிப்பு இருக்கைகள் வழங்கப்படும். கட்சியினால் தீர்மானிக்கப்படும் இந்த பட்டியலில் குறிப்பிடப்படும் முன்னுரிமையின் அடிப்படையில் இருக்கைகள் ஒதுக்கப்படும்.

புதிய கலப்புத் தேர்தல் முறைக்குள் ஒதுக்கீடானது நடைமுறைப்படுத்தப்படும். கலப்புத் தேர்தல் முறை குறித்து விளக்குவது இந்தக் கட்டுரையின் வீச்சளவுக்கு அப்பாற்பட்டதாகும். உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கான வேட்பு மனுத்தாக்கல் இரண்டு வேறுபட்ட பக்கங்களைக் கொண்டது எனக் குறிப்பிடுவதற்கே இந்த விளக்கம் முன்வைக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு உள்ளூராட்சிப் பிரிவிலும் எல்லை நிர்ணயிக்கப்பட்ட தனி உறுப்பினர் (அல்லது வெகு சில சந்தர்ப்பங்களில் இரண்டு அல்லது மூன்று உறுப்பினர்கள் தேர்தல் தொகுதி) தேர்தல் தொகுதிகளில் போட்டியிடுவோரின் பட்டியலை முதலாவது உள்ளடக்கியிருக்கும். மற்றைய உறுப்பினர்கள் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவத்தின் அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்படுவர். வேட்புமனுவின் இரண்டாவது பாகமானது பெண்களின் பெயர்கள் அடங்கிய பட்டியலாகும். ஒட்டுமொத்த உள்ளூராட்சி சபைக்குள் கட்சி பெற்ற வாக்குகளின் விகிதத்தின் அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலானோர் தெரிவு செய்யப்படுவர்.

உள்ளூராட்சி சபைக்குத் தெரிவு செய்யப்படும் பெண்களின் எண்ணிக்கையில் இந்த ஒதுக்கீடானது ஆச்சரியமிகு அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தும். எடுத்துக்காட்டாக 2 வீதம் என்பதிலிருந்து 25 வீதம் (எண்ணிக்கையில் 90இலிருந்து 2000 தெரிவு செய்யப்பட்ட பெண்கள் வரை). திருத்தத்திற்கு அமைய, வார்டு மட்டம் அல்லது பொதுவான விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ பட்டியல் அடிப்படையில் பெண்கள் வேட்புமனுக்களை பெறுவதில் இந்த ஒதுக்கீடானது தடை எதனையும்

கொண்டிருக்கவில்லை. எனவே, பெண்களின் பிரதிநிதித்துவமானது உள்ளூர் மட்டத்தில் 25 வீதத்தினைவிட அதிகரிக்கும்.

சட்டத்தின் வரையறைகள்

ஒதுக்கீட்டினால் உறுதி செய்யப்பட்ட உள்ளூராட்சி சபைகளில் பெண்களின் எண்ணிக்கையில் அதிகரிப்புக்கான முக்கியத்துவமானது அதிகப்படியாக வலியுறுத்தப்பட முடியாது. ஏனெனில், கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் உள்ளூராட்சி சபைகளில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிப்பதற்கான பல்வேறு முயற்சிகள், அரசியற் கட்சிகளுக்குள் ஆணாதிக்க கலாசாரத்தின் காரணமாகத் தோல்வியைத் தழுவியுள்ளன. ஜனநாயகம் மற்றும் பெண்களின் வலுவாக்கம் என்ற பார்வையில், அது ஒரு மிகவும் பலவீனமான ஒதுக்கீடாகும். மாசி மாதத் திருத்தத்தில் உள்வாங்கப்பட்ட முறையியலானது, பல்வேறு காரணங்களுக்காக உள்ளூராட்சி சபைகளில் வரலாற்று ரீதியாகப் பெண்கள் ஒதுக்கப்படல் தொடர்பில் சிறந்த வகையில் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதாக இல்லை:

(1) ஆண் அரசியல்வாதிகளின் இதுகாறும் உள்ள நிலையை அல்லது பணிப் பொறுப்பில் மாற்றம் எதனையும் செய்யவில்லை. பெண்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும் அதேவேளை, அரசியல் நிறுவனங்களில் பெண்களிற்கான உடன்பாட்டுடனான நடவடிக்கையும் பல வருடங்களாக இந்த இருக்கைகளில் செல்வாக்குச் செலுத்திய ஆண்களினால், பலவந்தமாக ஆண் உறுப்பினர்களைத் தமது ஆசனங்களைக் கைவிடச் செய்தல் மூலம், அவர்களது இடத்தில் பெண்களைப் போட்டியிட வழியமைத்துக் கொடுக்கின்றது. இலங்கையில் உள்ளூராட்சி சபையில் ஒதுக்கீடானது ஆண் அரசியல்வாதிகளின் பணிப்பொறுப்பினை சவாலுக்குட்படுத்தவில்லை. ஏனெனில், உள்ளூராட்சி சபையில் ஏற்கனவே உள்ள எண்ணிக்கைகளிலேயே, பெண்கள் இணைத்துக் கொள்ளப்படவுள்ளனர்.

(2) பட்டியலில் யார் இடம்பெறுகின்றார்கள் மற்றும் பட்டியலில் முன்னுரிமை வரிசை என்பவற்றைத் தீர்மானிக்கும் அளவற்ற அதிகாரத்தை அது கட்சிக்கு வழங்குகின்றது: முன்மொழியப்படும் பெண்கள் அரசியல்வாதிகள் அல்லது கட்சி ஆதரவாளர்களின் உறவினர்களாக இருக்க சந்தர்ப்பம் உள்ளது. கட்சிகளுக்குள் செயற்றிறனுடன் உள்ள பெரும்பாலான பெண்கள் உள்ளூர் மட்டத்தில் அரசியல் அதிகாரத்தில் இருந்து தவிர்க்கப்பட்டு

விடலாம். மேலும், பொறுப்புடைமைக்கான அக்கறை மற்றும் வாக்காளர் தளத்திற்கான அக்கறை என்பதற்கு அப்பால் அரசியற் கட்சிகளுக்குள் சலுகைசார் அரசியலை அது ஊக்குவிக்கும். பெண்களின் பட்டியலில் இடம்பிடிப்பதற்கு சில கட்சித் தலைவர்கள் பாலியல் விருப்புக்களை கோருவதாக ஏற்கனவே கதைகள் எழுந்துள்ளன.

(3) தனியான விகிதாசார பிரதிநிதித்துவப் பட்டியலில் நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களுடன் இணைந்து, ஒட்டுமொத்த உள்ளூராட்சி சபைப் பகுதியையும் பெண்கள் கட்டாயமாக பிரதிநிதித்துவம் செய்ய வேண்டும். தமக்கு விருப்பமான வகையில் தனியான, தாம் ஊக்குவிக்கக் கூடிய அல்லது அவர்களுக்கு பொறுப்புக்கூற வேண்டிய, அரசியல் அனுபவத்தில் இருந்து பெறக் கூடிய தேர்தல் தொகுதி அவர்களுக்கு இருக்காது.

(4) பொது ஆசனங்கள் மற்றும் பெண்களின் ஆசனங்களுக்கு இடையில் இரட்டைத் தன்மையை உருவாக்க வேண்டியது உறுதியானது. அத்துடன், தேர்தலின் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள் மற்றும் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவப் பட்டியலின் மூலம் நியமிக்கப்பட்டவர்களை விட இந்த ஒதுக்கீட்டின் ஊடாக வரும் பெண்கள் குறைந்தளவு அதிகாரம் மற்றும் தமது உள்ளூராட்சி சபையில் குறைந்தளவு நம்பகத் தன்மையைக் கொண்டிருப்பர்.

உள்ளூராட்சி அரசாங்கத்தில் தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் அதிகரிப்பானது ஏற்படுத்தக் கூடிய நிதி விரயம் குறித்து ஏனைய விமர்சகர்கள் கேள்வி எழுப்புகின்றனர். பாராளுமன்றத்தில் பெண்களின் ஒதுக்கீட்டுத் தன்மையின் மற்றும் பாத்திரத்தின் வலுவான விவாதமானது இந்த வரையறைகளையும், அவற்றை அடையாளப்படுத்துவதற்கான வழிகளையும் சுட்டிக் காட்டலாம். இந்த விவாதம் எப்படியும் நிகழ வேண்டும்.

உள்ளூராட்சி சபைகளில் பெண்களின் சமமான பிரதிநிதித்துவத்திற்கான போராட்டத்தின் மற்றுமொரு படிநிலையின் ஆரம்பமாக உள்ளூராட்சி சபையில் பெண்களின் ஒதுக்கீடானது பார்க்கப்படல் வேண்டும். ஜனநாயகத்தை மேலும் உறுதிப்படுத்தும் மற்றும் பெண்களை வலுப்படுத்தும் வழிகளை, ஒதுக்கீட்டு முறைமை நடைமுறைப்படுத்துவதனை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உறுதி செய்ய வேண்டும். ■

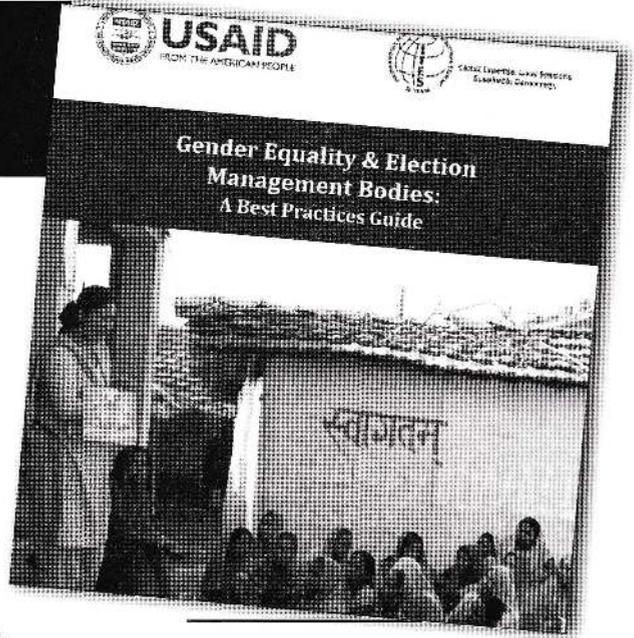
சூலனீ கொடிக்கார

தேர்தல் சக்கரத்தில் பால்நிலை

தேர்தல் முகாமைத்துவ
அமைப்புகளின்
கவனத்திற்கு...

உலக மற்றும் தேசிய சமாதானம் நீதி போன்றவற்றுக்கான முன்னிபந்தனையாக இருப்பது, அரசியல், பொருளாதாரம், சமூக வாழ்வின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் பெண்கள் முழுமையாகவும் சமமாகவும் பங்குபற்றுவதேயாகும். இது ஒரு நாட்டின் தேர்தல் நடைமுறையைவிட இப்போது முக்கியமானதாகும். ஒரு நாட்டில் ஆண் பெண்களிடமிருந்து செயல்திறன் மிக்க அரசியல் ஈடுபாடு இருப்பது அந்நாட்டின் ஜனநாயக அபிவிருத்திக்கு வலுச்சேர்ப்பதாகும்.

தேர்தல் நடைமுறையின் சகல படிநிலைகளிலும் ஆண் பெண் இணைந்த செயற்பாடு இருப்பது மிக முக்கியமானது. நாட்டின் அரசியலில், முடிவு செய்யும் செயற்பாடுகளில் ஆண்களினதும் பெண்களினதும் முழுமையான பங்களிப்பு வாக்காளர்களாக, வேட்பாளர்களாக, தேர்தல் உத்தியோகத்தர்களாக, தேர்தல் முகாமைத்துவ அமைப்பு ஊழியர்களாக இருந்து வருகிறது. தேர்தல் செயற்பாடுகளில் ஆண், பெண் வேறுபட்ட பால்நிலைத் தேவைகளைப் பகுப்பாய்வு செய்தும் திட்டமிட்டு நடைமுறைப்படுத்துவதையும் அடிக்கடி கண்காணித்தும் கொள்ளவேண்டும். இதற்காக "தேர்தல் முறைமைகளுக்கான சர்வதேச மன்றம்" (International Foundation for Electoral Systems -IFES) "பால்நிலை சமத்துவம் மற்றும் தேர்தல் முகாமைத்துவ அமைப்பு சிறந்த நடைமுறை வழிகாட்டி" (Gender Equality and Election Management Bodies) ஒன்றை உருவாக்கியுள்ளது. இது தேர்தல் முகாமைத்துவ அமைப்புகளின் பால்நிலை அலுகூலத்துடன்

தேர்தல் என்பது ஒரு குறித்த காலத்தில் நடந்து முடிந்துவிடும் விடயமல்ல. அதற்கான தொடர் செயற்பாடு ஒரு சக்கரமாகச் சுழலும்.

திட்டமிடல் நடைமுறைப்படுத்தல் ஆகியவற்றை மேற்கொள்வதற்கான வழிகாட்டியாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இது உலகெங்கும் உள்ள தேர்தல் முகாமைத்துவ அமைப்புகளின் உதாரணங்களுடன் கூடிய பால்நிலை மற்றும் தேர்தல் தொடர்பில் சர்வதேச ரீதியான சிறந்த நடைமுறைக்கான வரைவு. இந்தப் பால்நிலை வழிகாட்டியில், தேர்தல் நடைமுறைகளில் ஆண்-பெண் சமமாகப் பங்கெடுத்தலை ஊக்குவித்தல், எப்படி பால்நிலைத் தடைகளுக்குத் தீர்வுகாணுதல்

போன்றவற்றுக்கான நடைமுறைத் தகவல்கள் மற்றும் பரிந்துரைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அதன்படி, தேர்தல் சக்கரம் ஒன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதில் தேர்தலுக்கு முன்னரான காலம், தேர்தல் காலம், தேர்தலுக்குப் பின்னரான காலம் என மூன்று பகுப்புக்களாகப் பிரித்து அந்த அந்தக் காலங்களில் இது தொடர்பில் எவ்வாறு செயற்படவேண்டும் என்ற விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதனால் குறிக்கப்படுவது என்னவெனில் தேர்தல் என்பது ஒரு குறித்த காலத்தில் நடந்து முடிந்துவிடும் விடயமல்ல. அதற்கான தொடர் செயற்பாடு ஒரு சக்கரமாகச் சுழலும். அதை விளங்கிக் கொண்டு செயற்பட்டால் பெண்களின் பிரச்சனைத்தைத் தேர்தலுக்குள் அதனுடாக அரசியலில் முடிவெடுக்கும் இடங்களில் இணைக்க முடியும் என்பதாகும்.

தேர்தலுக்கு முன்னான காலப் பகுதியில் - தேர்தல் சம்பந்தமான திட்டமிடல் நடைமுறைப்படுத்தல், பயிற்சிகள், அறிவூட்டல், வாக்காளர் பதிவு, தேர்தல் பிரச்சாரம் என்பனவும் தேர்தல் காலத்தில் தேர்தல் நாளும் வாக்களிப்பு நடவடிக்கைகளும், முடிவுகளை கணக்கிடல் என்பனவும் தேர்தலுக்குப்பின் அவற்றை ஆவணப்படுத்தல் ஆய்வு செய்தல் மற்றும் தோதல் பற்றிய சட்டக் கட்டமைப்பு மீள்பார்வை என்பன இடம்பெற வேண்டியவை. இவை எப்படி இடம்பெற வேண்டும் என்பதும் அவற்றுள் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் எவ்வாறு உள்மீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதும் மிகவிரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

அத்துடன் இங்கே ஒரு கட்டத்துள் இருந்து இன்னொரு கட்டத்திற்குச் செல்கின்றபோது பொதுவான முன்னேற்றம் தென்படுகிறது. அங்கே வேறுபட்ட செயற்பாடுகளுக்கிடையே ஒரு தொடர்பும் உண்டு. சில சந்தர்ப்பங்களில் வேறுபட்ட கட்டங்களில் இருக்கின்ற செயற்பாடுகள் மீண்டும் மீண்டும் வரக்கூடும். இந்தத் தேர்தல் சக்கரமானது ஒரு முக்கியமான முகாமைத்துவ முறையாகும். ஒவ்வொரு புதிய தேர்தல் சக்கரத்தின் ஆரம்பத்திற்கும் பழைய சக்கரத்தின் அனுபவங்கள் தகவலளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். அதேவேளை அந்தக் கொள்கைகளும் திட்டங்களும் எதிர்காலத் தேர்தலை செம்மையுடனும் மேம்பாட்டுடனும் தொடர்ந்தும் மேற்கொள்ள உதவும். இந்த அனுமானத்தின் அடிப்படையில் அமைந்ததே தேர்தல் சக்கரம்.

தேர்தல் சக்கரத்தில் ஒவ்வொரு கட்டத்தையும் கவனத்தில் எடுத்து, தேர்தல் செயற்பாடுகளில்

பிரதான நீரோட்டத்தில் தாக்கம் விளைவிக்கத்தக்க வகையில் பால்நிலையை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் தேர்தலில் பெண்களின் பங்குபற்றலை அதிகரிப்பதற்கும் என்ன மாதிரியான செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கலாம் என்பதை இனங்கண்டும் முன்வைத்துள்ளது. குறிப்பாக ஒவ்வொரு நாடுகளிலுள்ள தேர்தல் முகாமைத்துவ அமைப்புகள். (election management bodies) தேர்தலுடன் சம்பந்தப்படும் அனைத்து அமைப்புகளும் பால்நிலை சம்பந்தமான விழிப்புணர்வைக் கொண்டு அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த முன்வர வேண்டும் என்பதே இக்கைநூலின் பிரதான நோக்கு.

அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த இன்னுமொரு விடயம் பெண் வேட்பாளர்கள் பற்றியது. குறிப்பாகப் பெண் வேட்பாளர்களுக்குப் பல நிலைகளிலும் பாற்பாடுபாட்டுத் தொற்றுநோய் பெரும் சவாலாக இருக்கும்.

எனினும் தேர்தலில் சமத்துவ அடிப்படையில் போட்டியிடும் உரிமை பெண்களுக்கும் உண்டு என சர்வதேச தரநிர்ணயங்கள் வெளிப்படையாகவே கூறியுள்ளன. அனேகமான நாடுகளும் இதை உள்ளூர் சட்டங்களினூடாக பிரதிபலித்துமுள்ளன. ஆனால் நிலைமை என்னவெனில், ஆண்களுடன் ஒப்பிடுகையில் பெண்கள் சமமற்ற தடைகளையும் பாடுபாடுகளையும் எதிர்கொள்கின்றனர்.

அனேக நாடுகளில் பால்நிலை வகைமாதிரிகள் மற்றும் சமூக, மத, கலாசார காரணிகளால் பெண்கள் அரசியலில் நுழைவதற்கும் அந்தக் கள நிலைகளில் போட்டியிடவும் கடினமாகியுள்ளது. பெண்கள் பெரும்பாலும் அதிக குடும்பக் கடப்பாடுகளைக் கொண்டிருப்பதால், அவர்களால் வீட்டில் இருந்து வேறு இடங்களுக்குப் பிரயாணம் செய்வதோ, நேரத்தை செலவழிப்பதோ முடியாததாகிறது.

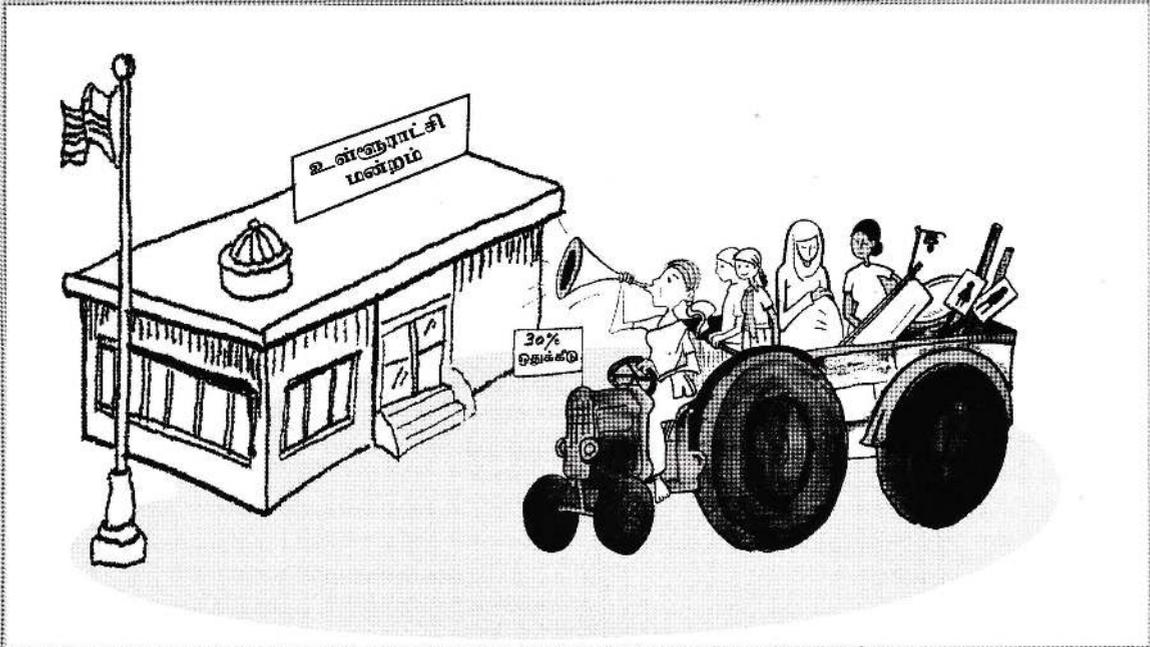
வளர்ந்து வரும் ஜனநாயக ஆட்சிகளில், பெண்கள் பெரும்பாலும் ஆண்களைவிட குறைந்த கல்வியறிவு கொண்டவர்களாகவும், குறைந்தளவு தொடர்புகளையும், தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான குறைந்தளவு அணுகுமுறைகளையும் கொண்டவர்களாகவும் உள்ளனர். இன்னும் சில நாடுகள் போருக்குப் பின்னான நிலைமையிலுள்ளன. அங்கே பெண்கள் கடுமையான பாதுகாப்புப் பிரச்சினைகளைத் தனிப்பட்ட ரீதியில் எதிர்கொள்கின்றனர். அச்சுறுத்தலினூடாக இந்தச் சந்தர்ப்பங்கள் அதிகரித்துள்ளன.

தேர்தல் வன்முறைகளும் அவ்வாறே. பொதுவாகவே பெண்களிடம் முக்கிய வளங்கள் சென்றடைவது மிகக்குறைவு. இது பெண்கள் பங்குபற்றுவதற்கு மிகப்பெரும் தடையாகப் பெரும்பாலும் குறிப்பிடப்படுகிறது. குறிப்பாகப் பெண் வேட்பாளர்கள் சிறந்த முறையில் போட்டியிடவும் போக்குவரத்து, ஊடகம், பிரச்சாரத்திற்கான இடம் உட்பட தேவையான ஏனைய வளங்கள் என அதிகரித்துச் செல்லும் தேர்தல் பிரச்சார செலவீனங்களுக்குத் தேவையான அரசியல் நிதிகளை பெறுவதற்கான வழிகள் குறைவானதாகவே உள்ளன.” எனச் சுட்டிக்காட்டி அவற்றை தீர்த்துக் கொள்வதற்கான சிபாரிசுகளையும் முன்வைத்துள்ளது.

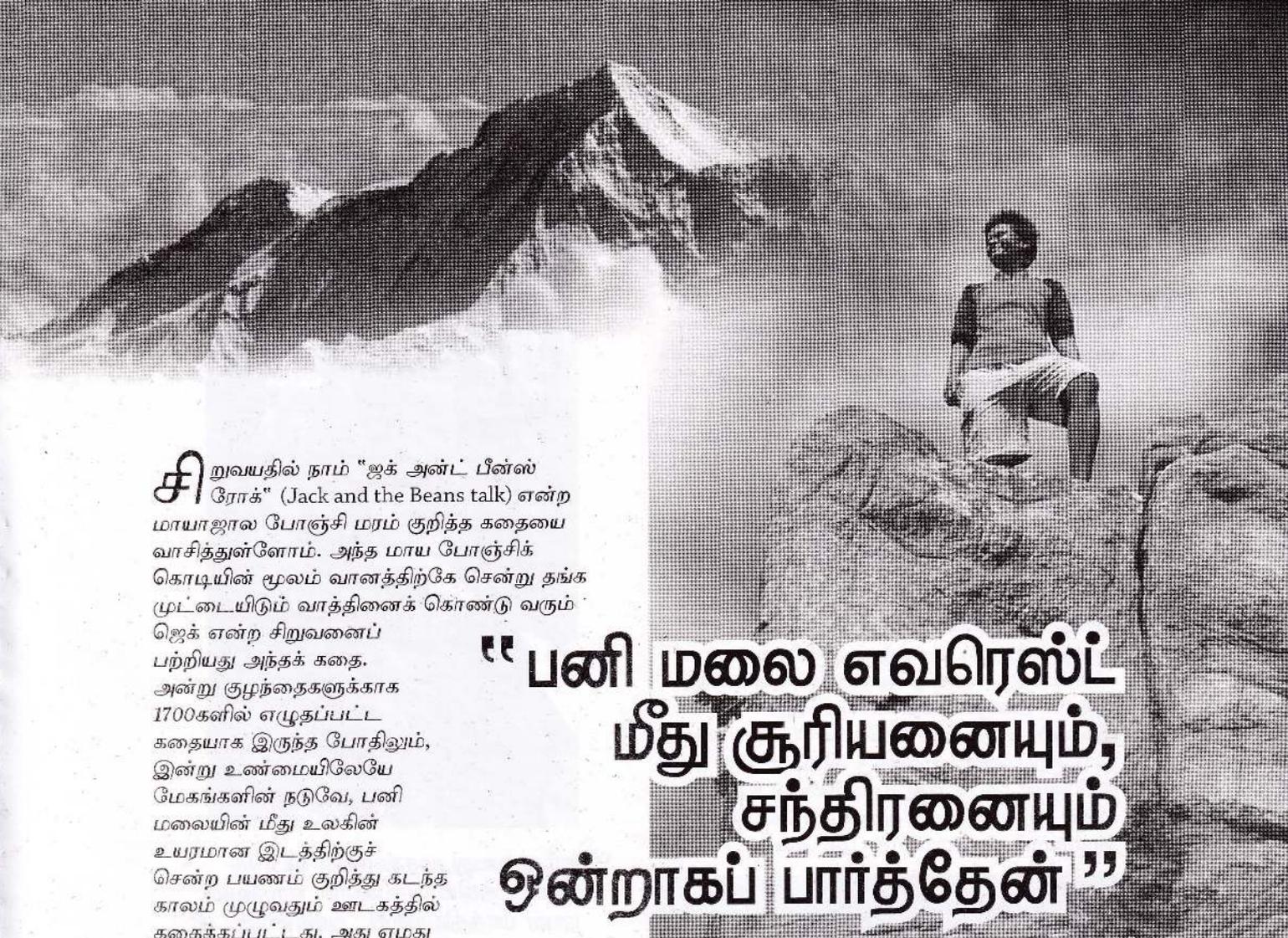
குறிப்பாகத் தேர்தல் முகாமைத்துவ அமைப்புகள் இயங்க வேண்டிய முறைமைகளையும் அவற்றின் பணிகளையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளது. “தேர்தல் முகாமைத்துவ அமைப்பின் (EMB) பங்காற்றல் இங்கே என்னவென்றால், பிரச்சாரத்திற்கான நிதிகளை மற்றும் செயற்பாடுகளை அந்த அந்த நாட்டின் சட்ட கட்டமைப்பினால் ஒழுங்கமைப்பதும் கண்காணிப்பதும் ஆகும். அவுஸ்திரேலியா போன்ற சில நாடுகளில் நிதி, செயற்பாட்டு முறைகள் மற்றும் பொதுவான நடத்தைகள் ஆகியவற்றை கண்காணிக்கவும் ஒழுங்கமைக்கவும் தேர்தல் முகாமைத்துவ அமைப்பிடம் அதிகாரமுள்ளது.

இன்னும் சில நாடுகளான பேணின், கிறீஸ், எஸ்தோனியா (Benin, Greece and Estonia) போன்றவற்றில், இந்தப் பொறுப்புகள் ஏனைய அரசு பணியகத்திடம் அல்லது பணியகங்களிடம் உள்ளது. தேர்தல் முகாமைத்துவ அமைப்பின் அதிகாரம் அதிகமாக மட்டுப்படுத்தப்பட்டே உள்ளது. எவ்வாறாயினும் இங்கு குறிப்பிட்டதன்படி தேர்தல் முகாமைத்துவ அமைப்புகளின் நோக்கு, அனைத்து அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் ஆண்பெண் வேட்பாளர்கள் இடையில் சமத்துவத்தை மேம்பட வைக்கவும் சமத்துவ நிலைகளை உருவாக்குவதற்கும் சட்டகக் கட்டமைப்பு முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை உறுதி செய்வதாகும். இது ஒரு முக்கிய செயற்பாடாகும். இங்கே கொடுக்கப்பட்ட, பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் மிகப் பெரிய சவால்களை நிவர்த்தி செய்வதற்குத் தேர்தல் முகாமைத்துவ அமைப்புக்குப் பொறுப்பு உண்டு. எவ்வாறாயினும், பெண்களும் தமது ஆண்சகபாடிகளுடன் சமமாக நின்று தேர்தலில் போட்டியிடும் ஒரு தேர்தற் சூழலை தமது அதிகாரத்திற்குள் நின்று ஊக்குவிக்க வேண்டும்.” என்று குறித்துள்ளது.■

எம்.ரி.கௌரி

காட்டுள் - தமயந்தி முதுகுமாரகே

சிறுவயதில் நாம் “ஜக் அன்ட் பீன்ஸ் ரோக்” (Jack and the Beans talk) என்ற மாயாஜால போஞ்சி மரம் குறித்த கதையை வாசித்துள்ளோம். அந்த மாய போஞ்சிக் கொடியின் மூலம் வானத்திற்கே சென்று தங்க முட்டையிடும் வாத்தினைக் கொண்டு வரும் ஜெக் என்ற சிறுவனைப் பற்றியது அந்தக் கதை. அன்று குழந்தைகளுக்காக 1700களில் எழுதப்பட்ட கதையாக இருந்த போதிலும், இன்று உண்மையிலேயே மேகங்களின் நடுவே, பனி மலையின் மீது உலகின் உயரமான இடத்திற்குச் சென்ற பயணம் குறித்து கடந்த காலம் முழுவதும் ஊடகத்தில் கதைக்கப்பட்டது. அது எமது வீராங்கனையைப் பற்றியதாகும்.

“பனி மலை எவரெஸ்ட் மீது சூரியனையும், சந்திரனையும் ஒன்றாகப் பார்த்தேன்”

மெலிதான உருவம் கொண்டவர் என்ற போதிலும், மன தைரியத்துடன், என்றாவது ஒருநாள் எவரெஸ்ட் சிகரத்தில் ஏறுவேன் என சிறு வயது முதல் கற்பனைகளை வளர்த்த ஜயந்தி, உலகின் உயரமான இடமான எவரெஸ்ட் சிகரத்தில் ஏறி எமக்குப் பெருமை சேர்த்ததுடன், இலங்கை வரலாற்றிலும் இடம்பிடித்தார். அவரைப் பற்றி அறியாதவர்கள் எவரும் இல்லாத நிலைக்கு உயர்ந்துள்ளார். அவரால் பகிரங்கமாக ஊடகத்திற்குச் சொல்லப்பட்ட செய்தியை நினைத்துப் பார்க்கும் போது எவருக்கும் செய்ய முடியும் என்ற கருத்திற்கு /பேஸ்புக் சமூக வலைத்தளம் ஊடாகவும் பெரும் பாராட்டு கிடைக்கப் பெற்றது.

விசேடமாக ஆண்களால் அதற்கு எதிரான கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டு விமர்சனமும் முன்வைக்கப்பட்டது. எவ்வாறாயினும், அவர் எமது நாட்டிற்கு கொண்டு வந்த புகழினை சிரித்த முகத்துடன் நாம் ஏற்றுக் கொண்டாலும், அதன் பின்னணியில் ஜயந்தி கடந்த சவால் நிறைந்த மற்றும் அழகிய அனுபவங்கள் குறித்தும் எம்முடன் பகிர்ந்து கொண்டார்.

இலங்கையினது தேசியக் கொடியை உலகின் மிக உயரமான இடத்திற்குக் கொண்டு சென்ற ஜயந்தியின் எவரெஸ்ட் மலை மீதான அனுபவம்

அவரது பெயர் ஜயந்தி குரு-உதும்பால (Jayanthi Kuru-Uthumpala) அவரது குடும்பப் பெயர் புதிதாகத் தோன்றினாலும், உண்மையில் அதன்கீழ் மறைமுகமான கதை ஒன்று உள்ளது. அவருடைய தந்தை வீரபுரன் அப்புலின் ஐந்தாவது பரம்பரையின் சகோதரர் வழி வந்த பரம்பரைக்குச் சொந்தமானவர். ஜயந்தி எவரெஸ்ட் சிகரம் ஏறியதன் பின்னரே அந்தத் தகவல்களை நாம் அறிந்து கொண்டோம். ஜயந்தியுடனான சிநேகபூர்வமான உரையாடலின் போது தமது அனுபவத்தை அவர் இவ்வாறு பகிர்ந்து கொண்டார்.

“இவ்வாறான விடயத்தை செய்வதற்கு எனக்கு ஆரம்பத்தில் புரியாத போதிலும், யாருடனும் பகிர்ந்து கொள்ளாத போதிலும், சிறு வயது முதலே எவரெஸ்ட் சிகரத்தில் ஏற வேண்டும்

என்ற ஆசை இருந்தது. ஐந்து வயது முதல் நான் வீட்டுத் தோட்டத்தில் மரங்களில் ஏறுவேன். நான் மாத்திரமன்றி,

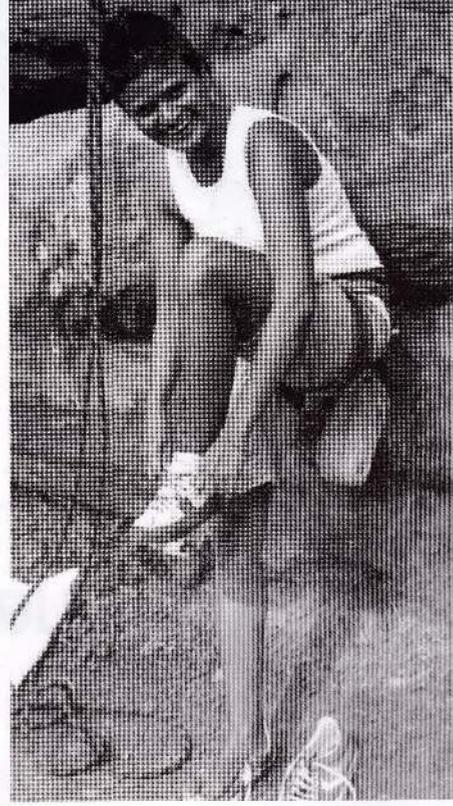
அண்ணனுடன் இணைந்து இருவரும் தென்னை மரத்திலும் ஏறுவோம். வீட்டின் மேலே விளையாட்டு வீடு அமைப்போம். மரத்தை ஆட்டுவது போல விடயங்களையும் செய்வோம். எமது பூனையும் பெரும்பாலான நேரத்தை எம்முடன் மரத்திலேயே கழித்தது. எனது பெற்றோர் அதனை செய்ய வேண்டாம் என எமக்கு ஒருபோதும் கூறவில்லை.

எவரெஸ்ட் ஏற வேண்டும் என்ற பெரு விருப்பம் எனக்கு இருந்தது

எனது பட்டப்படிப்பினை இந்தியாவின் புதுடில்லி நகரிலேயே நான் பெற்றேன். அங்கு என்னுடைய பழைய ஆசிரியையை சந்திப்பதற்குச் சென்றவேளையில், பனிமலை அருகில் அவருடைய கணவர் பிடித்த புகைப்படம் ஒன்றை நான் கண்டேன். எனக்கும் இவ்வாறு மலை ஏறுவதற்கு விருப்பம் என நான் கூறினேன். அப்போது புதுடில்லியில் உள்ள மலை ஏறும் பயிற்சி நிறுவனம் (Himalayan Mountaineering Institute) பற்றி எனது

இங்கிலாந்தில் டோர்ஸ்ட் எனும் மலை ஏறும் போது...

ஐந்து வயது முதல் நான் வீட்டுத் தோட்டத்தில் மரங்களில் ஏறுவேன். நான் மாத்திரமன்றி, அண்ணனுடன் இணைந்து இருவரும் தென்னை மரத்திலும் ஏறுவோம்.

ஆசிரியை கூறினார். உலகில் முதன் முறையாக எட்மன்ட் ஹிலரியுடன் எவரெஸ்ட் மலை ஏறிய ஒருவரான டென்சின் நோரா என்பவரின் மகன் அந்தக் காலத்தில் மலை ஏறுவது தொடர்பான பயிற்சிப் பாடசாலை ஒன்றை நடத்தி வந்தார். இந்தியாவில் இராணுவத்தினருக்கு வழங்கும் பயிற்சியின் ஒரு அங்கமாக 28 நாட்களுக்கு மலை ஏறுதல் சார்ந்த அடிப்படை கற்கை நெறியாகும். நானும் அந்த கற்கை நெறியைப் பின்பற்றினேன். அங்கிருந்து 2013ஆம் ஆண்டு சீக்கிம் எனப்படும் பகுதியில் பயிற்சிக்குச் சென்றேன். அங்கு மலை ஏறுதல், எவ்வாறு கல் மலைகளில் ஏறுதல், மலை ஏறும் போது ஏற்படக் கூடிய நோய்கள் (altitude sickness) எனவை, அவற்றை எவ்வாறு கண்டறிவது, உயிர் அச்சுறுத்தல் மிக்க நிலை ஏற்படுமாயின் அதனை எவ்வாறு தவிர்ப்பது என்பது தொடர்பில் கற்றேன். AMS - Acute Mountain Sickness என நாங்கள் ஆங்கிலத்தில் அதனைக் குறிப்பிடுவோம். அது நோய் அல்ல. ஆனால் உயிராபத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியது.

மலையின் மேலே ஏறும் போது, ஒட்சிசன் குறைதல், காலநிலை மாற்றத்திற்கு உடல் பழக்கப்படவில்லையெனின் நோய்த் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகி மரணம் சம்பவிக்கலாம். இந்தத் தாக்கம் ஏற்படக் கூடிய படிநிலைகள் சிலவற்றை நாம் நிச்சயமாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். முதலாவது படிநிலைதான் உணவு உட்கொள்ள முடியாமை, தலைவலி போன்ற சிறிய விடயங்களாகும். அது எல்லோருக்குமே ஏற்படும். ஆனால் அதன் பின்னர் வாந்தியேற்படல் மற்றும் மயக்கம் ஏற்படல் என்பன தொடருமாயின் அது அபாயகரமானது. அவ்வாறு ஏற்படுமாயின் உடனடியாக மலையில் இருந்து இறங்க வேண்டும். நிறுத்தாது மேலே சென்றால் மூளை வீக்கம் ஏற்பட்டு, ஈரலில் நீர் சேர்ந்து மரணம் ஏற்படலாம். அவ்வாறான அபாயம் இருந்த போதிலும், அங்கு மேலதிக பயிற்சி பெறுவதற்கு நான் சென்றேன். ஏனெனில், எவரெஸ்ட் ஏற வேண்டும் என அத்தனை ஆசை இருந்தது.

மலை ஏறுவது என்பது எனக்குள் இருந்த காய்ச்சல் (சிரிக்கின்றார்). அந்தக் கற்கைநெறியின் பின்னர் நான் இலங்கை வந்து, நேபாளம் ஐலன்ட் பீக் (6200 மீ) என்ற மலை ஏறுவதற்கு சென்ற சந்தர்ப்பத்தில்தான் எனக்கு என்னுடைய எவரெஸ்ட் பயணத்தின் நண்பன், யொஹான் பிரீலைச் சந்தித்தேன். இந்த மலை ஏறிய போது நமக்குத் தொலைவில் எவரெஸ்ட் மலைச் சிகரம் தென்பட்டது. "சாவதற்கு முன்னர் எவரெஸ்ட் மலை ஏற வேண்டும். உங்களுக்கும் வர விருப்பமா" என நான் அப்போது யொஹானிடம் கேட்டேன். நாம் இருவரும் இணைந்து அந்தப் பயணத்தை அடைய முடியும் என்றால் நல்லது என நாம் அப்போது எண்ணினோம். அப்போது நாம் தனித்தனியாக ஹிமாலயா பேஸ்கேம்ப் வரையும் சென்றிருந்தோம். யொஹான் மிகவும் நல்ல நண்பர். இலங்கையில் இருந்து நாம் ஒன்றாகச் சென்றது இருவருக்கும் பெரும் தைரியமாக இருந்தது.

எவரெஸ்ட் மலையின் போக்குவரைய பாதை வரைபு

சித்திரை 2016இல் எவரெஸ்ட் பயணத்தில் நண்பன், யொஹான் பிரீலைச் நமச்சே பஸார் எனும் தங்குமிடத்தில். பீன்புலத்தில் எவரெஸ்ட்.

சாதாரணமாக இவ்வாறான பயணம் ஒன்றிற்குப் பெண் ஒருவர் ஆசை என்று கூறும் போது பெரும்பாலும் அனுமதி மறுக்கும் சமூகத்திற்குள், என்னுடைய குடும்பத்தில் இருந்து அவ்வாறான மறுப்பு எழாமை எனக்கு கிடைத்த ஆசிர்வாதமாகும். என்னுடைய அம்மாவுக்குச் சிறிது பயம் இருந்த போதிலும், நான் நன்கு பயிற்சி பெற்றிருந்தமையால் என் மீது அவருக்கு பெரும் நம்பிக்கை இருந்தது.

இந்தப் பயணம் செல்லும் போது நாம் வெறுமனே செல்ல முடியாது. நன்கு திட்டமிடல் வேண்டும். நிதி, அவ்வாறே இவ்வாறான பயணத்திற்கு ஆலோசனை வழங்கும் நிறுவனங்கள் உள்ளன. நான் International Mountain Guides (IMG) எனப்படும் அமெரிக்க நிறுவனத்துடன் சென்றேன். எமது குழுவில் இந்த வருடம் 39 பேர் சென்றோம். நேபாள அரசாங்கத்திடம் எவரெஸ்ட் மலை ஏறுவதில் அனுமதி பத்திரம் பெறல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மலைக்கும் வேறு கணக்கு இருந்த போதிலும், நேபாள அரசு பெரும்பாலும் அனுமதிப் பத்திரக் கட்டணத்தை எவரெஸ்ட் மலைக்காகவே பெறும். இந்த அனுமதிப் பத்திரத்திற்காக ஒருவருக்கு 11,000 டொலர் வரை IMG நிறுவனம் செலுத்தும். அதனைத் தவிர உணவு-பானம், ஒட்சிசன் சிலிண்டர், சர்பா, கூடாரம் அனைத்து வசதிகளையும் IMGஇனால் வழங்கப்படும். எமது ஆடைகளை மாத்திரமே நாம் ஒழுங்கு செய்து கொள்ள வேண்டும்.

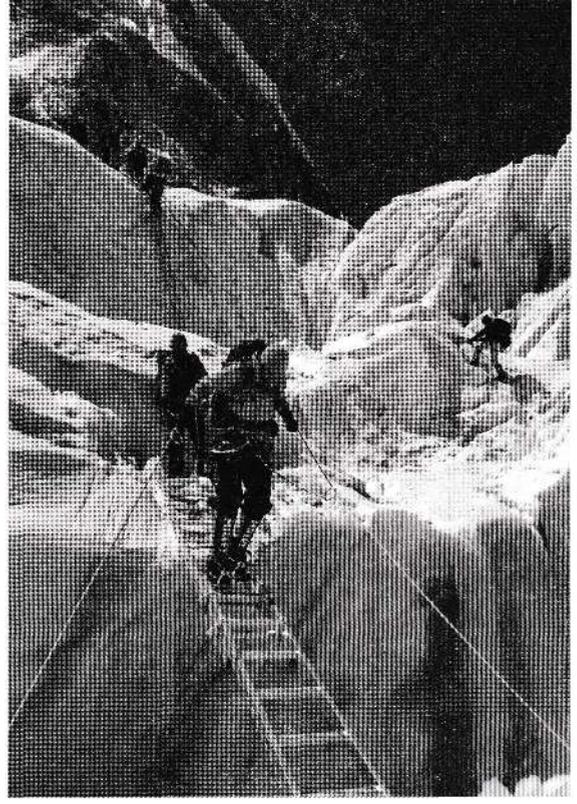
சாதாரணமான பயிற்சி அல்ல

கடல் மட்டத்தில் இருந்து 29,029 அடி (8848 மீ) உயரமான இந்த எவரெஸ்ட் மலையை ஒரே தடவையில் ஏறிவிட முடியாது. மலையில் ஐந்து முகாம்கள் உள்ளன. முதலாவது முகாமே பேஸ்கேம்ப் (கீழ்த்தள முகாம்) ஆகும். அங்கிருந்து நெருங்கும் அனைத்து

முகாம்களுக்கும் சென்று மீண்டும் இருந்த முகாமிற்கு வர வேண்டும். மீண்டும் அரைநாள் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டு சிறந்த உடல்நிலை அறிகுறியைக் கண்டவுடன் மீண்டும் ஆரம்பிக்க வேண்டும். முகாம் இரண்டில் இருந்து மூன்றிற்குச் சென்று மீண்டும் முகாம் இரண்டிற்குத் திரும்பி வருவோம். அவ்வாறே, முகாம் மூன்றிற்குச் சென்று திரும்பி, கடைசிக் கட்டத்திலேயே மலை உச்சிக்கு செல்வோம். நாம் அதனை ரொட்டேஷன் (சுழற்சி) எனக் கூறுவோம்.

இதனைச் செய்வதற்கு விசேட காரணம் உள்ளது. ஏனெனில், அந்த அனைத்து முகாமினையும் அடைவது என்பது விசேட அனுபவமாகும். அங்கு நிலவும் காலநிலைக்கு எமது உடலைப் பழக்கச் செய்வதே அந்தப் பயிற்சியின் நோக்கமாகும். எனவே, மிகவும் பொறுமையாகவும், நிதானமாகவும் அந்த ஒழுங்குகளைப் பின்பற்றினேன். அடித்தள முகாமில் இருந்து முதலாவது முகாமிற்குச் சென்று இரவினை நாம் செலவிடுவோம். அங்கு வழமையான வீட்டை விட உயரமான ஆப்பு வடிவிலான பாரிய பனிமேடு ஒன்றை கடந்து சென்றுதான் முதலாவது முகாமிற்குச் செல்வோம். இந்தப் பனி மேடுகளுக்கு இடையில் உள்ள பள்ளத்தில் விழுந்தால் நேரும் விடயம் என்னவென்று நமக்குத் தெரியும். மற்றையது அவை எளிதில் உடைந்து விழக்கூடியவை. அதனால் மனதிற்குத் தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு அச்சத்தை விலக்கி வைத்து விட்டு, அலுமினியத்தினால் செய்யப்பட்ட ஏணியைப் பயன்படுத்தி நிதானமாக ஏறுவோம்.

எமது கண்கள் இரண்டும், கால்கள் இரண்டும் வைக்கும் அடிகளைக் கவனிக்க வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும் போது பெரும் பயம் ஏற்படும். இருந்தாலும் நான் பார்த்தேன். அது புதுமையானது. ஒரு அடியை எடுத்து வைத்து விட்டுப் பெருமூச்சு எடுக்க வேண்டும். சப்பாத்தில் இருக்கும் கூரான பகுதிகள் காரணமாக ஏணியில் இருந்து சறுக்கியும் விழலாம். அதனால் எமக்கு வழங்கப்பட்ட கயிற்றை எமது இடையில் சரியாகக் கிளிப் செய்து கொண்டிராவிட்டால், வாழ்க்கை ஆபத்தில் விழும். நான் எப்போதும் எனக்குள் கதைத்துக் கொள்வேன் "ஜயந்தி சரியாகப் பார். கிளிப் போட்டுக் கொள் - ஜயந்தி விழித்திரு" என்று. இந்தக் கும்பு பனி வீழ்ச்சி (Kumbhu Ice Fall) ஊடாக ஐந்து தடவைகள் வரை மேலும் கீழும் செல்வது முழுப் பயணத்திலும் உள்ளடங்கும். இதுவே மிகவும் சிரமமான பகுதியாகும்.

மிகவும் சிரமமான பகுதியான கும்பு பனி வீழ்ச்சியைக் கடத்தல்

அதன் பின்னர் அடுத்த நாள் மீண்டும் அடித்தள முகாமிற்குத் திரும்பிச் செல்வோம். அதன் பின்னர் இரண்டு நாட்கள் வரை ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டு மீண்டும் அடித்தள முகாமில் இருந்து முகாம் இல 1இற்குச் சென்று, அதன் பின்னர் இரண்டாவது முகாமிற்கு 5-6 மணித்தியாலங்கள் வரை நடந்து செல்ல வேண்டும். அதன் பின்னர் மீண்டும் அடித்தள முகாமிற்கு திரும்பி வருவோம். மீண்டும் இரண்டு நாட்கள் வரை ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டு முகாம் 3இற்கு ஏறுவோம். முகாம் 3இல் ஒருநாள் தங்கியிருக்க வேண்டும். அந்தக் காற்றின் வேகத்திற்கு என்னுடைய கூடாரம் உடைந்து கொண்டு செல்வது போல் பயம் ஏற்படும். காற்றின் சத்தத்திற்கு உறக்கம் வராது. எனினும்,

ஐயத்தி எவரெஸ்ட் சிகரத்தை நோக்கி...

பெரும்பாலும் நமக்கு இருக்கும் களைப்பினால் நமது ஷர்பா வந்து எம்மை எழுப்பும் வரை மரண நித்திரை கொள்வோம். எனினும், இவ்வாறு மூன்று தடவைகள் ஏறி, இறங்கியதன் பின்னர்தான் மலை உச்சிக்கு ஏறுவதற்கு எமக்கு அனுமதியளிப்பர். அதுவும் ஒருவகை வேகத்தில்தான் நாம் பயணிக்க வேண்டும். அது தவிர மற்றுமொரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். அதன்போது மீண்டும் தவறாகப் பயணித்தால் அதன் பின்னர் பயணிப்பதற்குத் தகுதியில்லை என நீக்கிவிடுவர். எனவே, நான் இந்தச் சவால்கள் அனைத்தையும் புரிந்து கொண்டு இலக்கினை நோக்கிச் செல்வதற்கு உள ரீதியாகத் தயாரானேன்.

உடல் வலுவை விட, உள வலு மிகவும் முக்கியம்

இவ்வாறான பயணம் செய்வதற்கு உண்மையில் உடல் வலு முக்கியமாகும். ஆனால், இந்தத் தடைகள் அனைத்தையும் கடந்து கடைசிக் கட்டத்திற்கு வந்ததும் கடைசி நாள் கடந்த மே மாதம் 21ஆம் திகதி வானிலையைப் பரிசோதித்துவிட்டு, மலை உச்சிக்கு செல்ல ஆரம்பித்தனர். மலையின் மேலே காற்றின் வேகம் சுமார் 200 கிலோ மீற்றராகும். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் யாராலும் போக முடியாது. அந்தக் காற்றின் வேகம் 3 நாள் முதல் 5 நாள் வரையான காலப்பகுதியில் குறையும். அந்தக் காலத்தின் போது நாம் அனைவரும் அந்த மலை ஏறும் பயிற்சியை நிறைவு செய்து கொண்டு உகந்த காலநிலை வரும் வரை காத்திருக்க வேண்டும். எனவே, அடித்தள முகாமில் நாம் 16ஆம் திகதி புறப்பட்டு மலை ஏறும் சக்கரத்தை முன்னரைப் போன்றே மீண்டும் ஆரம்பித்தோம்.

இந்த மலைப் பகுதியில் திடீரென பனிச் சூறாவளி ஏற்படும். சில சந்தர்ப்பங்களில் கூடாரம் உடைத்துக் கொண்டு மலையின் கீழே விழுவதால் மக்கள் இறப்பர். என்னுடன் பயணித்த மலை ஏறுபவர்கள் சிலருக்கு ஏற்பட்ட சிரமங்களைப் பார்த்து மனதளவில் உடைந்து போனதும் உண்டு. உடலை உஷணப்படுத்தும் விசேட உடைகள் 4இனை நான் அணிந்திருந்த போதிலும், தாங்கிக் கொள்ள முடியாத அளவில் அந்தக் குளிர் இருந்தது. எனினும், கடைசி நாளில் ஓட்சிசன் பயன்படுத்தும் போது உடலில் இரத்தம் வேகமாக சென்றதால் உடல் சிறிதளவு உஷணம் கண்டு, உடலில் புதிய சக்தி தோன்றியது போல் இருந்தது.

நான் இந்த பயணத்தின் ஒவ்வொரு கட்டத்தில் கற்ற விடயம், இவ்வாறான பயணத்தில் உடற் பலத்தைவிட, உள பலம் முக்கியம்

என்பதாகும். இந்தப் பயணம் செல்வதற்கு முன்னர் கிரிகல்பொத்த, பேதுறுதலகாலை போன்ற மலைகளின் உச்சிக்குப் பல தடவைகள் ஓடிச் சென்றுள்ளேன். எனினும், போதியளவு உடற்பயிற்சி இருந்ததாலும் இந்தப் பயணத்தில் 75 வீதம் உள ரீதியான சக்திதான் உதவியாக இருந்தது.

இறுதிக் கட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்குத் தயாரான நாளில் எனக்கு உண்மையில் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. எமது ஷர்பா எப்போதும் எம்முடன் இருந்தார். ஷர்பா என்பவர்கள் உண்மையில் நேபாள மலைப் பிரதேசவாசிகள். நேபாளைப் போன்று திபேத் நாட்டினைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தக் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். குளிர் மற்றும் மலைப் பகுதியில் பிறந்தமையால் இரத்தத்தில் இரத்தவோட்டம் அதிகமாகும். நாமும் மலையேற்றச் சக்கரத்தினைப் பின்பற்றியது மலை உச்சியில் ஏறி, இறங்கிப் பல வாரங்களாக எமது உடலில் செங்குருதிச் சிறு துணிக்கைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கவே பயிற்சி செய்தோம். செங்குருதிச் சிறு துணிக்கைகள் அதிகரிக்கும் போது, உடலில் ஓட்சிசன் அளவு அதிகரித்துப், பயணத்திற்குத் தேவையான மேலதிக சக்தி கிடைக்கும். அதனால் ஷர்பா இனத்தினர் மிகவும் சக்தி மிக்கவர்களாகும். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ஷர்பா என்ற எண்ணிக்கையில் இருந்தனர். எனவே, அவர்களை நாம் நன்கு மதிக்க வேண்டும். இந்தப் பயணத்தில் உதவியாளர்களாகவும் அவர்கள் இருந்தனர்.

முகாம் இலக்கம் 4 எமது கடைசிக் கட்டம். சாதாரணமாக அங்கு ஓட்சிசன் சிறிதளவும் இன்மையால் அது மரண வலயம் (death zone) என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. 7,000 மீற்றருக்கு அதிக உயரத்தில் பயணிக்கும் எவருக்கும் உடல் சிறிது சிறிதாய் இறக்க ஆரம்பிக்கும். சதைப் பகுதிகள் கரைய ஆரம்பிக்கும். உணவு சமிபாடடையாது. சாப்பிடத் தோன்றினாலும் சாப்பிட முடியாது. அதனாலேயே உடலில் சேர்ந்த கொழுப்பு உடலின் உஷணத்தைத் தக்க வைக்க உதவும். எனவே, நீண்ட நேரம் செலவிட முடியாது. உடல் மிகவும் பலவீனமாக இருக்கும். இருப்பினும் என்னுடைய ஷர்பா பயணிக்கும் அடிச்சுவட்டிலேயே நான் பயணிக்க வேண்டும். ஏனைய பக்கத்தில் ஒரு அங்குலமேனும் காலை வைக்கக் கூடாது. இவ்வாறான பல சவால்களின் மத்தியில் 21ஆம் திகதி இரவு 8 மணியளவில் நாம் பயணத்தை ஆரம்பித்து அடுத்த நாள் காலை 5 மணிக்கு எவரெஸ்ட் மலை உச்சியை நெருங்கினோம்.

மலை உச்சியின் ஆபத்தும், விவரிக்க முடியாத மகிழ்ச்சியும்

மலை ஏறிக் கடைசிக் கட்டத்திற்குச் செல்லும் போதே, இவ்வளவு தூரம் கடந்து வந்துள்ளோம் என்பதனை என்னால் எண்ணிப் பார்க்க முடியவில்லை. விவரிக்க முடியாத அளவு மகிழ்ச்சி இருந்தது. அன்று மே 21ஆம் திகதி போயா நாள். மலை உச்சிக்கு ஏறியதும் இரு பக்கமும் மலைகளை மறைத்து நின்ற மேகக் கூட்டத்தின் மத்தியில் நான் நின்றேன். இடது பக்கத்தில் சந்திரனையும், வலது பக்கத்தில் சூரியனையும் ஒரே சந்தர்ப்பத்தில் நான் பார்த்தேன். எனக்கு முதலில் வெள்ளை, சிவப்புப் பந்துகளைப் போன்றே தோன்றியது. அபூர்வமான அழகாக இருந்தது. அந்த நொடியை என்னால் மறக்கவே முடியாது. நான் மலை உச்சியை அடையும் போது காலை 5.03 மணியாகும்.

அந்த சந்தர்ப்பத்தில் மறை 40 பாகை செல்சியலாக குளிர் இருந்தது. எல்லாப் பக்கங்களிலும் மேகங்கள் மாத்திரமே நமக்கு தென்பட்டன. நீண்ட நேரம் இருப்பது உகந்தது இல்லை என்பதால் 10 நிமிடங்கள் மாத்திரமே அங்கு இருந்தோம். மலை உச்சி என்று கூறினாலும், அது மிகவும் சிறிய இடம். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் எமது கையுறைகளை அகற்றுவது உகந்தது அல்ல. கடுமையான குளிரின் காரணமாக சில நொடிகளில் எமது கை விரல்கள் உயிரற்றுப் போகக் கூடிய புரொஸ்ட்பைட் (frostbite) எனப்படும் நோய்த் தாக்கம் ஏற்பட்டால், எமது விரல்கள் கறுப்பு நிறமடைந்து பின்னர் உடைந்து விழும் அபாயமுள்ளது. காற்றும் தாங்க முடியாத அளவு வேகமாக வீசியது. அதன் காரணமாக மிகவும் சிரமப்பட்டு இலங்கையின் தேசியக் கொடியை கைகளில் கையுறையை அணிந்து கொண்டே காற்றில் அடித்துச் செல்லாதவாறு என்னுடைய பொக்கற்றில் இருந்து வெளியே எடுத்து, என்னுடைய ஷர்பாவிடம் கூறிப் புகைப்படம் எடுத்தேன்.

நான் சென்ற குழுவில் நான் இரண்டாவதாகச் சென்றேன். இவ்வளவு நீண்ட பயணத்தை வெற்றிகரமாக முடித்ததையிட்டு என்னால் எண்ணிப் பார்க்க முடியவில்லை. எவ்வளவு சிரமம் என்று கூறுவதானால் உண்ணப் பருக, உறங்க முடியாது. ஏனெனில், மலையின் மேலே செல்லச் செல்ல ஒட்சிசன் குறைய ஆரம்பிக்கும். மலசலகூடம் என எமக்குத் தனியான வசதி இருக்கவில்லை. எனினும், தற்காலிகமாகப் பொருத்தக் கூடிய மலசல கூடங்கள் இருந்தன. நாம் போத்தல்களில்தான் சிறுநீர்

கழித்தோம். சுற்றுச்சூழல் மாசடைவதனைத் தடுப்பதற்கு மலக்கழிவுகளைச் சேகரித்து, மலையின் கீழே கொண்டு செல்வதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கும். என்னுடைய மாதவிடையைத் தவிர்ப்பதற்கு மாத்திரை உட்கொண்ட போதிலும், அது பயனளிக்கவில்லை. மிகவும் சிரமத்துடன் அந்த விடயங்களையும் நான் எதிர்கொண்டேன்.

மீண்டும் மலையில் இருந்து இறங்கும் சந்தர்ப்பத்தில் என்னுடைய ஒட்சிசன் சிலிண்டரை மாற்றும் போது ரெகியூலேட்டரில் பனி விழுந்து, ஒட்சிசன் இன்றி நான் ஐந்து நிமிடங்கள் இருந்தேன். அது எனக்குப் பெரும் சவாலாக இருந்தது. ஒருமாதிரியாக மலை உச்சியில் இருந்து முகாம் 4இற்கு இறங்குவதற்கு 5 மணித்தியாலங்கள் சென்றது. ஒரு மணித்தியாலம் அங்கு ஓய்வு எடுத்துவிட்டு, மீண்டும் முகாம் 2இற்கு வருவதற்கு 9 மணித்தியாலங்கள் சென்றது. பயணத்தை நிறைவு செய்யும் போது அடுத்த நாள் இரவு 7 மணியாகிவிட்டிருந்தது. அந்த முழுநாளும் 23 மணித்தியாலங்கள் வரை தொடர்ச்சியாக மலையில் இருந்து இறங்கினேன்.

பெண் என்பதனாலேயே குறைத்து மதிப்பிடல்

எனது வெற்றிக்காக நிதி சேகரிக்கும் போது எவ்வளவு சிரமப்பட்டேன் என்று கூறுவதாயின், இந்த முழுப் பயணத்திற்கும் இரண்டு மாத காலத்திற்கு ஒருவருக்கு 99 இலட்சம் வரை

என்ற பெரும் முதல் தேவைப்படும். எமது எவரெஸ்ட் மலை உச்சிப் பயணத்திற்கு அனுசரணை வழங்கிய Fairway Holdings (Summit Sponsor) நிறுவனத்திற்கு நான் முதலில் நன்றி தெரிவிப்பதுடன், அடித்தள முகாமிற்கு அனுசரணை வழங்கிய ஸ்ரீலங்கன் எயர்லைன்ஸ் விமான சேவை, செலான் வங்கி, ஸ்ரீலங்கா ரெலிகொம் நிறுவனம், மொபிடெல் நிறுவனம், ஜனசக்தி காப்புறுதி நிறுவனம், எமது தொழில்நுட்ப சாதனங்களுக்கான அனுசரணையாளர்களான PETZL மற்றும் SEALS ஆகிய நிறுவனங்களுக்கும் நான் நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

மேலும் பல நிறுவனங்களிடம் நானும், யொஹானும் இந்தப் பயணம் செல்வதற்கு முன்னர் நிதி கோரிய போதிலும், விசேடமாக நான் பெண் என்பதால் குறைத்து மதிப்பிட்டு, சில நிறுவனங்கள் நிதி வழங்காது இருந்தன. நான் என்ன சொல்ல வேண்டும் என்றால், பெண்கள் நினைத்தால் எந்தவொரு வெற்றியையும் நோக்கிச் செல்ல முடியும். அவருக்கு தமது உடல் சிறிதா, பெரிதா, உயரமா, கட்டையா என்பது பாதிக்காது. தன்னம்பிக்கை மற்றும் அயராத அர்ப்பணிப்பு இருப்பின் தமது இலக்கினை எட்ட முடியும். ”

ஐயந்தி அவ்வாறு தமது அனுபவத்தை எமக்கு கூறி நிறைவு செய்தார். எனினும், அவரது பயணம் அத்துடன் நிறைவு பெறவில்லை.

சில காலத்திற்கு முன்னர் பெண்கள் மற்றும் ஊடகக் கூட்டமைப்பில் செயற்றிட்ட அதிகாரியாக அவர் 10 வருட அனுபவத்தைக் கொண்டுள்ள, பெண்ணிய செயற்பாட்டாளராகும். கெயார் இன்டர்நெஷனல் நிறுவனத்துடன் இரண்டு வருடங்கள் வரை பால்நிலை சமத்துவம் தொடர்பான நிபுணராகவும் செயற்பட்ட அனுபவம் அவருக்கு உள்ளது. அங்கு சமூகத்தில் பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களுக்கு எதிரான பால்நிலை சமத்துவ சம்பிரதாய எண்ணக் கருக்களை மாற்றுவதற்காக அடிப்படையில் பணியாற்றியதுடன், அவரது இலக்குக் குழுவாக ஆண்கள் தரப்பினர் இருந்தனர். பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறையைத் தடுப்பதற்காக ஆண்மை, ஆணாதிக்கம் போன்ற தொனிப்பொருட்களில் சமூகத்தில் பாரம்பரியமாகக் கட்டியெழுப்பப்பட்ட ஆணாதிக்க சிந்தனைகளை மாற்றுவதற்காகச் செயற்பட்டார்.

சமூகத்தில் சிறுமியருக்கு எதிரான உள்ள சம்பிரதாய எண்ணங்களை நீக்கி அவர்களுக்கு கனவை, இலக்கை அடைவதற்கான

சந்தர்ப்பத்தை நோக்கிச் செல்வதற்கு சுதந்திரமான சூழலை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு செயற்படுவதே அவரது ஒரே குறிக்கோளாகும். அவ்வாறான சமூகச் செயற்பாட்டிற்காக அவர் தொடர்ந்தும் செயற்பட்டு வருவதுடன், எதிர்காலத்திலும் பல்வேறு திறமைகளை வெளிப்படுத்தி பெண்ணால் பல விடயங்களை செய்ய முடியும் என முன்னோடியாகத் திகழவுள்ளார். அவர் மலை ஏறுபவர் மாத்திரமல்ல. சிறந்த புகைப்படக் கலைஞர், ஊடகவியலாளர், நீச்சல் வீராங்கனை, மலைச்சறுக்கு மற்றும் சர்பிங் போன்ற நீர் விளையாட்டுக்களிலும் விற்பன்னர்.

மலை ஏறுவதில் மிகவும் குறுகிய எண்ணிக்கையிலானவர்களே பங்குபற்றுவார்கள் என்பதுடன், அது ஒரு விளையாட்டாக இன்னும் இலங்கையில் பிரபலமாகவில்லை. ஏனைய விளையாட்டுக்களைப் போன்று வரவேற்பும் இல்லை. எனினும், மலை ஏறுவது அவரது விருப்பத்திற்குரிய பொழுதுபோக்காக இருந்தமையால், பத்து வருடங்களாக அது குறித்த தொழில்நுட்ப அறிவினை அவர் திரட்டிக் கொண்டுள்ளார்.

இலங்கைக்கு மேலும் ஒரு பெருமையைப் பெற்றுத் தந்த ஐயந்திக்காக நமது நாடு செய்யக் கூடியது நிறையவே உள்ளது என நாம் அறிவோம். அவருடைய சாதனையைப் பரிசுகளுடன் மாத்திரம் நிறுத்திக் கொள்ளாது, அவரது அர்ப்பணிப்பினை நாம் மதிக்க வேண்டும். இது தேவையற்ற பயணம், பணத்தை விரயம் செய்வது என்று சிலருக்குத் தோன்றினாலும் நமக்கு ஏதேனும் குறிக்கோள் இருப்பின் அந்தக் குறிக்கோளினை நோக்கிப் பயணிப்பதற்கு பணத்தைவிட நிபுணத்துவம் அவசியம் என்பதனை ஐயந்தி உறுதி செய்துள்ளார். அவரது வெற்றி முழு நாட்டிற்குமானதாக இருப்பினும், நிச்சயமாக பெண்கள் தலைமுறைக்காக ஆற்றிய வீர செயற்பாடாக நாம் பார்க்கின்றோம். எமது சமூகத்தில் தமது திறமைகளை வெளிக்கொணர்ந்த, நாட்டிற்கு கீர்த்தி பெற்று தந்த ஐயந்தி போன்ற மறைந்துள்ள திறமைகள் கொண்ட பல பெண்கள் எமது நாட்டில் இருக்கின்றார்கள்

ஐயந்தி, பல விடயங்களை அர்ப்பணித்து இந்த கடுமையான பயணத்தின் ஊடாக இலங்கை வரலாற்றில் சாதனைப் பெண்ணாக இணைந்துள்ளமைக்கு அவரை வாழ்த்துவதோடு நன்றியும் கூறிக்கொள்வோம். ■

வேலாயுதன் ஜெயசித்ரா

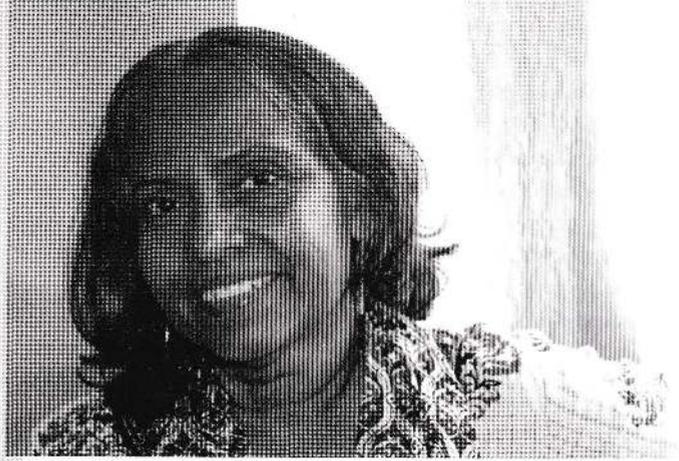
“

பெண்களை அரசியலில் ஈடுபட
ஊக்குவிப்பது,
பெண்கள் செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும்
குழுக்களின் தனியான பொறுப்பாக
மாறியுள்ளதா?

”

— பேராசிரியை சித்ரலேகா
மௌனகுரு

மோதலுக்குப் பின்னரான இலங்கையில் இடைக்கால நீதியை உறுதி செய்வதற்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை இலங்கை அரசாங்கம் முன்னெடுத்துள்ளது. இடைக்கால நீதிச் செயற்பாட்டின் மையப்புள்ளிகளான உண்மையை கண்டறிதல், காணாமல் போனோருக்கான நீதி மற்றும் பரிகாரம் என்பன தொடர்பில் தற்போது அதிகளவு முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுகின்றது. மேற்கூறிய குறிக்கோள்களை எட்டுவதற்கு, குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையிலான பெண்கள் முன்வந்துள்ளனர். எனினும், இந்தச் செயற்பாடானது போதியளவு பால்நிலை கூருணர்வு மிக்கதாக இல்லை எனப் பேராசிரியை சித்ரலேகா மௌனகுரு அவர்கள் கூறுகின்றார்.

சமத்துவம் மற்றும் பெண்களின் உரிமைகளை முன்னிறுத்தும் பல்வேறு அடிமட்ட நிறுவனங்களை உருவாக்குவதற்கு உழைத்த பிரபல சமூகச் செயற்பாட்டாளரான பேராசிரியை சித்திரலேகா மௌனகுரு அவர்கள் இடைக்கால நீதிக்கான இலங்கையின் “அதிவேக செயற்பாடு” எனக் குறிப்பிடுவதுடன், அதில் பெண்களின் குரல்கள் முறையாக செவிமடுக்கப்படவில்லை எனக் கருதுகின்றார், தற்போது நல்லிணக்கப் பொறிமுறைகள் பற்றிய கலந்தாலோசனைச் செயலணியின் உறுப்பினராகச் செயற்படும் பேராசிரியை சித்திரலேகா மௌனகுரு “தமது மகனை, மகளை அல்லது கணவரை இழந்த சாதாரண பெண்ணிடம், இடைக்கால நீதி என்பதனால் அவர் என்ன கருதுகின்றார் மற்றும் அவரது எதிர்பார்ப்புக்கள் எவை” என கேட்க வேண்டும் என ‘Options’ உடனான நேர்காணலில் பேராசிரியை குறிப்பிட்டார். அந்த நேர்காணலில் இருந்து சில சாரம்சங்கள்.

இடைக்கால நீதி என்பது இன்றைய நாட்களின் முக்கியமான பதமாக உள்ளது. நல்லிணக்கப் பொறிமுறைகள் பற்றிய கலந்தாலோசனைச் செயலணியின் உறுப்பினர் என்ற வகையில், பெண்கள் தமது கருத்துக்களை வெளியிடல் சார்ந்து உங்களுடைய அனுபவம் என்ன. அது பால்நிலை உள்ளடக்கமானதா?

செயற்பாடானது பால்நிலைக் கூருணர்வானது இல்லை என்றே நான் கூறுவேன். சில முயற்சிகள் உள்ளன. ஆனால், ஒட்டுமொத்தச் செயற்பாடு என்ற வகையில், பெண்கள் என்ற வகையில் பெண்களின் ஆர்வங்களை சிறிதளவே பூர்த்தி செய்கின்றன.

2015ஆம் ஆண்டு தை மாதம் 8ஆம் திகதி நடைபெற்ற அரசியல் மாற்றங்களின் விளைவாகவே இடைக்கால நீதிச் செயற்பாடு ஆரம்பித்தது. வடக்கு, கிழக்கு மற்றும் மத்திய பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த வாக்காளர்களின் பெரும்பான்மையான பணியின் மூலமே அரசியல் மாற்றத்தின்

விளைவாகவே நிகழ்ந்தது. தேர்தலில் வாக்களிகத்தன் ஊடாக தமது எதிர்ப்பை அமைதியாக தெரிவித்தவர்கள் பெண்கள். யுத்தத்தின் காரணமாகத் தமது உறவினர்களை இழந்த பெண்கள், மோதலினால், மண்சரிவு அல்லது சுனாமி போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்களினால் தமது வீடுகளையும், வேறு சொத்துக்களையும் இழந்த பெண்கள் தை மாதம் 8ஆம் திகதி மாற்றத்தை உறுதிப்படுத்த வாக்களித்தனர்.

நல்லிணக்கப் பொறிமுறைகள் பற்றிய கலந்தாலோசனைச் செயலணியின் ஒரு அங்கத்தவராக நான் நாட்டின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் பயணிக்கும்போது மக்களின் கருத்தை நேரடியாக செவிமடுக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளேன். இதன்போது அனைத்து சமூகங்களையும் சேர்ந்த பெண்களின் நேரடியான கருத்தினை செவிமடுப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் எனக்கு கிடைக்கின்றது. உண்மை மற்றும் நீதியைப் பெறுவதில் பெண்கள் களைப்புற்றும், நம்பிக்கையை இழந்தும் இருப்பதனை நான் காண்கிறேன். நீதியின்மை மற்றும் தாமதமான நீதி தொடர்பில் பெரும் வெறுப்பும், ஏமாற்றமும் கொண்டவர்களாக மக்கள் உள்ளனர்.

மக்கள் சார்ந்ததாகவும், பகிரங்கமானதாகவும் இடைக்கால நீதிச் செயற்பாட்டினை முன்னெடுப்பதற்கு மிகவும் எளிய மொழியில் நாம் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும் என்பதே நான் கூற விளையும் அவதானிப்பாகும். அரசு சார்ந்த நிறுவனங்களால் பயன்படுத்தப்படும் மொழியானது சாதாரண மக்களின் புரிந்துணர்வுக்கு வெகுதொலைவில் உள்ளது. பால்நிலை கூருணர்வு மிக்கதாக மாற்றுவதற்கு, மக்களின் மொழியில், எளிய மொழிப்பிரயோகத்துடன் மென்மேலும் பகிரங்கமான மற்றும் வெளிப்படையான விதத்தில் பொது மக்களுக்கு கொண்டுச் செல்லப்படல் வேண்டும். எம்மை சந்திக்கும் பெண்கள் பல வருடங்கள் இன்னல்களை எதிர்கொண்டவர்கள். பதிவு செய்யும் போது, தமது தேவைகள் போதியளவு கூருணர்வு மிக்கதாக இருக்க வேண்டும் என அவர்கள் கூறுகின்றனர். இது நியாயமான தேவையாக நான் கருதுகின்றேன். கூருணர்வு மிக்க வகையில் இன்னலுற்ற இந்த பொது மக்களுடன் எவ்வாறு ஈடுபடுவது?

மறுபுறத்தில், நல்லிணக்கப் பொறிமுறைகளை ஒன்றிணைக்கும் செயலகத்தின் ஊடாக நியமிக்கப்பட்ட வலய செயலணிகள் உள்ளூர் மக்களுடன் நெருக்கமாகப் பணியாற்றும்

முன்னணி சமுதாயத் தலைவர்களை உள்ளடக்கி இருக்கின்றது. அவர்கள், அவர்களுடைய சமூகத்தினால் மதிக்கப்படுபவர்கள். இதே நோக்கத்திற்காக முன்னர் நிறுவப்பட்ட ஆணைக்குழுக்களுடன் ஒப்பிடும் போது இந்த செயலணியின் உறுப்பினர்களுக்குத் தகவல்களை வழங்குவதனை சௌகரியம் மிக்கதாகவும், தயக்கம் குறைந்ததாகவும் உணர்ந்ததாகத் தமது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்தவர்கள் கூறினர். அத்துடன், தமது வாழ்க்கை சார்ந்து சமாதானம் மற்றும் நீதி என்பதனை பெண்கள் எவ்வாறு கருதுகின்றனர் என்பதனை கண்டறிவதும் முக்கியமாகும். என்னுடைய தனிப்பட்ட கருத்தில், தற்போதைய அதிவிரைவு செயற்பாட்டில், எமது முன்னோக்கிய பாதையை நாம் தீர்மானிக்கும் போது மிகவும் முக்கியமான இவ்வாறான பிரதிபலிப்புக்களுக்கு வெகு அரிதாகவே நேரம் உள்ளது. அது "அனைவருக்கும் பொருந்தும் ஒரு அளவு" என்ற சூத்திரமாக இருக்கக் கூடாது.

உங்களுடைய பார்வையில், இடைக்கால நீதியின் பரந்தளவு வீச்சினை இலங்கை உள்வாங்கியுள்ளதா?

ப: இடைக்கால நீதி என்ற கருத்தாக்கமானது நாட்டின் அரசியல் நம்பிக்கைகளுடன் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. அது காணாமல் போனோருக்கான அலுவலகம் மாத்திரமல்ல, அதனைவிட அதிகமானது. பரந்தளவு அடையாளங்களை அது அடையாளப்படுத்த வேண்டும். அரசாங்கத்தில் மாற்றங்களுடன் கொள்கைகளை மாற்றுவதற்கு இலங்கையர்கள் முயற்சிப்பதுண்டு. அரசியலமைப்பின் ஊடாக மக்களின் உரிமைகளை உத்தரவாதப்படுத்துவதற்கு நிலையான பொறியமைப்பு ஒன்று இருக்க வேண்டும். அந்த முயற்சிகளை நிலைபேறானதாக வைத்திருப்பதற்கு கட்டமைப்புக்களும், நிர்வாக ஒழுங்குகளும் இருத்தல் வேண்டும். இல்லையென்றால் வரலாறு மீண்டும் நிகழும்.

முரண்பாடு மற்றும் அதனைத் தொடர்ந்த விளைவுகளுக்கான காரணங்களை நன்கு ஆழமாக ஆராய்ந்து மற்றும் ஆழமாக வேருன்றிய விடயங்களையும் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் வெளிக்கொணர வேண்டும். அவர்கள் உண்மையாகவே தீர்வுகளை காண விரும்பினால், உண்மையான மற்றும் முக்கியமான ஈடுபாடுகள் அவசியமாகும். அத்துடன், அவை நிலையாவையாகவும், எதிர்கால நோக்குடையவையாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

அனைத்து இனங்களையும் சேர்ந்த இளைஞர்கள் ஊடாடும் இடங்களில் இளைஞர்கள் மத்தியில் உரையாடல்களை ஊக்குவிப்பதற்கு அதிகாரிகளால் கள மட்டத்திலான ஆயத்தப்படுத்தல்கள் எதுவும் இல்லை. கிழக்கு மற்றும் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகங்கள் சிறந்த உதாரணங்களாகும். யுத்தம் முடிவடைந்தவுடன் சிங்கள மாணவர்கள் இந்த பல்கலைக்கழகங்களுக்கு தெரிவுசெய்யப்பட ஆரம்பித்ததுடன், இந்த பிரச்சினை ஆரம்பிக்கின்றது. ஊடாடல் கருத்தாக்கங்கள் தொடர்பில் புதிய தலைமுறைக்கு கற்பிக்கப்படல் வேண்டும். அத்துடன், அதனை செய்வதற்கான ஆதரவும் வழங்கப்படல் வேண்டும். தமது வாழ்நாளில் அதனை புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஏனெனில், அது அவர்களுடைய அனுபவத்தில் இல்லை.

மறுபுறத்தில், தற்போது கலந்துரையாடப்படும் இடைக்கால நீதி தொடர்பான விடயங்களில் பரந்தளவு வீச்சு உள்ளது. இது பொது மக்கள் மத்தியில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. இந்த பிரபல கருத்தாக்கங்கள் தொடர்பில் சிந்திப்பதற்கும், பரிச்சயமாகிக் கொள்வதற்கு பிரஜைகளுக்கு நேரமும், அவகாசமும் வழங்கப்படல் வேண்டும். நீண்டகால நல்லிணக்கச் செயற்பாட்டின் ஒரு அங்கமாக நிலைமாற்று அவசரமாக செய்ய முடியாது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில்தான் வேறு நாடுகளின் அனுபவங்கள் மதிப்பு மிக்கதாகிறது. இந்த விடயங்கள் தொடர்பில் நாம் ஆழமாக

மக்கள் சார்ந்ததாகவும், பகிரங்கமானதாகவும் இடைக்கால நீதிச் செயற்பாட்டினை முன்னெடுப்பதற்கு மிகவும் எளிய மொழியில் நாம் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும் என்பதே நான் கூற விழையும் அவதானிப்பாகும்

சிந்திக்காது, அதற்குப் பதிலாக விரைவான செயற்பாட்டினை உள்வாங்கினால், மக்களுக்கு இடைக்கால நீதியை உறுதிசெய்யும் மிகவும் முக்கியமான மைல்கல்லை நாம் தவறவிட்டுவிடுவோம். இந்த சந்தர்ப்பத்தில், யுத்தத்தின் பலமான பாதிப்புக்களை எப்போதும் பெண்களே அனுபவிக்கின்றனர் என்பதனையும், அவர்கள் தொடர்பிலேயே விசேட கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பதனையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

மறந்தால், இந்த செயற்பாடுகளிலும், அவர்கள் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாகி விடுவர்.

காணாமல் போன தமது அன்புக்குரியவர்கள் தொடர்பில் நீதி மற்றும் உண்மையை, பல்வேறு சமூக-கலாசார சவால்களை எதிர்கொள்ள நேர்ந்த சில பெண்களே கோருகின்றனர். யுத்தத்தின் பின்னரான காலப்பகுதியில் புதிய தொகுதி பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்ட இந்த பெண்கள் எவ்வாறு உண்மைய நாடலில் ஈடுபடுத்தப்படலாம் என நீங்கள் நினைக்கின்றீர்கள்?

உண்மையில், அவ்வாறான சில சம்பவங்கள் உள்ளன.

நான் கிழக்கைச் சேர்ந்தவர். தொடர்ச்சியாக பல்கலைக்கழகத்திலும், சமூகத்திலும் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களை சந்திப்பேன். பெண்கள் ஈடுபடும் போது, சமூக ரீதியாக கட்டமைக்கப்பட்ட "பெண்ணிய தரங்களை" அவர்களால் முழுமை செய்ய முடியாது. நகரப் பகுதிகளிலும் இது பொதுவானது. கிராம மட்டத்தில் மிகவும் அதிகளவில் காணப்படுகின்றது.

இந்த அழுத்தங்களை எதிர்கொள்ளக் கூடிய பெண்களே, மாற்றத்தில் செல்வாக்கு செலுத்தக் கூடியவர்களாகும். பெண்கள் அனைவரும் சம அளவில் உறுதியானவர்களாகவும் அல்லது ஆற்றலை கொண்டவர்களாகவும் இருக்க முடியாது. நாம் பொதுப்படையாக பேச முடியாது. வேறுபட்ட பெண்கள் இவ்வாறான பிரச்சினைக்கு வேறுபட்ட விதத்தில் எதிர்கொள்கின்றனர். தனியான வழி என்று எதுவும் இல்லை. ஆனாலும், இந்தப் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்வதற்கு பல வழிகள் உள்ளன. அநீதியானது குறைத்து மதிப்பிடப்படக் கூடாது. அதன் காரணம் ஒருவர் மாத்திரமே பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அது அநீதியாகவே கருதப்படும்.

பெண்களை வினைத்திறன் மிக்க வகையில் ஈடுபடச் செய்வதற்கு வசதியளிப்பது, மற்றும் ஆதரவு மற்றும் வலுப்படுத்தலுக்கு கோருவது என்பது இலகுவானது இல்லை.

உள்ளூராட்சி சபைகள் சட்டத்தில் அண்மைய திருத்தமானது, உள்ளூராட்சி சபைகளில் இளைஞர்கள் மற்றும் பெண்களுக்கு 25 வீத ஒதுக்கீட்டிற்கு வழியமைத்துள்ளது. பால்நிலை கூருணர்வுமிக்க இடைக்கால

நீதியை எட்டுவதற்கு ஏதாவது ஒருவழியில் அதிகரித்த பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் பங்களிக்கும் என நீங்கள் எண்ணுகின்றீர்களா (ஆகக் குறைந்த உள்நூராட்சி அரசாங்க மட்டத்தில்)?

நானும் நம்புகின்றேன். சாதாரண பெண்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்கு அதிகளவு பெண் அரசியல்வாதிகள் இருப்பின், பெண்களின் பிரச்சினைகள் நன்கு புரிந்து கொள்ளப்படும். யுத்தத்தின் பின்னர் பெண்கள் மீது சுமத்தப்படும் மேலதிக சுமைகளை, தாம் சுமக்க நேர்ந்த வடுக்களுக்கு மேலதிகமான சுமையான பெண்கள் இயற்கையாகவே புரிந்து கொள்வர். வரலாற்று ரீதியாக பெண்களின் கருத்துக்கள் அரிதாகவே பதிவு செய்யப்படுகின்றன என்பதனை நாம் அனைவரும் அறிவோம். விசேடமாக இவ்வாறான செயற்பாடுகளில் தேவைகள் பதிவு செய்யப்படல் வேண்டும். அது மேலதிக கருத்தாக்கத்தை சேர்க்கும் என்பதுடன், ஆணாதிக்கச் செயற்பாடு குறித்து மேலும் முழுமையான எண்ணத்தை வழங்கும். வலய செயலணியின் பொது அமர்வுகளிற்கு சமூகமளித்த பெண்கள், குடும்ப உறுப்பினர்கள் மற்றும் சொத்துக்களின் இழப்பு, பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இடம்பெயர்ந்தமை மற்றும் வாழ்வாதார பிரச்சினைகள் உள்ளடங்கலாக தாம் எதிர்கொண்ட இத்தனை பிரச்சினைகளுக்குப் பின்னரும், தாம் நன்கு செவிமடுக்கப்படவில்லை மற்றும் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை என்ற கருத்தினை வலியுறுத்தினர். மீள்திரும்பல் மற்றும் மீள்ஒருங்கிணைத்தல் செயற்பாடானது மிகவும் ஏமாற்றமளிப்பதாகவே உள்ளது.

வடக்கு மற்றும் கிழக்கில், தேசிய சராசரியை விட அதிகமாக பெண்கள் தலைமையிலான குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை உள்ளது. வாழ்க்கையை நோக்கிய அவர்களுடைய பார்வையானது வேறுபட்டதாக இருப்பதனால், அவற்றை பதிவு செய்ய வேண்டும். அவற்றில், எல்.ரி.ரி.ஈஇல் இணைக்கப்படுவதனை தவிர்ப்பதற்காக மிக இள வயதில் திருமணம் செய்து கொண்டு, பின்னர் யுத்தத்தால் வாழ்க்கைத் துணையை இழந்தவர்கள் பெரும்பாலானவர்களாகும். அவர்களுடைய கருத்து வேறுபட்டதாக இருக்காதா? தமது மகளை, மகளை அல்லது கணவனை இழந்த சராசரி பெண்ணிடம், கருத்தாக்கமாக அன்றி, நாளாந்த அனுபவமாக இடைக்கால நீதி என்பதனால் அவர் யாது கருதுகின்றார்? என கேட்க வேண்டும். அற்காக என்ன செய்யப்படல் வேண்டும்?

உள்நூராட்சி மட்டத்தில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரித்தல் வெற்றியைத் தொடர்ந்து, இங்கு வருவதற்கான நீண்ட கால போராட்டத்துடன் ஒப்பிடும் போது, இந்த வெற்றியானது வெகு அற்பமானது என ஊடகத்தில் செயற்பாட்டாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். நீங்கள் இதனை எவ்வாறு பார்க்கின்றீர்கள்?

ஆம். பிரதிநிதித்துவ அங்கங்களில் பெண்களின் ஒதுக்கீட்டினை முன்னிறுத்துவதற்கு பெண்கள் அமைப்பினால் பல தசாப்தங்களாக நீடித்த நேரம் மற்றும் முயற்சியுடன் ஒப்பிடும் போது, இது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியாக இல்லாதிருக்கலாம். பாராளுமன்றத்தில் இது மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. அது மிகவும் முக்கியமானது.

நாம் கோரிய ஒதுக்கீடு இதுவல்ல. ஒதுக்கீட்டு அமைப்புக்கு பரிச்சயமாவதற்கு மக்களுக்கு சிறிது காலம் அவசியமாகும். வீட்டில் மற்றும் சமூகச் சூழலில் பெண்கள் வேறுபட்ட பொறுப்புக்களை கொண்டிருக்கலாம் என பெரும்பான்மையான மக்கள் விவாதிக்கலாம். ஆனால், சில வருடங்களில், மக்கள் அதற்கு பரிச்சயமாகும் போது, சவாலை எடுப்பதற்கு மென்மேலும் பெண்கள் முன்வருவர். பெண்களின் இந்த புதிய வகிபாகத்திற்கு பாரிய சமூக ஏற்றுக் கொள்ளலும் இருக்கும். ஆனால், முதலில், கொள்கையானது அறிமுகப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

பெண்களை அரசியலில் ஈடுபடச் செய்வதற்கு ஊக்குவிப்பது, பெண்கள் செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் குழுக்களின் தனியான பொறுப்பாக மாறியுள்ளதா? அது ஒரு விடயத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. எமது ஏனைய சிவில் சமூக நிறுவனங்கள் குறித்து என்ன செய்வது? பெண்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டார்களா அல்லது இல்லையா என்பது குறித்து யார் அக்கறை கொள்வது?

சமூகத்தின் இந்த பாரிய சமத்துவமின்மை தொடர்பில் அமைதியாக இருக்கவே நாம் விரும்புகின்றோம். இதற்கு அழுத்தம் தெரிவிப்பதற்கு எவ்வித காரணமும் ஆண்களிடம் இல்லை. ஏனெனில், அது அவர்களது சமூக நிலைப்பாட்டில் மாற்றம் ஏற்படுத்துகின்றது. ஆனாலும், கொள்கையானது முதன்மைப்படுத்தப்படும் போதும், பயிற்சி செய்யப்படும் போதும் இது மெதுவாக மாற்றம் பெறும். ■

தனேஷி யட்டவர

அரசியல் என் அனுபவம்

“என் குடும்பத்தில் அரசியற்
பின்னணி இருந்தது”
- அனுஷியா

மத்திய மாகாண சபையின் முன்னாள்
தமிழ்க் கல்வி அமைச்சர், மாகாண
சபையின் முன்னாள் உறுப்பினர்

எனது தந்தை, அரசியலில் ஈடுபட்டு வந்தார்.
எமது குடும்பம் மிகவும் பெரியது. எனது
தாய் இந்தியாவைச் சேர்ந்தவர். எனக்கு 6
சகோதரிகளும் 5 சகோதரர்களும் உள்ளனர்.

எனது தந்தை தொழிற் சங்கவாதியாக
இருந்தாலும்கூட, தனது பெண் பிள்ளைகளை
மிகவும் கட்டுப்பாட்டுடன் வளர்த்துக்
கரை சேர்க்க வேண்டுமென்பதில் குறியாக
இருந்தார். நான் க.பொ.த. உ/தரப்
பரீட்சைக்குத் தோற்றிய பின், மேற்படிப்பைத்
தொடர வேண்டுமென்பதில் குறியாக
இருந்தேன். எனினும், எனது தந்தை அதற்கு
முட்டுக்கட்டையாக இருந்தார்.

அனுஷியா, நளினி ரட்ணராஜா
ஆகியோர் கூறுகிறார்கள்...

“ஒரு பெண்ணுக்கு மேற் படிப்புத்
தேவையில்லை. உனக்கு ஒரு குடும்ப
வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொடுக்க
வேண்டுமென்பதே எனது நோக்கம்.
எனவே, மேற்படிப்புப் பற்றிய கனவை
கலைத்துவிட்டு, திருமண வாழ்க்கைக்குத்
தயாராக இரு” என அவர் கண்டிப்பாகச்
சொல்லிவிட்டார். ஆனாலும் தந்தையின்
பிரத்தியேகச் செயலாளராக செயற்படத்
தொடங்கினேன். பிரத்தியேகச் செயலாளராகக்
கடமையாற்றும்போதே எனது தந்தை, எனக்குத்
திருமணத்தை முடித்து வைத்துவிட்டார். 21ஆவது
வயதில் திருமண பந்தத்தில் நுழைந்தேன்.

1971ஆம் ஆண்டு எனது வாழ்க்கையில்
திருப்புமுனை ஏற்பட்டது. அவ்வாண்டு
அரசாங்கத்தினால் கொண்டு வரப்பட்ட
காணி சுவீகரப்புச் சட்டத்தின் கீழ், எனது
தந்தையின் காணியும் அதேபோன்று எனது
மாமனாரின் காணியும் முற்றுமுழுதாக
அரசுடமையாக்கப்பட்டது. இது எமது வாழ்வில்
பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அதுவரை
சுகபோக வாழ்க்கை வாழ்ந்து வந்த எனது
கணவரின் குடும்பம் பொருளாதார ரீதியில்
பின்தள்ளப்பட்டது.

எனவே, தொழிலுக்குக் கட்டாயம் செல்ல
வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் கணவருக்கு
ஏற்பட்டது. அதனால் கொழும்பிலுள்ள
நிறுவனமொன்றில் முகாமையாளராகப்
பணிக்குச் சேர்ந்தார். அவர் பணிக்குச் சேர்ந்த
குறுகிய காலத்தில் நோய்வாய்ப்பட்டார். எனவே,
எனது குடும்பத்தைப் பொறுப்பேற்றுக் காக்க
வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எனக்கு ஏற்பட்டது.
அடிப்படைக் கல்வி கற்றதைத் தவிர, வெளியிலக
வாழ்க்கைக்குப் பரீட்சயப்படாத நான்,
கொழும்பை நோக்கிப் பயணித்தேன். மனதில்
பயம் மட்டுமே எங்கும் வியாபித்திருந்து.
இருந்தும் துணிவுடன், குறித்த கட்சியின்
தலைமைக் காரியாலயத்தில் பகுதிநேரப்
பணியாளராகக் கடமையாற்றத் தொடங்கினேன்.

இங்கு தொழிற் கல்விப் பிரிவில் பணியாற்றும் வாய்ப்பே எனக்குக் கிடைத்தது. பெருந்தோட்டப் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு கல்வியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத் தோட்டங்கள் தோறும் சென்று கருத்தரங்குகளை நடத்த வேண்டும். பஸ்ஸில் பயணித்த அனுபவமேனும் இல்லாத எனக்குள் ஓர் அச்ச நிலை இருந்தது. இருந்தும் என்னை சுதாகரித்துக் கொண்ட நான், துணிந்து என் பயணங்களை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினேன்.

கொழும்பிலிருந்து ஹட்டனுக்கு பஸ்ஸில் செல்வதும் அங்கு கருத்தரங்குகளை முடித்துவிட்டுப் பின்னர் கொழும்புக்குப் பயணிப்பதுமாக எனது தொழில் அமைந்தது. குறுகிய வட்டத்துக்குள் வாழப் பழகிக் கொண்ட எனக்கு இந்தப் பயணங்கள் புதுப் புது அனுபவங்களைத் தந்தன.

இத்தொழிலுக்கூடாக வெளிநாட்டுப் பயணங்களுக்கான வாய்ப்புகளும் வந்தது. அந்த வாய்ப்புகளையும் நான் தவறவிடவில்லை. இவற்றை எனது புகுந்த வீடு விரும்பாவிட்டாலும்கூட அவற்றை நான் பொருட்படுத்தாது எனது பயணத்தைத் தொடர்ந்தேன். முன்வைத்த காலைப் பின் வைக்கவில்லை.

பெண்ணின் வளர்ச்சிக்கு இந்தச் சமூகம் எப்போதும் முட்டுக்கட்டையாகவே இருக்கின்றது. இது எனது அனுபவத்துக்கூடாக நான் அறிந்து கொண்ட விடயம். அவ்வளவு இலகுவில் ஒரு பெண் வளர்ச்சியடைந்துவிட முடியாது. பெண்ணின் வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டையிடுவதற்காக அவளது நடத்தையில் கைவைக்கும் இந்தச் சமூகம் என்னையும் விட்டுவைக்கவில்லை. எப்போதும் என் நடத்தையில் சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்க்கும் குழுவினரின் மத்தியிலேயே நான் எனது பணியைத் திறம்படத் தொடர்ந்தேன். அவதூறான பேச்சுகளுக்கு முகங் கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. எனது காதில் விழும் பேச்சுக்களை நான் ஒரு பொருட்டாகவேனும் மதிக்கவில்லை.

தொழிற் சங்க ரீதியில் நான் ஒரு மட்டத்திலேயே பணியாற்றி வந்தேன். அகலக் கால் வைக்கவில்லை. கட்டங் கட்டமாக எனது வளர்ச்சிப்படி நிலை அமைந்தது. அரசியற் பிரவேசம் என்பதும்கூட நான் எதிர்பார்க்காத ஒன்று. இயந்திரக் கூட்டுத்தாபனத்தில்

முகாமையாளராகப் பணியாற்றும் வாய்ப்பு, எனது கணவருக்கூடாக எனக்குக் கிடைத்தது.

இந்நிறுவனத்தின் தலைமைத்துவப் பொறுப்பை வழங்கி எனது திறமையைச் சோதித்துப் பார்த்த கட்சி என்னைப் பெண்களின் பிரதிநிதியாகத் தேர்தலில் பிரவேசிக்கக் கோரியது. "மலையகப் பெண்களின் வளர்ச்சிக்கு உனது வழிகாட்டல்" தேவை எனக்கூறிய கட்சியின் தலைமைத்துவம் 2004 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மாகாணசபைத் தேர்தலில் என்னைப் போட்டியிடுமாறு பணித்தது. அதுவரை எனது வளர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாக இருந்த எனது கணவர், அரசியலில் நுழைய வேண்டாமெனக் கண்டிப்பாக உத்தரவிட்டார். பெண்கள் அரசியலில் பங்கேற்பதால் பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள நேரிடும் எனக் கருதிய அவர் என்னை அரசியலுக்குள் போக வேண்டாமென வலிந்து கூறினார். எனினும், கட்சியின் உயர்பீட உறுப்பினர்கள் எனது கணவருடன் கதைத்து அவரது சம்மதத்தை வாங்கினர். இதனால், தேர்தலில் போட்டியிடத் தீர்மானித்தேன்.

தனிப்பட்ட பிரசாரத்துக்காக நான் எனது சொந்தப் பணத்தையே செலவு செய்ய வேண்டியிருந்தது.

தேர்தல் பிரவேசம், அதுவும் முதலில் பணப் பிரச்சனை உட்பட அனைத்துப் பிரச்சினைகளையும் எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கான வாய்ப்பை கட்சி எனக்கு வழங்கினாலும் தனிப்பட்ட பிரசாரத்துக்காக நான் எனது சொந்தப் பணத்தையே செலவு செய்ய வேண்டியிருந்தது. தேர்தல் பிரசாரத்துக்காக செலவிடும் அளவு பணபலம் எனக்கு இருக்கவில்லை. எனது கணவரின் வைப்பிலிருந்த பணம் முழுவதும் தேர்தல் பிரசாரத்துக்காக செலவிடப்பட்டது. அதைத்தவிர எனது நண்பர்களும் உறவினர்களும் பணம் வழங்கி உதவினர்.

ஹம்பகமுவை, தேர்தல் தொகுதியில் போட்டியிடும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. என்னுடன் இரண்டு ஆண்களாக மூவர் இத்தொகுதியில் போட்டியிட்டோம். வாகனங்களில் சென்று பிரசாரம் செய்யுமளவு வாகன வசதி என்னிடம் இல்லை. நானும் மலையகத்தைச் சேர்ந்தவள் என்பதால் அம்மக்களின் மனநிலையை ஓரளவு புரிந்து வைத்திருந்தேன். என்னுடைய பிரசாரங்கள் பெருமளவில் கால்நடையாகவே இருந்தது.

காலையில் 7 மணிக்கு ஆரம்பமாகும் எனது தேர்தல் பிரசாரம் மாலை 6 மணியுடன்

நிறைவுக்கு வந்துவிடும். மலையகத்தில் காலையில் 7 மணிக்கு தொழிலாளர்கள் ஒன்று கூடுவார்கள். இதனைப் பொரட்டுக்களம் என அழைப்பார்கள். இந்தத் தருணத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் நான் காலை 7 மணியானவுடன் பெரட்டுக்களத்தில் கூடும் மக்களைச் சந்தித்து வாக்குக் கேட்பேன். பின்னர் 10 மணிக்குத் தொழிலாளர்களுக்கு தேநீர் இடைவேளை வழங்கப்படும். 10 மணிக்கு தொழிலாளர்களை நேரடியாகச் சென்று சந்திப்பேன். தேயிலை மலைகளுக்குச் சென்று பெண் தொழிலாளர்களைச் சந்தித்துப் பிரசாரத்தில் ஈடுபடுவேன். ஆண் தொழிலாளர்கள் 1 மணியளவில் வீடுகளுக்கு வந்துவிடுவார்கள். பகல் 1 மணியையும் எனக்கு சாதமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வேன். இவ்வாறே எனது தேர்தல் பிரசாரம் இருந்தது.

மலையகத்தில் அதுவும் இந்திய வம்சாவழித் தமிழரில் பெண்ணொருவர் முதன்முறையாகத் தேர்தலில் களமிறங்கியுள்ளார் என்பதை எனது சமூகம் முதலில் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தது. அதைவிட ஒரு தொகுதியிலிருந்து தெரிவாகும் பிரதிநிதி அம்மக்களுக்கு முறையான சேவையைச் செய்யாட்டவிட்டால் அந்தக் கோபத்தை மக்கள் பிறிதொரு பிரதிநிதியிடமே காட்டுவர். மக்களது மனதில் நிறைந்திருந்த அந்தக் கோபத்தையும் நான் எதிர்கொண்டேன்.

அதனைவிட, நான் பெண் என்பதால் அனேகமானவர்கள் என்னை ஏளனமாகப் பார்ப்பதைக் கண்டு கொண்டேன். பிரசாரத்தில் ஈடுபடச் சென்றால் வேலை வெட்டியில்லாமல் வந்துவிட்டாள் என்று எனது காதுபடக் கூறிய கருத்துகளும் இன்னும் நினைவிலுள்ளது. இவற்றைப் பொருட்படுத்தாத நான் எனது பயணத்தைத் தொடர்வதிலே முழு மூச்சாய் நின்று செயற்படலானேன். முதலாவது முறை மாகாண சபையில் போட்டியிட்டு இரண்டாவது நபராகத் தெரிவானேன்.

மத்திய மாகாண சபைக்கு முதன்முதலில் தெரிவு செய்யப்பட்ட இந்திய வம்சாளிப் பெண் நான் என்பதில் பெருமிதம் அடைந்தேன். அந்தத் தருணத்தில் நான் கடந்து வந்தப் பாதைகளை மீட்டுப் பார்த்தப்போது மெய்சிலிர்த்தது.

இரண்டாவது தேர்தலை 2009 ஆம் ஆண்டு எதிர்கொண்டேன். இந்தத் தேர்தலில் சிறிதளவில் பின்னடைவு ஏற்பட்டது. கட்சியின் தெரிவுப் பட்டியலில் இரண்டாவது இடத்தில் நான் இருந்ததால் எனக்கு முன் இருந்தவர் பாராளுமன்றத்திற்குச் சென்ற பின்னர்

அவ்விடத்துக்கு என்னை தெரிவு செய்தனர். இதனால், 2009 ஆம் மத்திய மாகாணத்தில் கல்வியமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டேன். மத்திய மாகாணத்தில் முதற் பெண்ணமைச்சராக நான் தெரிவு செய்யப்பட்டமை மேலும் என்னை உற்சாகமடையச் செய்தது.

இளைஞர், யுவதிகளுக்கு வாய்ப்பை வழங்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் 2013 ஆம் ஆண்டு அரசியலில் இருந்து விலகினேன்.

அரசியலில் பெண்கள் பிரதிநித்துவம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்று மேடைப் பேச்சுகளில் வலியுறுத்தப்பட்டு வந்தாலும், பெண்களைப் பிரதிநிதிகளாகத் தெரிவு செய்ய இந்தச் சமூகம் விரும்புவதில்லை. ஆண்களுக்கே முக்கியத்துவம் வழங்குகின்றது. தடைகளைத் தாண்டிப் பெண்கள் வந்தாலும் அவர்களது நடத்தைகளை சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்க்கும் நிலைமை மாற வேண்டும்.

வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கும் சமூகத்தின் சிந்தனைகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு பெண்களும் இன்னும் அடிமைக் கோலத்திலே வாழ்ந்து வருகின்றனர். பெண்கள் துணிந்து அரசியலில் பங்கேற்க வேண்டும். பெண்களின் பிரதிநித்துவம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக 30 வீத இட ஒதுக்கீட்டை வழங்குகினாலும் சமூகத்திற்குப் பயந்து அரசியலில் ஈடுபட பெண்கள் முன்வருவதில்லை.

இலங்கையில் கல்வி கற்ற பெண்களின் தொகை அதிகரித்து வருகின்றது. இந்நிலையில் பெண்களின் அரசியற் பிரதிநித்துவம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். அரசியல் மீதான அச்சம் வேரோடு பிடுங்கி எறியப்பட வேண்டும். தடைகளைத் தாண்டி அரசியலில் பிரவேசிக்க நினைக்கும் பெண்கள், மூத்த அரசியல்வாதிகளின் ஆலோசனையைப் பெற விரும்பினால் அதற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்க நான் தயாராகவே உள்ளேன்.

அரசியலில் ஈடுபட பொருளாதார நிலையைக் கருத்திற் கொள்ளத் தேவையில்லை. ஒரு பிரதேசத்தில் பிறந்து வளர்ந்த பெண் அப்பிரதேசத்தில் போட்டியிட்டு இலகுவில் வெற்றி பெறலாம். அப்பெண்ணுக்காகக் களத்தில் இறங்கிப் பிரசாரத்தில் ஈடுபட நாங்கள் தயாராகவுள்ளோம். அனைவரும் சேர்ந்து ஒத்துழைத்தால் ஒரு பெண்ணை இலகுவில் மக்கள் பிரதிநிதியாக்கி விடலாம். ■

**“என் குடும்பத்தில் அரசியற்
பின்னணி இருக்கவில்லை”
- நுனி ரட்ணராஜா**

ஒலிம்பிக் பதக்கம் பெறுவதை விட இலங்கையில் பெண்கள் அரசியலுக்கு வருவதும் அங்கு நிலைப்பது என்பதும் கடினமான காரியம் என என்னை எண்ண வைத்துள்ளது என் அனுபவம். அரசியலில் பெண்களின் பங்கைக் கூட்ட வேண்டும், அதன் முக்கியத்துவம் பற்றிப் பெண்களும் சமூகமும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று பல வருடமாக செயற்பாடுகளைச் செய்யும் நானும் 2010 பாராளுமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட சுவாஸ்யமான, வேடிக்கையான, வேதனையான அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வது முக்கியம். நான் அரசியலில் பங்கெடுப்பதில் நாட்டம் உள்ளவள் என்பது அநேகமான கட்சிகளுக்கும், கட்சித் தலைவர்களுக்கும் (தலைவிகள் இல்லை என்பது குறிப்பிட வேண்டியது), கட்சி அங்கத்துவர்களுக்கும் தெரிந்த விடயம்.

ஆகவே 2007 ஆம் ஆண்டு மாகாணசபைத் தேர்தல் மட்டக்களப்பில் நடந்த நேரம், முக்கிய பிரதான எதிர்கட்சியோ அல்லது சிறுபான்மையினரின் கட்சியோ போட்டி இடத் துணியாத காலமது. இருந்த போதும், இவ்விரு கட்சிப் பிரமுகர்களும் என்னைப் போட்டியிட கோரித் துரத்திய காலம்,

ஒருத்தர் கேட்டார் “நீர் ஏன் போட்டியிடக் கூடாது” என்று, என் பதில் “இது பயங்கரமான காலப்பகுதி பிறகு பார்ப்போம்” என்பதாக இருந்தது. அதற்கு அவர் “இப்படிப் பயந்தால் எப்போது நீ எப்பிடி அரசியலுக்கு வருவது” என்றார்.

மற்றவர் பிரதான எதிர்கட்சியுடன் கூட்டணி அமைத்தவர், “நீ போட்டியிட விருப்பம் என்றால் உடனே சொல்லு நான் கட்சித் தலைவரிடம் சொல்லி உன்னைப் போட்டி இட வைக்கிறேன் என்றார்.

ஆனால் 2010 பாராளுமன்றத் தேர்தலில் போட்டி இட வைக்கிறேன் என்று சொல்லி இரண்டாவதாக நான் குறிப்பிட்ட நபர் அதற்குரிய சகல உத்தியோக வேலைகளையும் முடித்த பின்னர், கடைசி நேரத்தில் வேட்பாளர் பட்டியலில் என்னைச் சேர்த்துக் கொள்ளாமல் “பல்டி அடித்து” என்னை நிராகரித்தது வேறு கதை. இதற்கு அவர் சொன்ன பிரதான காரணம் “பாருங்கள் மட்டக்களப்பு மேயரைத் தாக்குகிறார்கள் உங்களையும் தாக்கலாம், அதற்காக நான் உங்களைப் போட்டியிட வைக்க விரும்பவில்லை” என்றார். ஆனால் எனக்குத் தர இருந்த இடத்தை இன்னொரு செல்வாக்கு நிறைந்த பண பலமுள்ள பிரசாரத்துக்கு பணம் செலவழிக்கக் கூடிய

**என்னிடம்
பிரசாரத்துக்கு
பணம்
இருந்திருந்தால்
சிலவேளை
எனக்கு வேட்பு
மனுவில் இடம்
கிடைத்திருக்க
வாய்ப்பு உண்டு.**

ஆணுக்குக் கொடுத்தது தான் நிஜம். என்னிடம் பிரசாரத்துக்குப் பணம் இருந்திருந்தால் சிலவேளை எனக்கு வேட்பு மனுவில் இடம் கிடைத்திருக்க வாய்ப்பு உண்டு.

ஏன் பயப்படுகிறாய் என்றவருக்கு 2010 இல் என்னை ஞாபகம் இருக்கவில்லை. பிரச்சினை உயிராபத்து நிறைந்த சவாலான காலப் பகுதிகளில் பெண்களைப் போட்டியிடுங்கள் போட்டியிடுங்கள் என்று ஊக்கப்படுத்தியவர்கள் சவால்கள் இல்லாத காலப்பகுதியில்

பெண்களைத் திரும்பியும் பார்க்கவில்லை. அவர்கள் ஆண்களை மட்டுமே போட்டியில் நிறுத்தினார்கள்.

நான் சளைக்கவில்லை, சமூகத்துக்குப் பெண்களில் அரசியலின் பங்களிப்பின் அவசியம் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தக் கடைசி நேரத்தில் சுயேட்சையாக நின்ற என்னை வாக்குகளைப் பிரிக்க வருகிறாய் என்று கேவலப்படுத்தி அவமானப்படுத்தி நான் விரட்டப்பட்டதையும் மறக்க முடியாது.

மக்களில் சிலர் என்னை நடு வீதியில் வைத்து” கட்சி ஒன்றின் பெயரைச் சொல்லி அதில் கேட்டிருந்தால் “நாங்கள் உனக்கு ஆதரவு தந்திருப்போம்” என்று வெளிப்படையாகவே சொன்னார்கள், ஆனால் இவர்கள் அந்தக் கட்சியில் எனக்கு வேட்பு மனுவில் ஏன் இடம் தரவில்லை என்பதைக் கேள்வி கேட்க முடியாதவர்கள்.

அது மட்டுமா சிலர் எனக்குத் தேர்தலுக்காகப் பண உதவி செய்த போது, சமூக வலைத் தளத்தில் நான் பணம் சேகரிப்பதற்காகத் தான் போட்டியிடுகிறேன் என்று வசை பாடி எழுதித் தள்ளினார்கள். இன்னும் சிலர் “இவா ஜீன்ஸ் போடுறவா” என்று எனக்கு எதிராகப் பிரச்சாரம் செய்தனர்.

இன்னும் சிலர் எனது துணைவர் யார் என்று தேடத் தொடங்கினார்கள். என் கௌரவம் துணைவரில் தங்கி இருந்தது. சிலவேளை என் துணைவர் பிரபலமான பணக்காரராக அல்லது சமூகம் மதிக்கும் சமூகம் கௌரவமான தொழில் என்று நினைக்கும் டொக்டர் அல்லது எஞ்சினியர் ஆக இருந்திருந்தால் வேட்பு மனுவில் இடமும், வாக்குகளும் கிடைத்திருக்குமோ என்னவோ. இது தவிர நான் எந்த மதத்தைச் சார்ந்தவன் என்று கூட சிலர் ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். மட்டக்களப்பில் இருக்கும் அரசியலில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் பற்றிய திட்டங்களைச் செய்யும் பெண்கள்

அமைப்புக்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் கூட எனக்கும் என்னைப் போல் வேட்பு மனுக் கிடைக்காததால் சுயேட்சையாகக் கேட்ட பெண்கள் பலருக்கும் உளவியல் ஆதரவைக்கூடத் தரவில்லை என்பதுவும் என்னைப் பாதித்தது.

பொதுமக்களில் சிலர் “உன் கணவர் நீ அரசியலில் போட்டியிட அனுமதி தந்தாரா” என்று ஆச்சரியத்துடன் கேள்வி கேட்டனர் அரசியலில் குதிக்கும் ஆண்களிடம் இவர்கள் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்பார்களா ?

இன்னும் சிலர் “ஐயோ ஆபத்து இது வேண்டாம் நீ விலகி விடு” என்றார்கள் இவர்களும் எந்த ஆணுக்கும் இப்படிச் சொல்லி இருக்கமாட்டார்கள்.

இந்தத் தடை தாண்டல்களையெல்லாம் தாண்டித் தான் அரசியலுக்குள் பெண் காலடி வைக்க வேண்டியுள்ளது. இங்கு ஒரு முரண் என்வென்றால், பெண் என்பவள் “குடும்பப் பாங்கான” நடை உடை பாவனையில் இருக்க வேண்டும். அப்படியே அரசியலில் ஏறி மக்களுக்காக முழங்க வேண்டும். எப்படிச் சாத்தியம்? பேசா மடந்தை எல்லா இடத்திலும் பேசா மடந்தை தான். பொதுமக்கள் இதிலிருந்து மீளவேண்டும். அரசியற் கட்சிகள் பெண்களுக்கான இடத்தையும் நிதி ஒதுக்கீடுகளையும் சரிவரச் செய்ய வேண்டும். ஆனாலும் கூட இன்னும் முயற்சிப்பேன். ■

தெற்காசியாவில் பாராளுமன்றங்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் நாடுகளின் அடிப்படையில் வருமாறு.

	தெற்காசிய நாடுகள்	பெண்களின் வீதம்	மொத்தம் : பெண்கள்
1	நேபாளம்	33.2 %	594:197
2	ஆப்கானிஸ்தான்	27.7 % மற்றும் 21.6 %	242:67 மற்றும் 102:22
3	பாகிஸ்தான்	22.5 % 17.0 %	338:76 100:17
4	வங்காளதேசம்	18.6 %	345:64
5	இந்தியா	11 %	543:58
6	பூட்டான்	8.5 % 24 %	47:4 25:6
7	மாலைதீவு	6.5 %	977:5
8	இலங்கை	5.8 %	225:13

http://www.ipu.org/pdf/publications/wmmmap12_en.pdf

அரசியற் துறையில் பெண்கள்

மனித வாழ்வில் பெண்களின் முக்கியத்துவத்தை நிறுவவதற்கு முயன்று கொண்டிருக்கும் நாம், அரசியல் என்று எம்மை ஆட்சிப்படுத்தும் அம்சத்தில் எத்தகைய இடத்தை வகிக்கின்றோம்? அதன் முக்கியத்துவம் என்ன? மூவர் தமது கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றனர்.

செவ்வி - பத்மா சோமகாந்தன்

திருமதி உமா பிரகாஷ்

பெண்கள் அரசியலுக்கு இலங்கையின் மூத்த பத்திரிகையான வீரகேசரி ஆசிரிய பீடத்தில் சிலகாலம் பணிபுரிந்தவர். பின்னர் சக்தி தொலைக் காட்சி செய்திப் பிரிவிலும், அரசியற் கலந்துரையாடல்களிலும் பங்குபற்றியுள்ளார்.

துறை என்பதைப் பெண்கள் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். பெண்ணினால் அது முடியும். ஆண்களால் நிரம்பிய, அரசியலில் பெண்களின் வருகை அரசியலுக்கே புது அர்த்தத்தைக் கொடுக்கும்.

பெண் சமத்துவம், பெண் விடுதலை. பெண்ணியவாதம் பேசும் பெண்களில் எத்தனை பேர் அரசியலுக்கு வர முனைகின்றனர்?

வரவேண்டும் என்பதை ஆதரிக்கின்றீர்கள்? ஏன்?

ஆம். பெண் தன்னையும் இயக்கிக் கொண்டு மற்றவர்களையும் இணைக்கக் கூடிய ஆற்றலும் வல்லமையும் கொண்டவள். குடும்பம் என்ற சிறு அலகில் திறமையாகச் செயற்படத் தெரிந்த அவளுக்கு சமூகம், நாடு என்ற பெரு அலகுகளில் செயற்படுவது கடினமான காரியமல்ல.

ஆனால், தற்கால அரசியலில் ஆண்களின் ஆதிக்கம் மெலோங்கியுள்ளது. இலஞ்சம், ஊழல் என்பன மிகச் சாதாரணமாக உள்ளன. பெரும்பாலும் நம்பிக்கை நாணயம் கபட மற்ற வகையில் குடும்ப அலகில் செயற்படும் பெண்களுக்கு இது ஒவ்வாததாக அன்னியமாக உள்ளமை உண்மைதான். அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அரசியல் என்பது சாக்கடை அல்ல முடிவெடுக்கும் முக்கியமான

இலங்கையின் சகல பாகங்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துபவர்களாகப் பெண்கள் இருத்தல் வேண்டும்.

பெண்ணியம் பேசும் எத்தனை ஆண்கள் தமது குடும்பத்தில் உள்ள பெண்களை அரசியலுக்குக் கொண்டு வருவதற்குத் தூண்டு கோலாக இருக்கின்றார்கள்? இவை மாற்றப்பட வேண்டும்.

பெண்களது அரசியற் பிரவேசம் எனும்போது, ஆண்களைப் பொறுத்தவரையில் வாரிசு முறையில் அரசியலைத் தொடர்கின்றனர். அவ்வாறான நிலைமை பெண்கள் விடயத்தில்

இருப்பதில்லை. அரசியலுக்குள் பெண்கள் நுழைவது தகுதியற்ற செயல் என்பதை நாம் அவர்கள் மனதில் விதைத்தே வருகின்றோம். பெண் பிள்ளைகள் கல்வி கற்கும் போதும், வீடுகளிலும் அநியாயத்தைக் கண்டால் தட்டிக் கேட்கும் தன்மையுடையவர்களாக வளர்த்தல் வேண்டும். இவ்விடயத்தில் பெற்றோர்களும் ஆசிரியர்களும் மிக முக்கிய பங்கு வகித்தல் வேண்டும். ஏனைய துறைகள் போலவே அரசியலிலும் பிரகாசிக்க வேண்டும் என்ற

எண்ணத்தைப் பெண் பிள்ளைகள் மனதில் வளர்த்தல் வேண்டும். இது எதிர்கால அரசியலுக்கான திட்டமாகும்.

தற்காலத்தில் பெண்கள் தமது பிரச்சினைகளைப் பேசுவதற்காகத் தமது அரசியற் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிக்க வேண்டும். இலங்கையின் சகல பாகங்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துபவர்களாகப் பெண்கள் இருத்தல் வேண்டும்.

திருமதி லர்னா ஹக்

பெண்ணுரிமைப் போராளியும், கவிஞரும், எழுத்தாளரும், பேச்சாளருமான லர்னாஹக் சிவர்கள் பலவாறான நூல்களையும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டுள்ளார். கவியரங்குகளுக்கும் தலைமையேற்றுள்ளார். பாடல்களை இயற்றி இசையமைத்துப் பாடும் வல்லமை கொண்டவர்.

.....

பெண்களின் நலனை மேம்படுத்தும் முகமாக எத்தகைய வேட்பாளரைத் தெரிவு செய்வதில் பெண்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும்?

பெண்களின் நலன்களை மேம்படுத்த விரும்பும் ஆண்கள் பெண்கள் அனைவரும் தமது அரசியல் பிரதிநிதியைத் தெரிவுசெய்யும்போது, அப்பிரதிநிதி ஆணாக இருக்கும் பட்சத்தில், தனது கடந்த கால வாழ்வில் பெண்களுக்கு எதிரான பாலியல் குற்றச் செயல்களில் ஈடுபட்டிராத ஒருவராய் இருப்பது மிக முக்கியமானது. அடுத்து, தமது தேர்தல் வாக்குறுதிகளில் பெண்கள் சார்பாக அவர் முன்வைக்கும் திட்டங்கள் தொடர்பில் ஆழ்ந்து ஆராய்ந்தே தெரிவு செய்தல் வேண்டும். பெண்கள் இன்று எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் தொடர்பில் போதிய தெளிவும், அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கேற்ற காத்திரமான

தீர்வு முன்மொழிவுகளை முன்வைப்பதில் தொலைநோக்குப் பார்வையும் உடையவராக இருக்கின்றாரா என்று நோக்குவது இன்றியமையாததாகும்.

மேலும், தமது பிரசார நடவடிக்கைகளின்போதும் தமது முன்னைய அமைச்சகக் காலத்திலும், போட்டிக் கட்சிகளில் உள்ள பெண் பிரதிநிதிகள் குறித்த கருத்துக்களை வெளியிடும்போதும், பெண்கள் தொடர்பில் கருத்துரைக்கும் போதும் அவர் கையாளும் மொழி, உடல்மொழி என்பவை கண்ணியத்துக்கு உரியதாக இருக்கின்றனவா என்பதைக் கூர்ந்து நோக்குவதன் மூலம், பெண்கள் தொடர்பான அவரது கருத்துநிலை எத்தகையது, ஆணாதிக்க மனோபாவம் எந்தளவு அவருள் வேருன்றி உள்ளது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் ஒரு கணிப்புக்கு நாம் வரக்கூடியதாக இருக்கும் எனக் கருதுகின்றோம்.

சிலவேளை நாம் ஆதரிக்காத கட்சியின் பெண் வேட்பாளர்கள் மற்றும் பெண் அமைச்சர்கள் தொடர்பில் விரசமான நையாண்டிகள், கேவலமான விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்படும்போது சில பெண்களும் சேர்ந்து சிரித்துக் கைதட்டி ஊக்குவிப்பதைக் காணும் அவலமும் நேரவே செய்கின்றது.

அரசியல் பிரதிநிதியாக ஆண் வேட்பாளர்களையே முன்மொழியும் நிலை மாறி, தமது பிரதிநிதிகளைத் தம்மிலிருந்தே தெரிவுசெய்யும் காலம் கனிய வேண்டும்.

ஆசிய நாடுகளில் மட்டுமல்ல, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலும் கூட தேர்தல் பிரசாரக் காலங்களில் இத்தகைய அருவருப்பான சம்பவங்கள் இடம்பெறவே செய்கின்றன. சந்திரிக்கா, ஹிருணிகா போன்றோர் மீதான அசிங்கமான இழிவாடல்களையும் டொனால்ட் ட்ரம்பின் தேர்தல் பிரசாரத்தில் ஹிலாரி பற்றிய இழிவான விமர்சனங்களும் இதற்கான உதாரணங்கள். நீங்களும் அத்தகைய வெட்கக் கேடான சம்பவங்களைத் தொலைக்காட்சிச்

செய்திகளின் வழியே கண்டு நொந்திருக்கக்கூடும். இப்படி, பெண்களை இழிவாடல் செய்வதைப் பெண்களே கைதட்டி ஊக்குவிப்பதும், ரசிப்பதும் மிக அவமானகரமானது மட்டுமல்ல, ஆபத்தானதும்கூட.

எனவே, நாம் தேர்ந்தெடுக்க விழையும் அரசியற் பிரதிநிதியின் உரைகள், கடந்த கால நடவடிக்கைகள் என்பன தொடர்பில் தேடலும், அவருடைய எவ்வாறான கருத்துக்களும் நடவடிக்கைகளும் பெண்களுக்கும் அவர்தம் நலன்களுக்கும் எதிரானவை, பெண் ஒடுக்குமுறைக்கு ஆதரவானவை என்பது பற்றிய கூர்மையான அவதானமும், மிகத் தெளிவான புரிந்துணர்வும் பெண்கள் மத்தியில் பரவலாக்கப்பட வேண்டியதும் காலத்தின் தேவையுமாகும். தவிர, தொடர்ந்தும் தமது அரசியற் பிரதிநிதியாக ஆண் வேட்பாளர்களையே முன்மொழியும் நிலை மாறி, தமது பிரதிநிதிகளைத் தம்மிலிருந்தே தெரிவுசெய்யும் காலம் கனிய வேண்டும். பெண்களின் பிரச்சினைகளை அறிந்து செயற்படும் பெண்களையும் அரசியலில் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். ■

திருமதி. சுகந்தி ராஜகுலேந்திரா

சட்டத்தரணியான திருமதி. சுகந்தி ராஜகுலேந்திரா, பெண்கள் மேம்பாட்டில் மிகுந்த ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டவர்.

பெண்கள் ஏன் அரசியலில் ஈடுபட வேண்டும் ?

பெண் -ஆண் இருபாலாராலும் திருநங்கைகள் என அழைக்கப்படும் இணைப்பாலாராலும் ஆனதே நமது சமூகம். சமூகத்தின் கலாசாரம், பண்பாடு, பொருளாதாரம், உட்கட்டமைப்பு முதலிய வாழ்வியற் தேவைகளை ஆய்ந்தறிந்து அதற்கான வளங்களைத் திரட்டியும் அவற்றை

வேறுபாடின்றிப் பகிர்ந்தளிக்கத் தேவையான சட்டங்களை உருவாக்கியும் சமூகத்தை முகாமை செய்வதே அரசியல் எனலாம். சமூகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பாலினருக்கும் இயல்பாய் உரித்தான பிரச்சினைகள் உண்டென்பதும் அவற்றை அவ்வப்பாலினரால் தான் அடையாளம் கண்டு தீர்வு காணமுடியும் என்பதும்

எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கருத்தியல் ஆகும்.

மேற்குறித்த பின்புலத்தில் நின்று கொண்டு சிந்திப்போமானால் ஏன் பெண்கள் அரசியலில் ஈடுபட வேண்டும் என்ற விடையளி வினாவுக்குத் தடையின்றிப் பதில் கிடைக்கும். நான் மேலே

சொன்னது போல வாழ்வியற் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக ஊராட்சி, நகராட்சி, மாநகராட்சி, மாகாண ஆட்சி, நாடாளுமன்றம் என ஆட்சி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆட்சி மன்றங்களே தத்தமது ஆட்சிப்புலத்துக்குட்பட்ட மக்களையும் அவர்தம் உட்கட்டமைப்புத் தொடங்கிக் கலாசார, பொருளாதாரம் ஈறாக உள்ள அனைத்துத் தேவைகளையும் தீர்மானிக்கும் பலம் பொருந்தியவையாக உள்ளன. எனவே இவ்வாட்சி மன்றங்களில் பெண்களின் பங்கேற்பு இருந்தால்தான் தமது பாலினரது தேவைகளை நிறைவேற்றும் தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். இல்லையேல் ஆண்கள் மட்டும் தீர்மானம் எடுக்கும் நிலையிலிருந்தால் பெண்பாலார் பற்றிய கருத்துக்களை வலியுறுத்த வாய்ப்பிருக்காது.

பெண்கள் அரசியலில் ஈடுபடவேண்டும் என்ற கருத்தை நிலை நிறுத்த வேண்டுமானால் அவர்கள் தலைமையில் அரசியற் கட்சியொன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும். இன்று செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற எந்தவொரு அரசியற் கட்சியும் பெண்களால் உருவாக்கப்பட்டவை அல்ல.

இந்த அவலநிலையை நாம் இன்று கண்டுகொண்டிருக்கிறோம். நமது நாட்டின் பெண்கள் சனத்தொகைக்குரிய பிரதிநிதித்துவம் எந்த ஆட்சிமன்றத்திலும் இல்லாமை பெருங்குறையே. ஆட்சிமன்றங்களின் தீர்மானங்களில் பெண்களின் பங்கு இருக்க வேண்டுமானால் பெண்கள் பெருவாரியாக அரசியலில் ஈடுபடுதல் வேண்டும்.

பெண்கள் அரசியலில் ஈடுபடவேண்டும் என்ற கருத்தை நிலை நிறுத்த வேண்டுமானால் அவர்கள் தலைமையில் அரசியற் கட்சியொன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும். இன்று செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற எந்தவொரு அரசியற் கட்சியும் பெண்களால் உருவாக்கப்பட்டவை அல்ல.

எனவே, இருக்கின்ற அரசியற் கட்சிகளில் பெண்கள் இணைந்து செயற்பட்டாலும் கருத்தியல் ஒன்று குறித்துத் தீர்மானம் எடுப்பதற்குப் பலதடைகள் அவ்வக்கட்சியிலுள்ள ஆண் தலைவர்களால் ஏற்படுத்தப்படும். நாடாளுமன்றில் குறிப்பிட்ட வீதம் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் இருத்தல் வேண்டும் என்பது அரசியற் கட்சிகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் அதனை நடைமுறைப்படுத்த எந்த ஒரு அரசியற் கட்சியும் முனைப்புடன் செயற்பட முன்வரவில்லை அல்லது வாளாது இருந்தன என்பதை விருப்பமின்றி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய கசப்பான உண்மையாகும். இருக்கின்ற அரசியற் கட்சிகளில் இணைந்து தமது கருத்துக்களை முன்னிறுத்தி பெண்களுக்கான அரசியற் தேவைகளை நிறைவு செய்வது என்பது ஆண்களைப் பெரும்பாலும் தலைமை நிலைகளில் கொண்டிருக்கும் அரசியற் கட்சிகளில் இயலாதென்பதே நேர்மையான உண்மையாகும். எனவே, இவற்றிலிருந்து தவிர்ந்து தமது கருத்தியலையும் தேவைகளையும் நிலைநிறுத்தவும் நிறைவேற்றவும் பெண்கள் புதிய அரசியற் கட்சியொன்றை உருவாக்குவதே சிறந்த வழி. அதேவேளை இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் அரசியற் கட்சிகளில் இணைந்து தீர்மானம் எடுக்கும் தகுதிநிலைகளில் தம்மை அமர்த்திக் கொள்வதே அறிவுடைமையாகும். இவ்வாறு அரசியலில் பெண்கள் இணைவதானது, பெண்பாலாருக்கு மட்டுமே உரிய பிரச்சினைகளை சிக்கல்களை மிக விரிவாகவும் ஆழமாகவும் ஆராய்ந்து பெண்களுக்கு ஏற்புடைத்தான தீர்மானங்களை மேற்கொண்டு செயற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தும்.

அத்துடன் பெண்கள் பற்றிய சட்டவாக்கங்களை உருவாக்கும் பொழுது தமக்கு அவசியமான விதிகளை சேர்ப்பதில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திப் பெண்களுக்கு ஏற்படும் பிரச்சனைகளுக்குப் பொருத்தமான தீர்வுகளையும் இனங்காண முடியும். சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு விடயங்களில் தட்டுப்பாடில்லாத வாழ்வியலுக்குப் பாதுகாப்பு உத்தரவாதம் தரக்கூடிய திட்டங்களை தீட்டி செயற்படுத்தல் என பெண்கள் தொடர்பான குறைகளை நிறைவு செய்ய முடியும். ■

பெண்களுக்கு விரைவில் நியாயம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு விசேட நீதிமன்றம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

மட்டக்களப்பில் சென்ற மாதம் 25 ஆம் 26 ஆம் திகதிகளில் இந்தப் புதிய அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தத்தில் மக்களது கருத்துக்களை முன்மொழிகின்ற ஆணைக்குழு வந்தது. நாங்கள் எதிர்பார்க்காதபடி பல சிவிற குழுக்களும் பல சிவில் அமைப்புக்களும் நிறுவனங்களும் பெண்கள் குழுக்களும் பல யோசனைகளை முன்வைத்தார்கள். முக்கியமானது என்னவென்றால் சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம் முதலாவதாக சொன்ன விடயம் "அரசியல் என்பது மதச் சார்பற்றதாக இருக்க வேண்டும்". நான் நினைக்கின்றேன் அந்த அமைப்பு மாத்திரம் தான் இந்த விடயத்தைக் கூறியுள்ளது. அது மிக முக்கியமானது.

அதேபோல எமது தேசியக் கொடி என்பது பெரும்பான்மையினர், சிறுபான்மையினர் ஒரு மதக் குழு அல்லது இனக் குழு என்பவற்றைப் பிரதிபலிக்காமல் அதேநேரம் வன்முறையையோ ஆக்கிரமிப்பையோ பிரதிபலிக்கின்ற படிமங்களைத் தாங்காமல் இருக்க வேண்டும். தற்போது உள்ள கொடியில் உள்ளது போலல்லாது வண்ணாத்திப் பூச்சி போன்றவை எமது தேசியக் கொடியில் இருத்தல் வேண்டும் என்பதாகும்.

நாங்கள் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறையைப் பற்றிக் கதைத்தோம். அந்த வகையில் மிக மோசமான வன்முறையால் பாதிக்கப்படுகின்ற, கொலை செய்யப்படுகின்ற பலாத்காரப்படுத்தப்பட்ட பெண்களுக்கு விரைவில் நியாயம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு விசேட நீதிமன்றம் அமைக்கப்பட வேண்டும். அடுத்ததாக அடிப்படை உரிமைகள் என்ற வகையில் பெண்களது உரிமைகள் தனி ஒரு பகுதியாக அமைய வேண்டும். அவ்வாறான பெண்களது உரிமைகளையும் மக்களது ஜனநாயக உரிமைகளையும் நாட்டின் பாதுகாப்பு, பொது சுகாதாரம் ஒழுக்க நெறி போன்றவை காரணமாக எந்தவகையிலும் மீறப்படலாகாது. தற்போதுள்ள யாப்பில் பொது சுகாதாரம், தேசிய பாதுகாப்பு, நீதி முறைமை (Morality) என்ற அடிப்படையில் அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்படுவதற்குரிய நிலைமை காணப்படுகின்றது. அது இருக்கக் கூடாது என நாம் கூறினோம்.

அடுத்ததாக மிக முக்கியமான ஒரு விடயம் வடகிழக்கில் இடம்பெயர்ந்த போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களது குடும்பச் சூழலாகும். மலையகத்திலும் அந்த நிலைமை மிகமோசமாக உள்ளது. அதிகளவான பெண்கள் குடும்பச் சூழலையத் தாங்க வேண்டியுள்ளது. இன்னும் நிலம் கிடைக்காத, வீடு கிடைக்காத, தொழில் இல்லாத பெண்கள் விசேட தேவையுடையோர்களை அங்கீகரித்து அவர்களுக்கான திட்டங்களை முன்வைக்கின்ற வகையில் இந்த யாப்பு அமைய வேண்டும்.

மிக வறுமையானவர்கள் குறிப்பாக சமுர்த்தி போன்றவைகள் எவ்வாறு மக்களைக் குறிப்பாகப் பெண்களை இலக்கு வைத்துப் பெண்களைக் கடனாளிகளாக மாற்றுவது பற்றி குறிப்பாகக் கிராமத்துப் பெண்ணொருவர் குறிப்பிட்டார். அது ஒரு மிக முக்கியமான விடயம் என நான் நினைக்கின்றேன்.

இறுதியாகப் போர் முடிந்ததன் பின்னர் இலங்கை முழுவதும் குறிப்பாக வடகிழக்குப் பகுதிகளில் பெருமளவிலான அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன மக்களது கலந்தாலோசனை இன்றி இடம்பெறுகின்றது. இது எனது தனிப்பட்ட யோசனை. அந்தவகையில் இன்று சர்வதேச அளவில் நடைபெறும் காலநிலை மாற்றம் ஆகிய பின்னணியில் யுத்தத்தின் பின்னரான இந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் குறிப்பிட்ட பகுதியிலுடைய குறிப்பிட்ட நில அமைவு ஆகியவற்றைக் கணக்கில் எடுக்காது செய்யப்படும் போது அது மக்களைப் பாதிக்கின்றது. எமது வேண்டுகோள் யாதெனில் இவ்வாறான பாரிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்படும்போது இயற்கைச் சூழல் மக்களது கலந்தாலோசனை முக்கியமானதாக வேண்டும். அந்தவகையில் சுற்றுச் சூழல் தொடர்பான நீதி உரிமை என்பவை இப்போதுள்ள யாப்பில் இல்லை. புதிய யாப்பில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்.

இலங்கை அரசியலமைப்பு மறு சீர்திருத்தம் தொடர்பான மக்கள் கருத்தறியும் குழுவிற்கு பெண்கள் செயற்பாட்டாளர்களால் கடந்த 2016 பங்குனி மாதம் கொழும்பில் நடாத்தப்பட்ட மக்கள் சந்திப்பின்போது கையளிக்கப்பட்டபோது, மட்டக்களப்பு சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிறுவனத்தின் ஆலோசகர் பேராசிரியை சித்ரலோகா மொளனகுரு அவர்களால் பெண்கள் தொடர்பு ஊடகக் கூட்டமைப்பின் youtube சமூக அலைவரிசைக்கு வழங்கிய கருத்துக்கள்...
https://www.youtube.com/watch?v=wa1qn0gs2_U

“சிங்கத்தின் இரத்தம்” தெருவிலே ஓடுகிறது குகையை மூடு!

நாம், கடந்த முப்பது வருட காலமாக யுத்தத்தால் இன்னல்களை அனுபவித்த நாட்டின் பிரஜைகளாகும். அவ்வாறான நாட்டிற்குச் சமாதானம் மற்றும் நல்லிணக்கம் என்பது மிகவும் முக்கியமாக இருப்பது எதிர்காலத் தலைமுறையினரை இந்த மிலோச்ச யுத்தத்தில் மற்றும் யுத்த மனநிலையில் இருந்து வெகு தொலைவில் வைக்க வேண்டும் என்பதனாலாகும்.

இங்கு பிரதானமாக இனங்களின் மத்தியில் அந்நியோன்னிய நட்பு மேம்படுவது மிகவும் முக்கியமாகும். ஒருவர் எந்த மதத்தைப் பின்பற்றுகின்றாரோ அந்த மதத்திற்கு மரியாதை அளித்தல், ஏனைய மத குருக்கள், மதத் தலைவர்கள், மத யாத்திரை செய்யும் மக்களின் விருப்பமாகும். எனினும், கடந்த இரண்டு, மூன்று வருடங்களுக்குள் அரசியல் தேவைகளுக்காக கிளப்பிவிடப்பட்ட சிங்கள இனப் படையணி, பொதுப் படையணி மற்றும் முஸ்லீம் உலமா அமைப்பு மேலும் மத மற்றும் இன அடையாளம் கொண்ட அமைப்புக்கள் எனப் பல அமைப்புக்கள் நாட்டின் மத நல்லிணக்கத்தை இல்லாது செய்து, வெறுமையாக இருக்கும் மனதில் எளிதாக மதவாதத்தை மற்றும் இனவாதத்தை நிரப்புவதற்கு முயற்சிக்கின்றன.

“சிங்க லே” பயன்பாடு இனவாத செயற்பாட்டாளர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, ஏதோவொரு நிறுவன தேவையின் அடிப்படையில் பேஸ்புக் சமூக தளத்தில் இந்த “சிங்க லே” என்ற விடயம் பிரசாரப்படுத்தப்படுகின்றது.

எம்மில் சிலர் இனப்பற்று மற்றும் மதப்பற்று என்ற முத்திரையைப் பதித்துக் கொண்டு மத அடிப்படைவாதிகளுடன் அணிதிரள்வது இரத்தத்திற்குள் இனத்துவத்தை வகைப்படுத்திக் கொண்டதாலாகும்.

இலங்கையின் வரலாற்றில் ஒரு அத்தியாயம் ஆரம்பிப்பது விஜயன் இலங்கைக்கு வருவதுடனாகும். வரலாற்றுக் கதையின் பிரகாரம் ஜம்புதீபத்தின் (இந்தியாவின்) சுப்பா தேவிக்கும், சிங்கம் ஒன்றிற்கும் பிறந்தவர்கள் சிங்கபாகு மற்றும் சிங்கசீவலியாகும். இந்தப் பிள்ளைகள் இருவரும் தமது தாயுடன்

தந்தையால் தனித்து விடப்பட்டனர். பின்னர் சிங்கப்பாகு மீது புத்திர பாசத்தால் தேடி வரும் சிங்கத்தை (தந்தை) சிங்கப்பாகு கொன்றுவிட்டு அந்த நாட்டின் அரசனாகிறான். அவனது சகோதரியை மணம் செய்து கொண்டு ஆட்சி செய்கிறான். அவர்களுக்குப் பிறந்த இளவரசன் விஜயனாவான். விஜயனின் விளையாட்டுத்தனம் மற்றும் முரட்டுக் குணம் காரணமாக, அரசனால் நாடு கடத்தப்படுகின்றான். விஜயன் இலங்கை வருகிறான். அங்கு அவன் சந்திக்கும் குவேனி என்ற அரக்க குலப் பெண்ணுடன் இணைந்து, சுதேசியைக் கொன்றுவிட்டு, இலங்கைத் தீவின் அரசனாகிறான். அதன்பின்னர் குவேனியை அடித்து விரட்டிவிட்டு, இந்தியாவில் இருந்து இளவரசி ஒருவரைக் கொண்டு வந்து, இலங்கைத் தீவில் தமது பரம்பரையை உருவாக்குகிறான். சிங்கத்தின் இரத்தம் கலந்து உருவான இனம் என்பதனால், அன்று முதல் சிங்களவர் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. (இது பிரபலமான வரலாற்றுக் கதை ஒன்றாகும்).

எனினும், விஜயனின் இலங்கை விஜயத்திற்கு முன்பிருந்தே பெருமைமிகு வரலாற்றின் உரிமையாளர்கள் நாம். பழங்காலத்தில் இராவணனின் காலம் முதல், எமது நாடு அறிவிலும், தொழில்நுட்பத்திலும் நிறைந்த மக்கள் வாழ்ந்தனர் என்பதற்கான சாட்சியங்கள் உள்ளன. நான்கு பூர்வீகங்கள் வாழ்ந்த நாடு என்பதால், அது சிங்கள மொழியில் நான்கு (சிவு) பூர்வீகங்கள் (ஹெல) என்பது மருவி சிங்களமானதாக ஆதாரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. இயக்கர், நாகர், தேவர், அரக்கர் ஆகிய நான்கு பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்களால் உருவானது சிங்களமாக உருவானதாக வரலாற்றுக் கல்வியில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

நாம் மேலே குறிப்பிட்டது சிங்கள இனம் உருவாகிய வரலாற்றையாகும். எனினும் பிரபலமான வரலாற்றுக் கதையினை "சிங்க லே" என்ற இனவாதக் கருத்தினை வெளிப்படுத்துவதற்கு பயன்படுத்தும் அளவிற்கு இன்று இனப்பற்றாளர்கள் எனக் கூறும் தரப்பினர் முற்பட்டுள்ளனர். சிங்களத்திற்குள் "சிங்க லே (சிங்க இரத்தம்)" இருக்கின்றது எனப் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் சிங்கள இனப்பற்றாளர்கள் எனக் கூறுபவர்களால் முன்வைக்கப்படும் விடயமாகும். விசேடமாக இரண்டு வருடங்கள் என்ற குறுகிய காலப் பகுதிக்குள் இந்த "சிங்க லே" என்ற விடயம் பெருமளவில் தூண்டப்பட்டுள்ளது. "சிங்க லே" என்பதற்கு சிங்க உருவம் ஒன்றைப் பயன்படுத்தியமை, நாம் முன்னர் குறிப்பிட்ட சிங்க வரலாற்றினை மேலும் பிரபலமாக்குவதற்கு எடுக்கும் முயற்சியாகும்.

நாடொன்றில் சமுதாய வெறுப்பு நிறைவதால் இன, மத மற்றும் வேறு மோதல்கள் உருவாகின்றன.

சமூக மூலதனம் என்பது மையமாகக் கொண்ட நம்பிக்கை மற்றும் இடைத் தொடர்புகளாகும். எந்தவொரு சமூகத்திலும் மேற்குறிப்பிட்ட சமூகத் தொடர்பு செயற்படவில்லையெனின் குறித்த சமூகமானது பொருளாதார மற்றும் கலாசார தாக்கத்திற்கு உள்ளாகும். கலாசார நிலைபேறு சமூகம் ஒன்றில் நீண்ட காலம் நிலவுவதற்கு மற்றும் அடையாளத்திற்கு அத்தியாவசியமாகும். அந்நியோன்னிய நம்பிக்கை, அர்ப்பணிப்பு, ஒழுங்கு மற்றும் சிநேகமான விழுமியங்கள் என்பன அத்தியாவசியமாகும். எனவே, சமூக மூலதனத்தில் பற்றாக்குறை நிலவும் மற்றும் சமூக ஒற்றுமை குலையும் போது, கலாசார ஒழுங்கு கடுமையாகப் பாதிக்கப்படும் (அமரசேகர தயா, 2012, சமகால இலங்கை சமூகம்: சமூக விஞ்ஞானப் பார்வை).

நாடொன்றில் மக்கள் ஒற்றுமையுடன், ஒத்துழைப்புடன் செயற்படுவார்களாயின், அந்த நாடு சமூக மூலதனம் நிறைந்த நாடாக இருக்கும். சமூக மூலதனம் பல்வேறு விழுமியங்களால் ஆனது. தற்போது மத அடிப்படைவாதிகளால் பரப்பப்படும் செயற்பாடானது சமூக மூலதனம் பற்றாக்குறையாகவுள்ள சமூகத்தில் அனர்த்தத்தை ஏற்படுத்தும். அண்மைக் காலத்தில் மக்கள் மத்தியில் பரவியுள்ள "சிங்க லே" பயன்பாடு இனவாத செயற்பாட்டாளர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகும். ஏதோவொரு நிறுவனத்தின் தேவையின் அடிப்படையில் பேஸ்புக் சமூக தளத்தில் இந்த "சிங்க லே" என்ற விடயம் பிரசாரப்படுத்தப்படுகின்றது. சமூக வலைத்தளங்களில் அதிகளவு சஞ்சரிக்கும் இளைஞர்கள் இந்த "சிங்க லே" தொடர்பில் இணைவது துரதிஷ்டவசமாகும். சமூக வலைத்தளங்களில் மாத்திரமன்றி, வாகனங்களில் ஓட்டுவதற்காகவும் "சிங்க லே" ஸ்டிக்கர் விநியோகிப்பதன் ஊடாகவும் வெளிப்படுவது என்னவெனில், இது மிகவும் கட்டமைக்கப்பட்ட செயற்பாடு என்பதாகும். இது நாம் மேலே குறிப்பிட்ட சமூக மூலதனம் பற்றாக்குறையான சமூகத்தின் செயற்பாடாகும்.

அண்மைக் காலத்தில் நாடெங்கிலும் பரவிய "சிங்க லே" என்பது எந்த நோக்கத்திற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக இருப்பினும், அதன் பின்னால் இனவாத மற்றும் மதவாத நோக்கம் உள்ளது. ஏதேனும் கட்டமைப்பான

எமது நாட்டின் அரசியலும், சமூக உரையாடல்களில், மிகவும் பிரபலமானதாகப் பேஸ்புக் ஊடாக சாதக மற்றும் பாதக விளைவுகளைக் கொண்டிருக்கின்றது.

குழுவினால் இந்த "சிங்க லே" பிரசாரம் நாடெங்கும் பரப்பப்படுகின்றது. விசேடமாக, சமூக வலைத்தளமான பேஸ்புக் கணக்கின் ஊடாக அவர்கள் இந்த அடிப்படைவாதக் கருத்துக்களைப் பரப்புவது, குறிப்பாக இளைஞர் குழுக்களை இலக்கு வைத்தாகும். இளைஞர் குழு பேஸ்புக் ஊடாகத் தமது நண்பர்களுக்கு இந்தச் செய்தியை வழங்குவதனால், மத அடிப்படைவாதிகளின் நோக்கம் எளிதில் நிறைவேறிவிடுகின்றது. சிங்கள நாடு, சிங்கள இனம் போன்ற எண்ணக் கருக்களை பிரபலப்படுத்துவதற்கு நாட்டுப்பற்றாளர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் குழுவினரின் இந்த முயற்சியினால், பலன்ற எதிர்காலமும், இன, மதவாதம் மேலும் பரவுதலும் மாத்திரமேயாகும்.

"சிங்க லே" பித்துப் பரவியது, இதயத்தால் இலங்கையர்களாகிய நமக்கு சிங்க லே என்ற உணர்வு, ஒரு நோக்கத்தைக் கொண்டதாகும். எந்த மதத்தைப் பின்பற்றினாலும், எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், இந்த நாட்டில் சிங்க லே உள்ள பிள்ளைகளுக்கு அடிபணிந்து இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணக்கரு பரவுவதற்கு உள்ள மிலேச்சைத்தனமான அம்சமாகும். வாகனங்களில் ஓட்டுவதற்கு இலவசமாக ஸ்டிக்கர் வழங்குவது மற்றும் "சிங்க லே" பிரசாரத்திற்காகப் பொதிக்கப்பட்ட ரீ சேர்ட் இளைஞர் தலைமுறையை இலக்கு வைத்து உருவாக்குவதற்கு இந்த அமைப்பினால் முன்னெடுக்கப்பட்டது. இவை அனைத்தும் "சிங்க லே" என்பதற்கு ஸ்டிக்கர், துண்டு பிரசாரம் மற்றும் ரீ சேர்ட் போன்றவற்றில் சிங்கத்தின் உருவத்துடன் "சிங்க லே" என அச்சடித்திருப்பது பிரபலமான கதையான சிங்கத்தின் தலைமுறையினர் தாம் என்பதனைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகும்.

இந்த விடயம் சமூக வலைத்தளங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட விதம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது. இங்கு மத அடிப்படைவாதத்தை பரப்புவதற்காக சரி

பிழை என எதுவும் தெரியாத தரப்பினர் பொழுது போக்கிற்காக இந்த விடயத்தை தமது நண்பர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர்.

"சிங்க லே" என்றால் வாருங்கள், பகிருங்கள்

இது இனவாத உணர்வை மிகவும் ஆக்கபூர்வமாக சமூக வலைத் தளங்களின் ஊடாக பெரும்பாலானோருக்கு வழங்குகிறது. அங்கு "சிங்க லே" குறித்து பேஸ்புக் கணக்கின் ஊடாக பகிரப்பட்ட செய்திகள் பல பின்வருமாறு:

- நான் சிங்களம், நீங்களும் சிங்களம் என்றால் பகிருங்கள்.
- "சிங்க லே" உலகம் முழுவதிலும் பரவும் "சிங்க லே"
- "சிங்க லே" என்றால் லைக் செய்து, பகிருங்கள்
- மச்சான் கொடகவெல' நாங்களும் "சிங்க லே".

பேஸ்புக் ஊடாகப் பகிரப்பட்ட இந்த செய்தி அனைத்தும் சிங்கத்தின் அல்லது வாள் ஒன்றினைக் கையில் ஏந்திய சிங்கத்தின் உருவத்துடன் தயாரிக்கப்பட்டதாகும். தெரிந்தோ அல்லது தெரியாமலோ இந்தப் படத்துடன் செய்தியைப் பகிர்ந்து கொண்டனர்.

"ஹாய் நகரில் நாங்களும் சிங்களவர்கள், சரியா?" இது ஒரு வகையில் பேஸ்புக் ஊடாகப் பகிரப்பட்ட செய்தியாகும். ஹாய் என்றது ஆங்கிலத்தில், நகரப் பிரஜைகளை விளிப்பதற்காகும். இதில் எது சரி என்றே எமக்கு எண்ணத் தோன்றுகிறது.

மேலே குறிப்பிட்டது, சொன்னாலும், செய்தாலும் நாட்டின் பிரஜைகள் எனக் கூறிக் கொள்ளும் நபர்களால் புரியப்படும் காரியங்களாகும். தற்போது எமது நாட்டின் அரசியலும், சமூக உரையாடல்களில், மிகவும் பிரபலமானதாகப் பேஸ்புக் ஊடாக சாதக மற்றும் பாதக விளைவுகளைக் கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வாறான விடயங்கள் பரப்பப்படுவது அபாயமானதாகும். அதனை இளைஞர்களை வைத்துச் செய்வது நாடு எதிர்கொள்ள நேரிடும் பெரும் பாதகமாகும். நாடொன்றில் இளைய தலைமுறையானது புத்தி சாதூர்யமான தீர்வுகளை எடுப்பதற்கு அப்பால், அடிப்படைவாதக் கருத்துக்களுக்கு அடிமையானால், உலகின் ஏனைய நாடுகளின் மத்தியில் முன்னிற்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தை நாம் இழந்துவிடுவோம்.

1. கொடகவெல - இரத்தினபுரி மாவட்டத்தின் ஓர் பிரதேசம்

பேஸ்புக் ஊடாக நாம் காணும் மற்றுமொரு விடயமும் உள்ளது. மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் குறித்துக் கருத்துத் தெரிவிக்கும் விமர்சன ரீதியிலான இளம் தலைமுறை உள்ளது. அவர்கள், எவ்வித தயக்கமும் இன்றி “சிங்க லே” என்பதனைத் தூற்றும், பரிகாசத்திற்கு உட்படுத்தும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். அவ்வாறே, சமாதானமும், நல்லிணக்கமும் நிறைந்த நாடொன்றிற்காக “சிங்க லே” அடிப்படைவாதத்தை அழிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை வெளியிடுபவர்களையும் மதிக்க வேண்டும். பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் இந்த இனவாத, மதவாத, அடிப்படைவாதத்தினைத் தோற்கடிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை கொண்டிருப்பவர்களால் “சிங்க லே” பிரசாரம் இந்தளவிற்காவது பின்னடைந்துள்ளது.

மத மற்றும் இன அடிப்படைவாதத்தில் “சிங்க” முகம். பொதுபல சேனா, ராவணா ராவய போன்றே முஸ்லீம் மத அடிப்படைவாதத்தைப் பரப்பும் அமைப்பும், தமது அடிப்படைவாத உணர்வுகளைப் பரப்புவதற்கு “முட்டாள்தனமான” அடிப்படைவாதக் கருத்துக்களைப் பரப்புவதனைக் கடந்த இரண்டு-மூன்று வருடங்களில் அவதானித்துள்ளோம். சந்தர்ப்பவாத மத அடிப்படைவாதிகள் மற்றும் அதன் தலைவர்களினால் உறங்கும் சோம்பேறிச் சிங்கத்தை எழுப்பச் சென்று ஏற்பட்டுள்ளது அனர்த்தமேயாகும்.

இது அதற்கு உதாரணமான பேஸ்புக் கணக்கு ஊடாக “ராவணா ராவய” என்ற பெயரில் பகிரப்பட்ட போஸ்டரில் வெளியான கருத்தாகும்.

முஸ்லீம் அடிப்படைவாதத்திற்கு ஆள்பவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையெனின், நாம் இந்தப் பிரச்சினையை இவ்வாறே தீர்க்க நேரிடும்.

இப்போது வாள் ஏந்திய படையணி ஆரம்பித்துள்ளது. உங்களது கருத்து என்ன?

சிங்கள இனத்திற்காகப் போராடுவதற்குத் தயாராகவுள்ளவர்கள் பகிருங்கள், பார்க்கலாம். ராவணா ராவய

இது பல வருடங்கள் நீடித்த பயங்கரவாத யுத்தத்தினால் இன்னலுற்ற மக்களுக்குச் சமாதான எதிர்காலம் அவசியமாகவுள்ள காலமாகும். சமாதானத்திற்குப் பதிலாக வன்முறையைப் பயன்படுத்தும் இனவாத மற்றும் மத அடிப்படைவாதிகள் இதனை தூ

ண்டுவது மேலும் இனவாத இரத்தத்தை பலி கொள்வதற்கேயாகும்.

மேற்குறிப்பிட்ட பேஸ்புக் கணக்கு ஊடாக பரிமாறப்பட்ட “வாள் படையணி” யாருடைய நோக்கத்திற்காக, யாரால் உருவாக்கப்பட்டதாக இருந்தாலும், அவர்களுடைய குறிக்கோளாக இருப்பது ஓட ஓட விரட்டுங்கள் என்ற எண்ணமாகும். முஸ்லீம் மக்கள் வசிக்கும் வீட்டு வாயிற் கதவுகளில் “சிங்க லே” ஸ்டிக்கர் மற்றும் சுவரொட்டியை ஒட்டுவது அண்மைக் காலத்தில், சிலரால் முன்னெடுக்கப்படும் செயலாகும். இதனால் சாதாரண மக்கள் பெரும் இன்னலடைகின்றனர். முஸ்லீம் பரவலாக்கம் குறித்து எண்ணிக்கை சார்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய விடயங்கள் குறித்து எவரும் ஆய்வில் ஈடுபடவில்லை என்பதுடன், இந்த அடிப்படைவாதிகள் முன்னெடுக்கும் வெற்று மனதில், விரோதத்தை விதைப்பது மாத்திரமேயாகும்.

இதயத்தால் இலங்கையர்கள். எமது நாட்டிற்குப் பெருமைமிகு வரலாறும், மரபரிமையும் உள்ளது. இராவணா யுகம் குறித்துள்ள கதைகளின் ஊடாகப் பழம்பெரும் வரலாற்றுக் கதைகள் எமது நாட்டின் வரலாற்றுக்குச் சான்று பகர்கின்றன. அதுபோல அகழ்வாய்வுகளின் ஊடாக கண்டறியப்பட்ட, பலந்தோட்டை மனித குடியிருப்புக் குறித்த ஆய்வுகளின் மூலம் ஐயாயிரம் வருடங்களுக்கு மேலான வரலாற்றின் உரிமையாளர்களாக நாம் உள்ளோம். அவ்வாறான சரித்திரத்தின் உரிமையாளர்களான நாம், “சிங்கத்தின்” இரத்தத்திற்குள் இன்னும் ஒளிந்திருக்க வேண்டுமா என்ற எண்ணம் தோன்றுகின்றது.

எமது தேசியக் கொடியில் உள்ள சிங்கமானது எமது நாட்டின் பெருமையையும், கம்பீரத்தையும் குறிக்கின்றது எனக் கூறுகின்றார்கள் எனினும், “சிங்க லே” சுவரொட்டிகளில் சிங்களம் என்பது சோம்பல் நிறைந்த, அடிப்படைவாத, மக்களைக் கொன்று தின்னும் உருவமாகவே உள்ளது.

கிரிக்கெட் விளையாட்டிற்காகவே நாம் அனைவரும் இலங்கையர்கள் என்ற உணர்வைக் கொண்டிருக்கின்றோம். அதுவும் பாடல் ஒன்றுக்காக (இந்த நாட்டில் எவரும் இதயப்பூர்வமாக தாய்நாடான இலங்கைக்கு மரியாதையும் அன்பு செலுத்துகின்றனர். எனினும், பிரஸ்தாபிப்பது இல்லை).

அவ்வாறே “சிங்கத்தின் வாரிசுகள்” என்பது விளையாட்டாகவே காட்டப்பட்டது. எனினும், விளையாட்டில் உள்ள சிங்கத்தின்

வாரிசுகள் என்பதற்கு, கற்காலத்தைச் சேர்ந்த சிங்கத்தின் பரம்பரை என்பதைக் கிளப்பி விட்டுப் பார்ப்பது, இரத்தம் சிந்தும் மோதலை உருவாக்குவதற்காகும். இந்த மோதலின் ஆரம்பம், இடைப்பகுதி மற்றும் இறுதி வரை துன்பத்தை அனுபவிக்கப் போவது பொது மக்களாகும். மத அடிப்படைவாதத்தினால் மற்றும் இன அடிப்படைவாதத்தினால் மோதலும் நேரும், அடிப்படைவாதத் தலைவர்கள் மற்றும் அரசியல் தலைவர்கள் இறுதியில் அனைத்தையும் கைவிட்டுச் செல்வர். அப்போது இதயப்பூர்வமாக இலங்கையர் எனக் கூறிக்கொண்டு, சிங்க லேயுடன் கைகோர்த்து இருப்பவர்கள் கற்குகைகளுக்கே செல்ல நேரிடும்.

இந்த "சிங்க லே" என்ற கருத்தாக்கத்தின் ஊடாக அதிகம் காணக் கூடியதாக இருந்தது, நாட்டின் தனிநபர் குழுக்களுக்கு இடையில் அமைதியின்மை மற்றும் நபர்களுக்கு இடையிலான தொடர்பு சீர்குலைந்தமை என்பனவாகும். அது சமூக விஞ்ஞானத்தில் சமூக மூலதனத்தின் அழிவு எனக் கூறப்படுகின்றது.

எதிர்கால இலங்கைச் சமூகத்தில் ஒற்றுமை, பரஸ்பர நம்பிக்கை, மூலதனம் போன்ற கருத்தின் அடிப்படையிலான ஒன்றிணைந்த வாழ்க்கை பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் பிரத்தியேக மற்றும் குழுவாகப் பல பயன்களைப் பெற்றுத் தந்தமை கண்கூடு. அது சமூகத்தின் நிலைபேற்றுத் தன்மைக்குத் துணை புரியும் (அமரசேகர, தயா: 2012, சமகால இலங்கை சமூகம், சமூக விஞ்ஞானப் பார்வை).

எனினும் நம் மத்தியில் உள்ள சிலர், கடந்த கால இலங்கையில் பெருமையை விளக்குவதற்கு முயற்சிப்பது "சிங்க லே" உடல் முழுவதும் பூசிக்கொண்டாகும். இது சமூக நலன் சார்ந்தது அல்ல என சொல்லவும் வேண்டுமா?

நாட்டின் இனங்கள் என்ற வகையில் ஒற்றுமையுடன் இருக்க வேண்டியது என்பது, இதயபூர்வமாக இலங்கையராக இருந்து கொண்டு முட்டாள்தனமாக விடயங்களைச் செய்யாது, புத்தி சாதுர்யத்துடன் செயற்பட நடவடிக்கை எடுப்பதாகும். நாட்டின் பெரும்பாலானவர்களை இனவாதத்திற்குள் மிகவும் எளிதாக தள்ளிவிட முடியும். எமது அரசியல் தலைவர்களும், மத அடிப்படைவாதிகளும் நன்கு அறிந்த விடயமாக இது உள்ளது. பொதுப் படையணி ஊடாக அண்மையில் இலங்கை மக்கள் சமூகத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு எடுத்த முயற்சிகள் எளிதானது அல்ல. அவர்களுள் இந்த நாடு

எமது தேசியக் கொடியில் உள்ள சிங்கமானது எமது நாட்டின் பெருமையையும், கம்பீரத்தையும் குறிக்கின்றது.

மற்றும் மதம் குறித்து உண்மையான உணர்வு மற்றும் தேவை இல்லை. அதிகாரத்திற்காக எந்தவொரு விடயத்தையும் செய்யும் இந்த அடிப்படைவாதக் குழுவினால் பரப்பப்படும் "சிங்க லே" போன்ற சமூக நோயிற்காக எப்போதும் பலியாவது, சாதாரண மக்களாகும்.

"சிங்க லே" இதயபூர்வமாக சிங்களம் என்ற அடையாளத்துடன் இருப்பவர்களிடம் கேட்க வேண்டிய கேள்வியாக, சாதாரண மக்கள் உள்ளனர். அது அவர்களின் சமூக வலைத்தளம் அல்லது பேஸ்புக் கணக்கு ஊடாக சமப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

"தந்தையைக் கொன்ற சிங்கம் கொலையாளி அல்லவா?"

"அவ்வாறாயின், சிங்க லே கருத்தாக்கம் எங்கு உருவாகியுள்ளது?"

"சிங்க லே" என்பதைப் பொது மக்கள் மத்தியில் அறிவிக்க வேண்டுமா?

மத மற்றும் இன நல்லிணக்கச் சட்டம் நாட்டில் மீண்டும் மீண்டும் "சிங்க லே" குறித்து மீண்டும் செய்திகளை உருவாக்குவது, மீண்டும் இனவாதமாகத் தீ பரப்புவதற்கு அல்லவா? எம்மால் மிகவும் சிறப்பாகக் கட்டியெழுப்பப்பட்ட கல்விசார் அம்சங்கள் ஊடாக "சிங்க லே" கொள்கைக்குள் உள்ளாக்க வேண்டும் என்பது குறித்து மீண்டும், மீண்டும் சமூக வலைத் தளத்தில் சஞ்சரிக்கும் குழுவினர் கூறுகின்றனர்.

அது பொது சமூகத்தில் அவ்வாறே இருக்க வேண்டும்.

"இரத்தத்தால் கதவை அடைப்போம். சிங்க லே வீதியில் இறங்கியுள்ளது" ■

எட்னா மல்காந்தி

அடிப்படை உரிமைகளும் - அரசியலமைப்புச் மறுசீரமைப்பும்

பெண்கள் செயற்பாட்டு
வலையமைப்பின் அறிக்கை

அனைவருக்கும் நீதி, நியாயம் மற்றும் முன்னேற்றத்தினைத் தேடுகின்ற ஒரு நாடு என்கின்ற ரீதியில் இலங்கைக்கு இது ஓர் எதிர்பார்ப்பு மிகுந்த காலப் பகுதியாகும். அரசியலமைப்பு மறுசீராக்கற் செயன்முறைகள் பரந்த அளவிற்கு ஆலோசனை மிக்கதாகவும், அடிமட்டத்திலிருந்து தேசிய மட்டம் வரை பொதுமக்களை ஈடுபடுத்துவதாகவும் இருப்பது ஊக்கம் தருவதாக இருக்கின்றது. இலங்கையர்கள் அவர்களின் கண்ணோட்டங்களைப் பகிரங்கமாக வழங்குவதற்கும் இனி வரப்போகும் பல வருடங்களுக்குப் பல் பரம்பரைத் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தக்கூடிய செயன்முறையில் ஈடுபடுவதற்கும் இது வாய்ப்பினை வழங்கியுள்ளது.

அடிப்படை உரிமை என்பது அரசியலமைப்பிற்கு மையமானதாகும். சட்டத்தின் கீழ் சகல பிரஜைகளுக்கும்மான சமத்துவம் மற்றும் சமமான பாதுகாப்பினைப் புதிய அரசியலமைப்பினால் உத்தரவாதப்படுத்த முடியாவிட்டால், அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்புத் தொடர்பான சகல முயற்சிகளும் வியர்த்தமாகிவிடும். மறுசீரமைப்புச் செயன்முறையானது சாதாரண சூழ்நிலைகளின் கீழ் மேலாண்மை மிக்க ஓர் அரசியலமைப்பினை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். எனவே 1978ம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பின் 16ம் உறுப்புரை தொடர்பான கரிசனை எழுகின்றது. இது அரசியலமைப்புப் பிரகடனப்படுத்தப்படுவதற்கு முன்னர் இருந்த சகல எழுதப்பட்ட மற்றும் எழுதப்படாத சட்டங்களாவன அடிப்படை உரிமைகளுக்கு முரணானவையாக இருந்தாலும் கூட அவற்றை செல்லுபடியாக்கக் கூடியதாகவும் அமுல்படுத்தப்படக் கூடியதாகவும் ஆக்குகின்றது.

நாடு முழுவதிலுமுள்ள செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் மனித உரிமைகள் நிறுவனங்களின் கூட்டான பெண்களுக்கான செயற்பாட்டு வலையமைப்பு என்கின்ற ரீதியில் நாம் 1951ஆம்

ஆண்டின் முஸ்லிம் திருமணம் மற்றும் விவாகரத்துச் சட்டம் தொடர்பாக முஸ்லிம் பெண்கள் மீது உறுப்புரை 16 ஏற்படுத்தக்கூடிய கணிசமான தாக்கம் பற்றிக் கவனத்தினை ஈர்க்க விரும்புகின்றோம்.

முஸ்லிம் திருமணம் மற்றும் விவாகரத்துச் சட்டம் மறுசீரமைப்பில்லாதது என்பதைப் பற்றிப் பிடிப்பதன் மூலம் முஸ்லிம் பெண்களுக்கு சட்டத்தின் கீழ் சமமான பாதுகாப்பினை உத்தரவாதப்படுத்தாத காரணத்தினால் உறுப்புரை 16 முஸ்லிம் பெண்களை இரண்டாம் தரப் பிரஜைகளாக்குகின்றது.

தமது மனித உரிமைகள் மற்றும் பிரஜாவுரிமை உரிமைகள் என்பன “கலாசார மற்றும் சமய உரிமைகள்” என்பவற்றால் மீறப்படாதிருப்பதனையும், சமய மற்றும் இனத்துவப் பாகுபாடு இல்லாமல் இந்த நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு பெண்ணும், சிறுமியும் சமத்துவத்தினையும், அடிப்படை மனித உரிமைகளையும் அனுபவிக்கவும் அரசியலமைப்பு உத்தரவாதம் வழங்க வேண்டும் எனப் பால்ய திருமணங்களால் பாதிக்கப்பட்டோர் உள்ளடங்கலாக முஸ்லிம் பெண்கள் அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்புக்கான பொதுமக்கள் பிரதிநிதித்துவக் குழுவிடம் மிக உறுதியாகக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளனர். புதிய அரசியலமைப்பிலிருந்து உறுப்புரை 16 இனை அகற்றுவதனை அல்லது மேற்குறிப்பிட்ட பாரபட்சம் மிக்க சம்பிரதாயச் சட்டங்களை விட அரசியலமைப்பின் மேலாண்மையினை அனுமதிக்கின்ற திருத்தங்களைச் சேர்ப்பதனை இது உள்ளடக்குகின்றது.

பல தசாப்தங்களாகப் பாதிக்கப்பட்டோருடன் நெருக்கமாகப் பணியாற்றிவரும் முஸ்லிம் பெண்களும் குழுக்களும் முஸ்லிம் விவாக மற்றும் விவாகரத்துச் சட்டத்திற்கான திருத்தங்களுக்காகவும், காதி நீதிமன்ற முறைமையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவும்

ஆதரித்து வாதாடி வருகின்றனர். முஸ்லிம் விவாக மற்றும் விவாகரத்துச் சட்டத்தினால் முஸ்லிம் பெண்கள் எதிர்கொண்ட அநீதியான எண்ணிலடங்கா வழக்குகளை பெண்கள் குழுக்கள் ஆவணப்படுத்தியுள்ளன.

இந்த அநீதியானது இச்சட்டத்திலுள்ள பாரபட்சமான பிரிவுகளால் ஏற்படுகின்றது என்பதற்குத் திருமணத்துக்கான ஆகக் குறைந்த வயதெல்லை குறிப்பிடப்படாமை மற்றும் தன் திருமணத்துக்கான சம்மதத்தைத் தானே தெரிவிக்க முடியாதிருக்கின்றமை, ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உள்ள விவாகரத்துக்கான சமமற்ற நடபடிகள், எந்தவொரு நிபந்தனையும் அற்ற பலதாரமணம், நட்டஈடு தொடர்பிலான தன்னிச்சையான நடபடிகள் போன்றன சில எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

இலங்கை முழுவதும் முஸ்லிம் சமூகத்துக்குள் இடம்பெற்றுவரும் பெரும் தொகையான பால்ய திருமணங்கள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய பால்ய திருமணங்களுக்கு வலுச் சேர்ப்பது முஸ்லிம் விவாக மற்றும் விவாகரத்துச் சட்டமும், அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 16உம் ஆகும்.

காதி நீதிமன்றங்களின் தகுதியற்ற காதிமார்கள், ஜூரிகளால் பெண்கள் அடிக்கடி தரக்குறைவாக நடாத்தப்படுகின்றனர்.

சம்பவத் தரவுகளுக்கு மேலதிகமாக, வைத்தியசாலைகளிலுள்ள திருமணப் பதிவு மற்றும் மகப்பேற்றுப் பிரிவுகளிலிருந்தும், பால்ய திருமணங்கள் தொடர்பான ஆய்வுகளிலிருந்தும் பெறப்பட்ட தரவுகளின் படி பால்ய திருமணங்களும், பால்ய மகப்பேறும் பரவலாக நடைமுறையில் இருக்கின்றன என்பதுடன் எந்தவிதமாக சட்ட ரீதியான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளும் இன்மையானது இவற்றுக்கு முக்கியமாக மேலதிகமாகத் துணை செய்கின்றன.

கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள, இரு மாவட்டங்களின் கீழான நான்கு பிரதேச சபைக்குட்பட்ட பிரிவுகளில் பதிவு செய்யப்பட்ட திருமணங்கள் தொடர்பான தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டதில் 2014ஆம் ஆண்டில் 143 திருமணங்களும், 2015ஆம் ஆண்டில் ஆரம்ப சில மாதங்களில் மட்டும் 118 திருமணங்களும் வயது குறைந்த திருமணங்களாக இருப்பதைச் சுட்டி நிற்கின்றன.

சிவில் நீதிமன்றங்களிலிருந்தும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வேறுபட்டதாகவும், கல்வித் தரம் குறைந்ததாகவும், பாதிக்கப்பட்ட நபருக்கு ஒரு சட்ட பிரதிநிதித்துவத்தை அனுமதிக்காததுமான காதி நீதிமன்ற முறைமையினால் தாம் பாரபட்சத்துக்குள்ளாக்கப்பட்டதாக நாட்டின் சகல பகுதிகளிலும் உள்ள முஸ்லிம் பெண்கள் எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்களில் தெரிவித்துள்ளனர்.

காதி நீதிமன்றங்களின் தகுதியற்ற காதிமார்கள், ஜூரிகளால் பெண்கள் அடிக்கடி தரக்குறைவாக நடாத்தப்படுகின்றனர். நீதிமன்றத்தில் அவர்களது கணவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதைப் போன்ற சமனான நடாத்துகை அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. நீதிமன்றத்தில் வார்த்தைத் துஷ்பிரயோகம், அச்சுறுத்தல், இழிவாக நடத்தப்படல் போன்றவற்றின் அச்ச மேலீட்டால் தமது தரப்பை எடுத்துக் கூற முடியாமை என்பன அவர்களது வழக்கு முடியும் மட்டும் தொடர்ச்சியாக இடம்பெறுகின்றன.

இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டிய முக்கியமான விடயம் யாதெனில், காதி நீதிமன்ற முறைமையானது, வரி செலுத்துபவர்களின் பணத்தினால் அரசாங்கத்தால் அதிகாரமளிக்கப்பட்டு இயங்கும் ஒன்றாக காணப்படும் அதேநேரம், பெண்கள் திருமணப் பதிவாளர்களாகவோ, காதிமார்களாகவோ, ஜூரிகளாகவோ அல்லது காதி சபை அங்கத்தவர்களாகவோ எந்த ஒரு அதிகாரமுடைய பதவியில் இருப்பதனையும் தடை செய்வது மட்டுமன்றி திட்டமிடப்பட்ட பால்நிலை பாரபட்சத்தினைத் தெளிவாகக் குறித்து நிற்கிறது. (முஸ்லிம் விவாக விவாகரத்துச் சட்டம்: பிரிவு: 8,12,14,15).

உறுப்புரை 16 இனைத் திருத்துவதற்கான அல்லது நீக்குவதற்கான எதிர்ப்பானது பிரதானமாக, முஸ்லிம் சமூகத்தின் மேலான நலனில் அக்கறை கொண்டுள்ளதாகக் கூறிக் கொண்டு, நிலைமையை இப்படியே வைத்திருக்க விரும்பும் பழைமைவாதிகளிடமிருந்து வந்துள்ளது. இந்த பழைமைவாதிகள் குழுக்களால் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துக்களில், முஸ்லிம் விவாக விவாகரத்துச் சட்டமானது ஷரீஆச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதனால் அதனை மாற்ற முடியாது என்பதும் உள்ளடங்கும். எவ்வாறிருப்பினும் உண்மையில் முஸ்லிம் விவாக விவாகரத்துச் சட்டமானது ஷரீஆச் சட்டத்தின் பல்வேறு வகையான பிரிவுகளைக் கொண்ட சட்டங்களையும், உள்நாட்டு வழக்காற்று முறைமைகளையும் மட்டுமன்றி ஷரீஆவுக்கு முற்றிலும் முரணான

பிரிவுகளையும் கொண்டுள்ளது. இதற்கு உதாரணம் இஸ்லாத்தில் தடை செய்யப்பட்டுள்ள கைக்கூலி (கீதனம்) என்பதனை இச்சட்டம் அங்கீகரித்துள்ளமையாகும். அதேநேரம் இன்னும் சிலர் முஸ்லிம் சமூகம் பல்லினத்துக்கு எதிரான மூலங்களால் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளதனால் முஸ்லிம் விவாக விவாகரத்துச் சட்டத்தினைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கோருகின்றனர். ஆயினும் அரசியலமைப்பில் சிறுபான்மையினருக்கான பாதுகாப்பு என்பது கலாசார மற்றும் சமய உரிமைகளை உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக பெண்களின் சமத்துவத்துக்கான உரிமையினைக் குழி தோண்டிப் புதைக்கும் பாரபட்சமான குடும்பச் சட்டங்களை, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினை விடவும் மேலோங்க அனுமதிப்பது என்பதல்ல.

புதிய உரிமைகள் அடிப்படையிலான அரசியலமைப்பானது கட்டாயமாக முஸ்லிம் பெண்களுக்கு சமனான சட்ட அந்தஸ்தையும்,

சட்டத்தின் கீழ் சமனான பாதுகாப்பையும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். அரசியலமைப்பினை அதியுயர் சட்டமாக்குவது அல்லது உறுப்புரை 16 இனைத் திருத்தியமைப்பதானது முஸ்லிம் விவாக மற்றும் விவாகரத்துச் சட்டத்தினை ஒப்புரவானதாகத் திருத்தியமைப்பதற்கும், சமூகத்தில் நடைமுறையிலுள்ள பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான ஒரு வழியை அமைப்பதாகவும் அமையும். உறுப்புரை 16 இன் சிக்கலை நீக்குவதற்கு பல அணுகுமுறைகள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அதனை மாற்றாமல் அப்படியே வைப்பதென்பது ஒரு தெரிவல்ல.

இலங்கை தன் பிரஜைகள் அனைவரையும் சமமாக நடாத்தும் ஒரு முற்போக்கான நாடாக வர வேண்டுமெனின், பெண்களின் உரிமைகளை முற்போக்கான முறையில் அனுபவிக்கச் செய்வது இந்தவேளையில் அதி முக்கியமானதாய் இருக்கும். எந்த ஒரு பிரஜையும் அவனது அல்லது அவளது சமய அல்லது இனத்தின் காரணமாக கைவிடப்படலாகாது. ■

நள்ளிரவுப் பேய்களின் நாட்டிய நாடகம்

சிறிது கால இடைவெளி - ஆனாலும்
மறுபடியும்
புகிதான உக்தி
அதிகூடிய அடாவடித்தனம்
தொடங்கி விட்டது
நள்ளிரவுப் பேய்களின் நாட்டிய நாடகம்.
பச்சை உருப்புகள்...
பவனி வருகின்ற அணிவகுப்புகள்...
இன்னும் இன்னும்...
நிறம் புலப்படாத
புதுப் புது வர்ணங்களில்
அலைந்து திரிந்தே
நடுநிசிப் பொழுதில்
இரவின் அமைதியைக் குலைத்தபடி
தனித்திருக்கும் பெண்களின் இருப்பிடம் நோக்கி
மாயமாய்...
மர்மமாய்...
இன்னும் பலவாறாய்...
இனிவரும் காலங்களில்
மேலும் தொடரலாம்
புதுப் புதுப் பெயர்களுடன்...

சுகா

மக்களுக்காகப் 16 வருடங்கள்
உண்ணா விரதப் போராட்டம் நடாத்திய

இரோம் ஷர்மிளாவின் அரசியற் பிரவேசம்

மணிப்பூரில், பாதுகாப்புப் படையினருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சிறப்பு அதிகாரத்தைத் திரும்பப் பெறக்கோரி, கடந்த 2000 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை 4 ஆம் திகதியிலிருந்து உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை மேற்கொண்ட இரோம் ஷர்மிளா 2016 ஆவணி 09 அன்று 16 ஆண்டுகளின் பின்னர் அதனை நிறைவு செய்தார். அவர் தனது போராட்டத்தை வேறு வழியில் மேற்கொள்வதாகவும், அதாவது அரசியலில் ஈடுபடப் போவதாகக் கூறியதோடு எனது போராட்டம் தொடரும் எனவும் அறிவித்துள்ளார்.

“மலோம்” என்ற பெயரில் அழைக்கப்படும் கிராமம் “இம்பால்” விமான நிலையத்துக்கு அருகில் உள்ளது. அங்கு உள்ள பேருந்து நிறுத்தத்தில் 2ஆம் திகதி கார்த்திகை 2000 அன்று எந்தக் குற்றத்திலும் ஈடுபடாத 10 அப்பாவி மக்கள் பேருந்து நிலையத்தில் குழுமி இருந்தனர். வன்முறையாளர்கள் நடத்திய வெடிகுண்டுச் சம்பவத்தில் வெளியேறிப்போன பாதுகாப்புப் படையினர் ஒரு இராணுவ வாகனத்தில் வேகமாக வந்து துப்பாக்கியால் சுட்டனர். அவர்கள் பொழிந்த துப்பாக்கி மழையில் 10 அப்பாவி்களும் பலியாகினர். அடுத்த நாள் ஊடகங்கள் சுமந்து வந்த இந்த சோகத்தால், ஷர்மிளாவின் மனம் அதிர்ச்சிக்குள்ளானது.

அவர் எந்த அமைப்பையும் சார்ந்தவர் இல்லை. எந்தப் பின்புலமும் அவருக்கு இல்லை. ஆனால், மனிதநேயம் அவரைத் தனி ஒரு அகிம்சைப் போராளியாகக் களத்தில் இறங்கத் தூண்டியது.

ஷர்மிளா கார்த்திகை 4, சம்பவம் நடந்த மலோமுக்குச் சென்றார். செல்லும் வழியெங்கும் எதிர்ப்பாளர்களைப் பிடிப்பதற்காக இராணுவத்தினரும், தடைச் சட்டமும் இருந்ததால் காவலர்களும் நிறைந்திருந்தனர். அவ்வழி செல்வது ஆபத்தானது என்று மக்கள் அவரைத் தடுத்தனர். ஷர்மிளா வீட்டிற்கே திரும்பிவிட்டார். மதியம் அம்மா சக்திதேவியின் கட்டாயத்தின் பேரில் கொஞ்சம் உணவு உண்டார். அம்மா கடையிலிருந்து வாங்கி வந்திருந்த இனிப்புப் பலகாரங்களைக் கொஞ்சம் எடுத்து வாயில் போட்டுக் கொண்டார். பின்னர், “இனி எப்போதும் நான் உணவு உட்கொள்ளப் போவதில்லை” என்று அவர் சொல்ல, அவரது அம்மாவுக்கு எதுவுமே புரியவில்லை.

“நம்முடைய மண்ணிற்காக நான் சிலவற்றை செய்யப் போகிறேன். அதற்கு உன்னுடைய ஆசீர்வாதம் வேண்டும்” என்று தாயிடம் சொல்லிச் சென்ற ஷர்மிளா, அப்பாவி மக்கள் 10 பேரை இராணுவம் கொலை செய்த அதே

இடத்திற்கு வந்து, கார்த்திகை 5, 2000இல் தனது உண்ணாவிரதத்தை (உணவு மற்றும் நீர் உண்ணா போராட்டத்தை) ஆரம்பித்தபோது, அவருக்கு வயது 28. “ஆயுதப் படைக்கு அளித்துள்ள சிறப்பு அதிகாரச் சட்டத்தை இந்த மண்ணிலிருந்து திரும்பப் பெறும் வரை உண்ணாவிரதத்தைத் தொடர்வேன்” என்ற ஷர்மிளாவுக்கு மக்கள் மத்தியில் ஆதரவு பெருக, பல மகளிர் அமைப்புகள் அவரோடு சேர்ந்து கொண்டன.

அரசாங்கம் பல விதங்களில் அவருடைய குடும்பத்தினரைப் பயமுறுத்தி போராட்டத்தைக் கைவிடுமாறு ஷர்மிளாவை நெருக்கியது. ஆனால் அவர் எதற்கும் மசியவில்லை. ஷர்மிளாவுக்கு ஆதரவும், அரசுக்கு எதிர்ப்பும் அதிகரித்துக் கொண்டே போக, அவரை உடனடியாகக் கைது செய்தது அரசாங்கம். அப்போதும் அவர் உண்ணாவிரதத்தைக் கைவிடாமல் இருந்ததால், சிறையிலேயே இறந்துவிடுவார் என்று கார்த்திகை 21 அன்று அவரை விடுதலை செய்தனர்.

விடுதலையான ஷர்மிளா மீண்டும் உண்ணாவிரதத்தில் அமர்ந்தார். மூன்றாம் நாள் மீண்டும் கைது செய்யப்பட்டார். தற்கொலை முயற்சியில் ஈடுபட்டதாக ஒரு பொய் வழக்குப் போடப்பட்டது. நீதிமன்றக் காவலிலும் அவருடைய உண்ணா விரதம் நீடித்ததால், உடல்நிலை மோசமானது. ஜவஹர்லால் நேரு மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்ட ஷர்மிளாவின் மூக்கு வழியாக வலுக்கட்டாயமாக உணவைச் செலுத்த முற்பட்டனர். முடியவில்லை. தண்ணீர் அருந்தவும் மறுத்துவிட்டார்.

நாட்கள் கடந்தன. மரண வாசல் ஷர்மிளாவின் விழி முன் விரிந்தது. இலட்சியம் நிறைவேறுவதற்குள் உயிர் துறப்பது விவேகம் இல்லை என்ற தெளிவு பிறந்தது. மூக்கின் வழியே குழாய் மூலம் வெறும் திரவத்தை மட்டும் மருத்துவர் செலுத்த அனுமதித்தார். ஓர் ஆண்டு காலம் இந்த நிலை நீடித்தது. தற்கொலை முயற்சிக்கு இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம் (IPC) பிரிவு 309 அதிகபட்சம் ஓர் ஆண்டு சிறைத் தண்டனையை மட்டுமே குறிப்பிடுவதால், ஷர்மிளா 21 கார்த்திகை 2001இல் விடுதலை செய்யப்பட்டார். விடுதலையான ஷர்மிளா வீட்டுக்குச் செல்லவில்லை. இம்பாலில் பொது இடத்தில் மீண்டும் உண்ணாவிரதப் போரைத் தொடர்ந்தார். காவற் துறை கைது செய்தது. ஒவ்வோர் ஆண்டு முடிவிலும் காவற் துறை ஷர்மிளாவை விடுவிப்பதும், உண்ணா விரதத்தில் ஈடுபடும்போது சிறைப்படுத்துவதுமாகப் 16 ஆண்டுகள் முடிந்துவிட்டன.

ஷர்மிளாவின் போராட்டம் ஆரம்பித்த பின்னர், மணிப்பூரில் பாமோன் காம்பு பகுதியைச் சேர்ந்த தங்கஜம் மனோரமா என்ற பெண்ணை பாதுகாப்புப் படையினர் 11 ஆடி, 2004இல் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்திப் படுகொலை செய்யப்பட்ட சம்பவம் மாநிலம் முழுவதும் அதிர்ச்சி அலைகளை உருவாக்கியது.

“அல்லாம் ரை/பிள்ஸ்” தலைமை அலுவலகத்தின் முன்பு ஊர்வலம் நடத்திய பெண்களில் 12 பேர் ஆடையின்றி நிர்வாணமாக நின்றனர். அவர்களில் சிலர் “இராணுவமே எங்களைப் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்து” என்ற வாசகம் அடங்கிய விரிப்பைப் பிடித்தபடி தங்கள் வேதனையை வெளிப்படுத்தினர். அப்போதுதான் இந்திய ஊடகம் மணிப்பூரில் கால் பதித்தது. ஷர்மிளாவின் உண்ணாவிரதப் போரையும் அறிந்து கொண்டது.

ஒவ்வோர் ஆண்டு முடிவிலும் விடுவிக்கப்படுவதுபோல், 2006 ஐப்பசியிலும் விடுவிக்கப்பட்ட ஷர்மிளா, அரசின் கண்காணிப்பையும் மீறி, ஆதரவாளர்களுடன் புது டெல்லி புறப்பட்டார். காந்தி அடிகளின் ராஜ்காட் சமாதியில் நுழைந்தவர், “மகாத்மா இன்று உயிரோடு இருந்தால், மணிப்பூரில் இராணுவச் சட்டத்துக்கு எதிராக மக்கள் இயக்கம் நடத்துவார். எங்களுடைய போராட்டத்துக்கு இந்திய மக்கள் அனைவரும் துணை நிற்க வேண்டும்” என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார். அங்கே இருந்து நாடாளுமன்றத்துக்கு அருகில் உள்ள ஜன்தர் மந்தரில் வந்து உண்ணா விரதத்தில் அமர்ந்தார். திரவ உணவையும் நிராகரித்துவிட்டு மூன்று நாட்கள் உண்ணா விரதம் இருந்தவரின் உடல்நிலை மோசமானதும், காவர்துறை கைது செய்து, அகில இந்திய மருத்துவ விஞ்ஞானக் கழகத்தில் கொண்டு சேர்த்தது. பின்னர் ராம் மனோகர் லோகியா மருத்துவமனைக்கு மாற்றப்பட்ட ஷர்மிளா, மீண்டும் இம்பாலை அடைந்தார். தற்கொலை முயற்சி என்ற பெயரில் திரும்பத் திரும்ப அவர் கைது செய்யப்பட்டார். அவருடைய மூக்கில் ரப்பர் குழாய் நிரந்தரமான இடத்தைப் பெற்றது.

உங்கள் மீது அரசு “தற்கொலை முயற்சி” என்ற குற்றச்சாட்டைச் சுமத்துவதற்கு உங்கள் பதில் என்ன? என்று கேட்டபோது, “தற்கொலை செய்துகொள்ள நான் விரும்பினால், மின்சாரத்தில் கை வைக்கலாம். தூக்கில் தொங்கலாம். உண்ணா விரதம் ஏன் இருக்க வேண்டும்?” எனப் பதிலளித்தார் ஷர்மிளா. நோபல் பரிசுக்கு இவரது பெயர் பரிந்துரைக்கப்பட்டபோது, “புகழுக்கும் பரிசுக்கும் விருந்துக்கும் நான் உண்ணாவிரதம்

இருக்கவில்லை” என்றார். “வன்முறை கொதி நிலையில் உள்ள மண்ணில் மகாத்மாவின் போர் முறையைப் பின்பற்றும் மனம் எப்படி வந்தது?” என்று கேட்டால், “ஆன்மிக உணர்வுக்கு வடிவம் தருவதுதான் மகாத்மாவின் உண்ணா நோன்பு. பகைமையற்ற புரிந்துணர்வின் அடிப்படையில்தான் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண முடியும்” என்றார்.

இராணுவச் சட்டங்களால் அடிப்படை மனித உரிமைகள் பறிக்கப்படுவதை எதிர்த்து 16 ஆண்டுகளுக்கு மேல், தனது மெல்லிய உடம்பை ஆயுதமாகக்கொண்டு நடாத்திய யுத்தத்தில், இன்று ஷர்மிளா இளமைப் பொலிவிழந்து, உள்ளூறுப்புகள் அனைத்தும் உருக்குலைந்து, மாதவிடாய் சுழற்சி முற்றாக முடிந்து,

எழுந்து நிற்கும் சக்தி இழந்து, உயிர் உடம்பில் ஊசலாட, 30 கிலோ எடை உள்ள வெறும் எலும்புக்கூடாய் மாறிவிட்டார். கிட்டத்தட்ட 500 வாரங்களுக்கு மேல் உணவு மற்றும் நீரினை உண்ண மறுத்த இரோம் தனி மனுசியாகக் கொடிய இராணுவச் சட்டத்திற்கு எதிராகப் போராடியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவரது உண்ணா விரதப் போராட்டத்தை நிறைவு செய்யும் போது தனது போராட்டம் முடிந்துவிடவில்லை எனவும் அரசியற் பாதையூடாக அது தொடரும் எனவும் அவர் கூறியுள்ளமை அவரது போராட்ட குணத்தின் உறுதிப்பாட்டை விளக்கி நிற்கின்றது. ■

சுகநிதி சுகநேசன்

யாரோ சொன்னார்களாம்
‘ஆம்பிளை அழக்கூடாது’ நீயும்
உனக்குள் சோகத்தைப்
புதைத்து... புதைத்து
தொலைந்து போனாய்.... !

யாரோ சொன்னார்கள்
‘பொம்பிளை சிரிச்சாப் போச்சு
பொயில விரிச்சாப் போச்சு’
சந்தோசங்களைக் கூட
நியாயமாய் வெளிப்படுத்தத் தெரியாமல்
சோகத்தின் சாயலை எப்போதும்
போர்த்திப் போர்த்தி - நானும்
புதைந்து போனேன்.

யாரோ சொன்னதற்கெல்லாம்
செவி சாய்த்த எம்மால்
நமக்கான வாழ்வை வென்றெடுக்க
முடியாமல் போனது ஏன்.

நமக்கான வீரப்பங்களை...
நமக்கான தேடல்களை...
நம்மில் இருந்தே ஆரம்பிப்போம்.

சுகநிதி

அயல்

தகவலின் ஊடாகப் பெண்களை வலுவாக்கல்

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் முன்னாள் செயலாளர் நாயகமும், 2001ஆம் ஆண்டு நோபல் விருது வென்றவருமான கொபி அனான் அவர்கள், “உலக அறிவு ‘97” தொடர்பான உலக வங்கியின் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றும் போது, “அறிவு என்பது சக்தி. தகவல் என்பது விடுதலையளிப்பது. அறிவு என்பது சக்தி. தகவல் என்பது விடுதலையளிப்பது. கல்வி என்பது ஒவ்வொரு சமூகத்திலும், ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் தேர்ச்சிக்கான களம்” எனத் தெரிவித்தார். அவர் எழுத்தறிவு வீதம் குறித்துக் கதைக்கவில்லை. வாக்காளர் ஒருவரை ஆற்றல் மிக்கவராக்கும், பிரஜை என்பதில் இருந்து சுதந்திரத்தைக் காப்பவர் என்ற நிலைமாற்றத்தைப் புரியும், பாரபட்சங்களை மற்றும் வேற்றுமைகளை ஒழிக்கும் தகவலின் பெறுமதியைக் குறிப்பிடுகின்றது.

பெண் குழந்தைக்குச் சார்பான 92.63 வீதம் எனப்படும் இலங்கையின் போற்றத்தக்க எழுத்தறிவு வீதத்தின் மத்தியில், பிராந்தியத்தின் மற்றும் உலகத்தரங்களின் சராசரியிலும் பார்க்க அதிகமான பதிவினைக் கொண்டிருக்கின்ற போதிலும், அண்மையில் இயற்றப்பட்ட தகவலறியும் சட்டம் (RTI) மற்றும் பால்நிலை சமத்துவம் குறித்து ஒருவர் சிந்திக்கும் போது அவருடைய செய்தி நினைவுக்கு வருகின்றது.

பால்நிலை சமத்துவமின்மையானது பொருத்தமற்றதாக உள்ளது. இருப்பினும், பெண்களை வலுவழிக்கச் செய்யும், சமூகத்திற்கு மற்றும் அபிவிருத்திக்குப் பெண்களின் பங்களிப்பினைக் குறைத்து மதிப்பிடும் மற்றும் இரண்டு படிநிலைகள் பின்தங்கச் செய்யப்படும் மற்றும் சமத்துவமின்மையைத் தூண்டும் நம்பிக்கைகளைத் தூண்டும் சமூக வரலாற்றினை நாம் கொண்டிருக்கின்றோம். ஆண்களை விட பெண்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் வேலையற்ற இருப்பதனை, சம்பள பாரபட்சம் நிறைந்த முறைசாரா துறையில் பெண்கள் தொழிலில் ஈடுபடும், தேர்ச்சி, பதவி உயர்வுக்கான நம்பிக்கை எதுவுமற்ற வாழ்க்கைத் தொழில் ஏணியில் மிகவும் அடித்தளத்தில் பெண்கள் எஞ்சியிருப்பதனை நாம் காண்கின்றோம். நாட்டின் திறனற்ற புலம்பெயர் தொழில் தொகுதியில், பெருந்தோட்டத் துறையில்

ஏனைய நாடுகளைச் சேர்ந்த பெண்களைப் போன்று இலங்கையில் உள்ள பெண்களும், வருமானம் ஈட்டல் மற்றும் குடும்பத்தைப் பராமரித்தல் ஆகிய இரண்டு சமூகங்களையும் சுமக்கின்றனர். யுத்தத்தின் பின்னர், அவர்களில் பலர் குடும்பத் துலைவிகளாகியுள்ளதுடன், பிரதான தீர்மானம் எடுப்பவர்களாகவும் மாறியுள்ளனர்.

மற்றும் தொழிற்சாலைகளில் பெரும்பாலான பெண்களை நாம் காண்கின்றோம். மாறாக, அரசியலில், செல்வாக்கு நிறைந்த துறையில் முகாமைத்துவ பதவிநிலைகளில் குறைந்தளவான பெண்களையே நாம் பார்க்கின்றோம்.

நாம் நன்கு அறிவுசார் சமூகமாக இருந்தால் பெண்களின் வாழ்க்கைத் தொழிற் தொகுதியானது வித்தியாசமாக இருக்குமா? வேலைத்தளத்திலும், வேறு இடங்களிலும், சமத்துவத்தை மற்றும் பொருத்தமான அதிகாரத்தைக் கோருவதற்கான சுதந்திரம் மற்றும் சக்தியை வழங்குவதன்றி, சிறந்த தெரிவுகளை மேற்கொள்வதற்கும், பெண்களுக்கு தகவலுக்கான உரிமையிருப்பின், எம்முடைய சமூக வரலாறு “வலுப்படுத்தப்பட்ட” என வாசிக்கப்பட்டிருக்குமா?

“எமது தரப்பில் தகவலுடன், அறிவு என்பது அனைவரும் பெறக்கூடியது. வறுமைக்கான பாதையை மாற்ற முடியும்” என தமது நினைவுரையில் அனான் குறிப்பிட்டார். பல வருடங்களுக்கு முன்னர் அவர் கண்ட வார்த்தைகள், இந்தியாவில், ஐக்கிய

இராச்சியத்தில் மற்றும் வேறு பல நாடுகளில் தகவலறியும் உரிமை நியதிச் சட்டமாக்கப்பட்டு ஆர்.ரி.ஐ (RTI) ஊக்குவிக்கப்பட்ட பால்நிலை யதார்த்தங்களாக மாறின.

ஐக்கிய இராச்சியத்தில், சம்பளக் கட்டமைப்புத் தொடர்பான ஆர்.ரி.ஐ கோரிக்கையானது, சமமான பணிக்கும் சமமான கொடுப்பனவினை உறுதி செய்யும் செயலேற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு பிரதான பொது சேவைகளில் அழுத்தம் புரிந்தது. இந்தியாவில், தகவலுக்கான பெரும் அணுகும் வசதியை வினைத்திறன் மிக்க வகையில் அழுத்தத்துக்கு உட்படுத்தும் போது வெற்றிக் கதைகள் உருவாகின.

உலகளாவிய மட்டத்தில் தகவலுக்கான அணுகும் வசதியை வினைத்திறன் மிக்க வகையில் முன்னிறுத்தும் Cater Center's Global Access to Information (ATI) நிகழ்ச்சியானது, இந்தியாவில் பின்தங்கிய கிராமங்களில் சுத்தமான நீர் விநியோகம் தொடர்பில் பணியாற்ற ஆரம்பிப்பதற்கு நிர்வாகத்திற்கு அழுத்தம் கொடுப்பதற்கு ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டோர் தகவல் கோரியிருந்தமையை பதிவு செய்திருந்தது. கணவனை இழந்த பெண்களின் ஓய்வூதிய உரிமைகள் தொடர்பான தகவல்களுக்கான கோரிக்கையை அடுத்து, ஐந்து பிள்ளைகளின் வறிய தாய் எஞ்சியிருந்த கொடுப்பனவுகளைப் பெற்றதுடன், மாதாந்த ஓய்வூதியத்தையும் பெறுகின்ற மற்றுமொரு கதையும் உள்ளது.

பெண்களின் வரலாற்றின் பாதையை மாற்றிய உலகத்தைப் புரட்டிப் போட்ட கதைகள் அல்ல இவை. ஆனால், ஆர்.ரி.ஐ இருக்கும் போது மற்றும் உத்தியோகபூர்வ தகவல்களை அணுகுவதற்கான சட்ட ரீதியான உரிமையை பெண்கள் கொண்டிருப்பது எத்தனை சுதந்திரமானது மற்றும் வலுப்படுத்துவது என்பது குறித்த பெரும் வாக்குறுதியை கதைக்கும் மைல் கற்களாக உள்ளன.

கல்வி, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் நாளாந்த வாழ்க்கை என்பது சார்ந்ததாக மாத்திரமன்றி, காணி உரிமைகள், சுகாதாரப் பராமரிப்பு மற்றும் தமது முழுமையான உரிமைகளைப் பயிற்சிப்பதற்கான வேறு உரிமைகள் சார்ந்து, எவ்வாறு வினைத்திறன் மிக்க ஆர்.ரி.ஐ ஆனது, சிறந்த, நன்கு தகவலறிந்த மற்றும் மேலும் வினைத்திறன் மிக்க தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கான சூழ்நிலைகளைப் பெண்களுக்கு உருவாக்கும் என்பதனை இந்த உறுதிமொழிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

காணாமல் போனோர், வீட்டுக் கொள்கை அல்லது தாக்குதல் தொடர்பாகப் பொலிஸ் நிலையத்தில் செய்யப்பட்ட முறைப்பாடு தொடர்பில் பின்தொடர்வதற்கான கருவியாகவும் ஆர்.ரி.ஐ பயனுள்ளது. ஆர்.ரி.ஐ உடன் இந்திய அனுபவமானது, 26-11 மும்பைத் தாக்குதலில் உயிரிழந்த இந்திய பொலிஸ் அதிகாரியின் மனைவி, ஆர்.ரி.ஐ ஊடாகச் சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையில் தமது கணவர் உட்பட பலரின் உயிரிழப்புக்குக் காரணமான இந்திய பாதுகாப்பு முறைமையில் உள்ள பல்வேறு குறைபாடுகளை எவ்வாறு வெளிப்படுத்தினார்.

அனான் கூறியதைப் போன்று தகவலுடன், உண்மையான விடுவிப்பவராக, சிக்கலான நிலைமைகளில் உள்ள பெண்களை மாத்திரம் வலுப்படுத்தாது, பாடசாலை மற்றும் கல்லூரி மாணவிகளின் இடைவிலகல், மாற்றுத்திறனுடைய பெண்கள், பெண் தொழில் முனைவோர், கிராம மட்ட பெண் தலைவிகள் மற்றும் பொதுவாக பெண்கள் அனைவருக்கும் நலனைக் கொண்டு தருகின்றது. குறிப்பாக, தமது பெயரில் அரசாங்கத்தினால் எடுக்கப்படும் கொள்கைகள் மற்றும் தீர்மானங்களை நன்கு புரிந்து கொள்வதற்கும், அரசாங்க உரிமைகளை அமைப்பதில் ஈடுபடுவதற்கும், ஜனநாயகத்தில் அர்த்தபூர்வமாகப் பங்களிப்பதற்கும் பெண்களுக்கு அது உதவுகின்றது.

ஏனைய நாடுகளைச் சேர்ந்த பெண்களைப் போன்று இலங்கையில் உள்ள பெண்களும், வருமானம் ஈட்டல் மற்றும் குடும்பத்தைப் பராமரித்தல் ஆகிய இரண்டு சுமைகளையும் சுமக்கின்றனர். யுத்தத்தின் பின்னர், அவர்களில் பலர் குடும்பத் தலைவிகளாகியுள்ளதுடன், பிரதான தீர்மானம் எடுப்பவர்களாகவும் மாறியுள்ளனர். அத்துடன், கட்டுப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதார மற்றும் கல்வி சார்ந்த சந்தர்ப்பங்களால் வறுமையிலும் உள்ளன. தகவலுக்கான நேர்மையான அணுகும் வசதியுடன், தமது வாழ்க்கையை, குடும்பங்களை மற்றும் சமுதாயங்களை நிலைமாற்றுவதற்கான சாதகத்தன்மையைப் பெண்கள் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

அறிவு சார்ந்து, தமது சமூக வரலாற்றினைக் கட்டமைக்கும் பாகுபாட்டினை அவர்களால் ஒழித்து, வலுப்படுத்தலுக்கு வழியமைக்க முடியும். பெண்களின் வலுப்படுத்தலுக்கான சக்கரத்தின் அச்சாணியாகத் தகவல் உள்ளது. ■

ஹனா இப்ராஹிம்

நன்றி - OPTIONS, 2016

அரசியலில் பெண்கள் பங்குபற்ற வேண்டியதன் அவசியம்

பெண்கள் அதிகளவில் அரசியலுக்கு வர வேண்டும் என்பதில் இன்று பெண்கள் குழுக்கள், அமைப்புகள், தொண்டு நிறுவனங்கள் என்பன ஆர்வம் காட்டுகின்றன. பெண்களின் அரசியற் பிரவேசத்தால் பெண்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் மற்றும் தேவைகள் உட்பட பல்வேறுபட்ட விடயங்களுக்குப் பெண்களால் தீர்வு காணப்பட முடியும் என நம்பப்படுகின்றது. ஏனெனில் யுத்தத்திற்குப் பின்னரான இன்றைய காலகட்டத்தில் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற மீள்குடியேற்றம் மற்றும் புனரமைப்பு நடவடிக்கைகளில் பெண்களது விருப்பு மற்றும் அபிப்பிராயங்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படாதவாறு ஒவ்வொரு செயற்பாடுகளும் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பதால் தீர்மானம் எடுக்கக் கூடிய பதவிகளில் பெண்கள் இல்லாத வெறுமையை இது வெளிப்படையாகவே காட்டுகின்றது.

போரினது தாக்கத்தினால் அதிகளவில் பாதிப்படைந்தவர்கள் பெண்களே. குடும்ப அமைப்பில் அதிகளவில் சிதைவுகளை எதிர்கொண்டவர்களும் பெண்களே. இவற்றினால் இன்று குடும்பங்களில் மற்றும் சமூகத்தில் எதிர்பாராத அளவிற்கு சவால்களை எதிர்கொள்பவர்களும் பெண்களே. ஆனால் இவையெல்லாம் பற்றிக் கதைப்போர் பேச்சளவோடு மாத்திரமே நிறுத்திக் கொள்கிறார்கள். தீர்மானம் எடுக்கும் தருணங்களில் பெண்களை உள்வாங்குதல் மற்றும் அரசியலில் உரிய பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொடுத்தல், பாலியல் ரீதியாகப் பெண்களைப் புறந்தள்ளாது சம வாய்ப்பை வழங்குதல் போன்றவற்றை முன்மொழிவதற்கு எமது சமூகம் தயாராக இல்லை. இருப்பினும் பெண்கள் ஒவ்வொரு தடவையும் தமக்கான உரிமையை விட்டுக் கொடுக்காது பெறுவதற்காகத் தொடர்ந்தும் போராடி வருவது கண்கூடு. எனினும் அவர்களது முன்னெடுப்புகள் மற்றும் செயற்பாடுகள் வழமை போலவே தற்போதும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் தேர்தல் காலங்களில் மட்டுமே பெண்களது அரசியல்

போரினது தாக்கத்தினால் அதிகளவில் பாதிப்படைந்தவர்கள் பெண்களே. குடும்ப அமைப்பில் அதிகளவில் சிதைவுகளை எதிர்கொண்டவர்களும் பெண்களே.

உரிமை பற்றிப் பேசப்படுவதும் பின்னர் அது மறக்கப்படுவதும் வழமையான ஒன்றாகி விட்டது. முக்கியமாக அரசியற் கட்சிகளது தலைவர்கள் தமது கட்சிகளில் பெண்களுக்கான ஒதுக்கீட்டை வழங்காது புறக்கணிக்கின்றமையானது வெளிப்படையான பாலியல் ரீதியான பாசுபாட்டைக் காட்டுகின்றது.

அரசியற் தளத்திற் பெண்களது பங்குபற்றுதலை ஆணாதிக்க சக்திகள் விரும்பாமையும், அரசியற் தளமானது தங்களுக்கே உரிய ஒரு துறையாகவும் கொண்டு ஆண்கள் செயற்படுவதும், ஆட்சி அதிகாரத்தின் உரிமை தங்களுக்கேயுரியது என்ற எண்ணப்பாங்கும், பெண்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் அதிகரிப்பதனால் தமக்குரிய வாய்புகள் அருகிவிடும் என்ற எண்ணப்பாங்கின் அடிப்படையில் அரசியலில் பெண்களது பங்குபற்றுதலை எமது நாட்டிலுள்ள ஆணாதிக்கம் கட்டுப்படுத்துகின்றது. உள்ளூராட்சித் தேர்தலை எதிர்கொள்கின்ற இக்கால கட்டத்தில் இவ்வாறான பாசுபாடு பற்றியும் அரசியலில் பெண்களாகிய தமது பங்குபற்றுதலை தொடர்பான அவசியம் பற்றியும் அக்கறை கொள்வது அவசியமாகும்.

கடந்த காலங்களில் எமது பாரம்பரிய, சமூக, கலாசார விடயங்கள் பெண்களை முன்னோக்கிச் செல்லவிட மறுத்தன. அதனோடு இணைந்ததான ஆணாதிக்கம் மேலும் இறுக்கமாக்கியது. இவ்வாறான பல தடைகளைக் கடந்து இன்று பெண்கள் பலவாறான துறைகளில் பிரகாசித்தாலும் அரசியல்

என்பது பெண்களுக்குப் பெரும் சவாலாகவே உள்ளது. எவ்வாறாயினும் எதிர்காலத்தில் பெண்கள் சுபீட்சம், கௌரவத்துடன் வாழவும் தற்காலத்தில் பெண்கள் எதிர்கொள்கின்ற பலவாறான பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணவும் பெண்கள் அரசியலில் பங்குபற்ற வேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

ஏனெனில் தற்காலத்தில் பெண்கள் அதிகமான வன்முறைக்கும் துஷ்பிரயோகத்திற்கும் உள்ளாகிக் கொண்டிருக்கின்றனர். போக்குவரத்துத் தொடங்கும் வீடுகள் வரை பெண்கள் அனுபவிக்கின்ற துன்பமானது பாரதாரமானது. அத்தோடு பாதிக்கப்பட்டவர்கள் வெளியே சுதந்திரமாக நடமாட முடியாத சூழ்நிலை இன்றைய காலகட்டத்தில் அதிகரித்த வண்ணம் உள்ளது. இவ்வாறான நிலையில் இருந்து பெண்கள் மீள்வது முக்கியமானது. ஸ்கன்டினேடியா போன்ற ஏனைய நாடுகளைப்போல எமது நாட்டிலும் பெண்களது உரிமை மீறலுக்கான இறுக்கமான சட்டம் தேவை. குடும்ப வன்முறைச் சட்டம் இருந்தாலும் அது கிராம மட்டத்திலும் ஏன் பொதுவாகப் பல இடங்களில் இறுக்கமாக நடைமுறைப்படுத்துவது மிகவும் அரிதாகவே இருக்கின்றமை அவதானிக்கத்தக்கது.

இவ்வாறான பெண்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் மற்றும் அபிவிருத்திக்கு பெண்கள் அரசியலில் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருப்பது அவசியமாகும். ஏனெனில் பெரும்பாலான இடங்களில் ஆண்களே அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கப் பதவிகளில் இருப்பதால் பெண்களுக்கான விடயங்களை புரிந்துணர்வுடன் வெளிக் கொணர்வதற்கு யாருமே இல்லாத சூழலே இன்று காணப்படுகின்றது. பெண்கள் பிரச்சினைகளை வெளிக் கொணர்வதற்கான தளம் எவ்வாறான மட்டத்திலும் இல்லாமல் உள்ளது. அதேநேரம் பெண்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளை கதைக்கும் பெண்களை விநோதமாகவும், அவர்களது செயற்பாடுகளை அனாவசியமாகும் நோக்கும் அரசியல் கலாசாரமே இன்று எம்மிடையே உள்ளது. இவ்வாறான போக்கு நிலை மாற்றப்பட்டு பெண்கள் அரசியலில் ஈடுபட்டு சமவாய்ப்போடு வெற்றியீட்ட வேண்டிய தேவைபாடு எங்களுக்கு உண்டு.

ஆகவே அரசியலில் பெண்களது பங்குபற்றல் என்பது இன்றைய காலகட்டத்தில் மிகவும் சவாலான ஒன்றாக இருப்பதோடு அதேநேரம் நாட்டின் மீள்கட்டுமானம் மற்றும் நல்லிணக்கம் பற்றிப் பேசுகின்ற இத்தருணத்தில் மிகவும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியதொன்றாகும். ■

குகநிதி குகநேசன்

காத்தூப்பு

கரும்புதமாய் நெளியும்
இருட் புகையில்
காற்று வெளி மண்டலத்தில்
காடு மலை வயல் வெளியில்
இன்னும் எங்குதான் நீ
காணாமல் போனாய்

இறக்கை முளைத்த பாம்புகளையும்
இராமதாதன் அனுமனையும்
சீறியெழும் அலை கடக்கும்
அரக்கர்களையும்
அனுப்பிட முடியாமல்
அலைக்கழிந்தேன்

உனது ராசியும் நட்சத்திரமும்
ஊர்க் கோயில்களெல்லாம்
அர்ச்சனை செய்து
உன் உருவாம் மனதில் நிழலாட
கண்மணியாம் என் பொன்மணியே
எங்குதான் நீ
காணாமல் போனாய்

எங்கோ தொலைவில்
ஸ்தூலமற்ற சூக்ஷ்மத்தில்
கானல் நீராய்
காரிருளில் புதைந்தாயோ?
கானக வெளியில் மறைந்தாயோ?
காலம் கடந்து மடிந்தாயோ?

உன் மரணப் பதிவையும்
மானியப் பணத்தையும்
தருவதாய்க் கூறும்
தலைவர்களுக்கு
தாயின் வல்லமையைப்
புரியவைக்க இயலாமல்
தவியாய்த் தவித்து எங்குகிறேன்
என்றோ ஒரு நாள்
நீ வருவாய் என.....

சேரலாதன்

பெண்கள் ஊடகக் கூட்டமைப்பு
56/1, சரசவி லேன், காசல் வீதி,
கொழும்பு 8, இலங்கை.
தொலைபேசி : 94-11-5632045 / 5635900
தொலைநகல் : 94-11-2690192
மின்தபால் : wmcslanka@gmail.com
noolaham.org | aavanaham.org

ரூ. 50/-